

56708-12-22

בבית המשפט: שלום ירושלים

ישיבה מיום 04/12/2025

לפני כבוד השופטת מוריה צ'רקה

התובע

ארז אומן (אסור בפרסום) ת"ז 032289142

נגד

הנתבעים

1. התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) עמותות 580690386

2. גיא זומר ת"ז 038088811

3. הנהלת בתי המשפט - המחלקה המשפטית משרדי ממשלה 570001676

נוכחים:

ב"כ התובע עו"ד עדי בן חור

ב"כ הנתבעים 1 ו 2 עו"ד יהונתן קלינגר

הנתבע 2 בעצמו

סטודנטים שעבדו על התיק בקליניקה: מר רועי מטטוב, גב' נופר קנאפו, גב' רחל צביאלי ומר

איתי נאור

ב"כ נתבעת 3 עו"ד לירן בן עמי

פרקליטות מחוז ירושלים גב' ניקול עוז

נציג מהנהלת בתי המשפט עו"ד צבי קם

תמליל

כב' השופטת:

כן סיכומי התובע בבקשה.

עו"ד בן חור :

בפתח דברי אציין מושכלות ראשונים, חוק הגנת הפרטיות והתקנות הנגזרות ממנו אינם דורשים הוכחת נזק בפועל, אלא נבחנים במבחנה האובייקטיבי מעשים אשר עלולים להטריד, כאמור בסעיף 2.1 לחוק הגנת הפרטיות, בעניין זה נוסח החוק מנוסח באורח דומה לחוק איסור לשון הרע, והבחינה האובייקטיבית תואמת את חוק איסור לשון הרע, מבחן האדם הסביר. אציין בהקשר זה כי לאורך הליך זה עלו טענות כנגד התובע כי הוא פרסם את המסמכים שלו בדלתיים פתוחות דבר אשר מהווה לכאורה הרשעה לפגיעה בפרט טענה שנטענה בחוסר תום לב. יוזכר בהקשר זה כי אז זה התובע אשר ביקש (ללא ברור) הליך זה בדלתיים סגורות כי היו לזומר ועמותה שנהגו לו בגין כך וביקשו להסיר את צו איסור הפרסום, לאור זאת חל השתק שיפוטי על הנתבעים כולם לטעון כי התובע לא עשה ככל יכולתו כדי לשמור על פרטיותו ודאי במסגרת הליך זה. אבהיר כי כלל טענות הנתבעים כולם מהוות טענות הודעה והדחה אשר הם עשו כל מאמץ אפשרי שלא להוכיחה. אין כל מחלוקת לגבי העובדה כי הפרסומים נשוא התובנה הזאת פורסמו בתולת המשפט ובאתר נט המשפט. בסעיף 4 לכתב הגנת זמר ועמותה, כמו בתצהיריהם מופיע טבלה שהם מבהירים זומר ועמותה מתי עלה המסמך הנוגע לתובע לטובת המשפט ומתי הורידו

1 אותו לשיטתם, טענה שטענו בלי להוכיח באמצעות ראייה כלשהי. זומר ועמותה
 2 הגדילו לעשות וטענו לגבי עניין ציפורי ותביעת בית הדין השנייה כי אין זה רלוונטי
 3 האם הם פרסמו כתבי הטענות בהליך זה, מדובר בהתחמקות רבתית. בכל מה שנוגע
 4 לפרסומים נושא התובענה מודים זומר ועמותה בהעלאת מסמכים למאגר, טוב אני
 5 אדלג על החלק הזה, בהתאם לכך כפי שניתן לראות מנספח 7 לתצהיר העדות
 6 הראשית של הנהלת בתי המשפט קיימת שם הודעה מצידה של עוה"ד גנדלמן כי
 7 הסדר הפשרה בד"מ 9713-10-16 עולה בטעות לאתר הרשות השופטת והוסר לבקשת
 8 התובע, קרי מדובר בהודעה בביצוע רשלנות מטעם הנהלת בתי המשפט. באותו מכתב
 9 מודה עוה"ד גל גנדלמן כי אינה מפקחת בכל צורה שהיא על פעילות תולעת המשפט,
 10 מאחר ותולעת המשפט אינו מצוי בהסדר מול הנהלת בתי המשפט, מכאן כי אינו
 11 מצוי בתחום אחריותה של הנהלת בתי המשפט. העולה מדברים אלו היא כי לו אתר
 12 תולעת המשפט היה מצוי בהסדר עם הנהלת בתי המשפט, הרי כי הוא היה מצוי
 13 בתחום אחריותה לשיטתה של הנהלת בתי המשפט. התובע יטען כי העדויות והראיות
 14 שעלו בהליך זה הם מוכיחים כי אחריותה של הנהלת בתי המשפט לפקח על גורם
 15 שלוח רסן כגון זומר הינה מוגברת. בהתאם לכך בסעיף 4.16 לכתב הגנת זומר
 16 ועמותה סעיפים 3.5 ו-3.6 לתצהיר העדות הראשית של זומר וסעיף 13 לתצהיר
 17 העדות הראשית של ברמס ניתן ברחל בתך הקטנה כי מאגר המידע תולעת המשפט
 18 מתנהל ללא מעורבות ואו פיקוח, זאת בדיוק העילה בגינה הנתבעים הנתבעים, העדר
 19 פיקוח על מאגרי מידע. זומר ועמותה יתגאו בכתבי טענותיהם כי העילה בגינם הם
 20 נתבעים העדר פיקוח אמת היא, כפי שציינתי עוה"ד גנדלמן אף היא התגאה בהעדר
 21 פיקוח זה על תולעת המשפט. מדובר בקו הגנה גרוע במיוחד אשר מתגאה כי עילת
 22 התביעה, עילות התביעה אשר בגין נתבעים הנתבעים כולן אמת. כהרגלם בקודש
 23 זומר ועמותה סתרו עצמם אף בנקודה זאת. בחקירתו הנגדית העלה העד ברמס עדות
 24 כבושה לאחר שנתיים של הליך אשר מגלה את האמת וסתר את עדותו מסעיף 13
 25 לתצהיר העדות הראשית שלו, שם טען כי העלאת הקבצים לתולעת המשפט היא
 26 אוטומטית והבהיר כי הוא כחבר הוועד של העמותה דווקא כן בודק את המסמכים
 27 ומפקח עליהם, כפי שציינתי מדובר בהרחבת חזית ושינוי גרסה מוחלט מטענת זומר
 28 ועמותה כי תולעת המשפט מתנהל ללא כל התערבות אנושית. עדותו של העד ברמס
 29 מבהירה כי המסמכים נשואי תובענה זו הועלו לאתר תולעת המשפט לאחר שזומר
 30 ועמותה עברו על כתבי הטענות של התובע, ידעו כי הם רגישים וכי העלאתם לתולעת
 31 המשפט יפגע בתובע, אני מפנה בהקשר זה לעמודים 56 ו-72 לתמלול דיון
 32 ההוכחות. אולם עדות כבושה זאת של ברמס מעלה את השאלה אם הוא כן ביצע
 33 פיקוח על מאגר המידע של תולעת המשפט מדוע הוא לא ביצע פיקוח כי לא תתבצע
 34 הצלבת מידע בין תביעת אחוזי הנכות לתיקים הגלויים של התובע במאגר המידע
 35 תולעת המשפט, ומדוע הוא לא וידא כי שמו של התובע לא יפורסם בתביעת אחוזי
 36 הנכות אף לאחר הוצאת צו איסור הפרסום. העדות הכבושה הזאת סותרת לחלוטין
 37 את עדותו של העד ברמס בתצהיר העדות הראשית מטעמו פועלת לרעתו. מעבר לכך,
 38 כאשר העד ברמס החל להסתבך עם מילותיו בעדותו וניסה לחלץ עצמו מן הגרסאות
 39 החלופיות שלו בעדותו הוא העיד כי הוא לא מעלה חומר חסוי, הוא בודק אותו,

הדבר הזה נעשה, אגב לשאלת גברתי, העד ברמס הגדיר ואני מצטט פרטים חסויים
במילים הבאות, "תיאורים רפואיים או מילים מפורטים מדי", סוף ציטוט, אני מפנה
לעמוד 57 שורות 15 עד 17 לתמלול פרוטוקול דיון ההוכחות. התיאור הזה של העד
ברמס את מה שהוא חומר חסוי לשיטתו תואם אחד לאחד את תביעת אחוזי הנכות,

זהה

כי זה חומר חסוי שאינו אמור לעלות לתולעת המשפט. טענות הנתבעים בנוגע לאופן
פעולת נט המשפט ומאגר המידע תולעת המשפט לא נסמכו על חוות דעת של מומחה
בתחום המדיה הדיגיטלית, מכאן ככלל טענות הנתבעים לגבי אופן פעולת מאגרי
המידע לא הוכחה וכל עדות בנושא זה מהווה עדות פסולה באותה עדות מפי
השמועה.

למה? למה זה עדות מפי השמועה? למה אם העד אומר לי תקשיבי כשאני נכנס בלי
להזדהות זה מה שאני יכול לראות?

כב' השופטת:

אני אגיד בפשטות, העד שעולה על דוכן העדים וכמו שאני אפרט עכשיו עלו פה
סתירות רבות בעדות של זומר, כמו שאנחנו רואים לגבי ברמס גם לגבי זומר בעדויות
שלהם הם טענו שמתבצעת שאיבה אוטומטית ללא מגע יד אדם וזאת הייתה ליבת
הטענה שלהם במשך שנתיים של הליך, במשך שנתיים של הליך, ואז אני מעמיד אותו
על דוכן העדים ופתאום אני מגלה גרסה חדשה, אני מבצע פיקוח, אני עובר על

עו"ד בן חור :

המסמכים, אני רואה אותם, אני מעלה אותם. עכשיו הגרסה הזאת לא נטענה בפניי
עד עתה. מה שיש לי פה זה עד שיש לו אינטרס להבהיר כיצד פועל מאגר המידע שלו
כאשר הוא לא ידע והוא לא מבהיר לי כיצד מאגר המידע הזה מתנהל. אותו דבר לגבי
עוה"ד גנדלמן, כאשר אני שאלתי אותה לגבי פעולת מאגר המידע היא הבהירה לי
שאינן לה את הכלים לענות לשאלה הזאת. אני לא יכול לדעת כיצד פועל מאגר המידע
תולעת המשפט ואו נט המשפט בתנאים הללו, במיוחד לאור הטענות הסותרות שעלו
בין ההליך הזה לעניין (לא ברור), ואני מיד אתייחס לזה. במקום להציג עדות מומחה
בתחום המדיה הדיגיטלית, זומר ועמותה היו עסוקים בניסיון להעיד עדים חסרי
רלוונטיות כגון של התובע ומר ציפורי, אשר אין להם ידיעה לגבי

התנהלות מאגר המידע. זומר ועמותה טענו בסעיף 1.2 בבקשתם לסילוק על הסף תוך
השתלחות רגילה בתובע כדרכם בקודש כי מי שאשם בפגיעה בפרטיות התובע הוא
לא אחר מהתובע עצמו, לאור כך שהיא יודעת כיצד פועל מאגר המידע תולעת
המשפט. העובדה שהתגלתה במהלך העדויות בדיון ההוכחות היא כי זמר ועד ברמס
סתרו את עצמם לגבי אופן פעולת מאגר המידע, סתרו טענות מרכזיות בכתב הגנתם,
ועוה"ד גנדלמן מצידה העידה כי אין לה כל ידיעה לגבי אופן פעולת מאגר המידע נט
המשפט. לאור זאת ברי כי התובע לא ידע ולא היה יכול לדעת כיצד פועלים מאגרי
מידע תולעת המשפט ונט המשפט מאחר וכפי שצינתי אף אחד מהנתבעים לא טרח
להציג כל ראיה עד לנקודת זמן זאת לגבי האופן פעולת מאגרי המידע הנ"ל או אפילו
עדות קוהרנטית פעולת מאגרי מידע אלו. העדר בולט זה בראיות ובחוות דעת מומחה
בתחום המדיה הדיגיטלית מעביר את נטל הראייה לכתבי הנתבעים כולם להוכיח כי
לא התרשלו גם אם לא רק בהתאם לסעיף 41 (לא ברור). הנתבעים לא עמדו בנטל זה

ולא הציגו כל ראייה אשר כזאת בהיותם בעלי שליטה בנכס הלוא היא מאגרי המידע
 הדיגיטליים המשפטיים כהגדרת הדבר בסעיף 41 (ללא ברור), ולאור העובדה כי
 התובע אינו יכול לדעת כיצד פועלים נט המשפט ותולעת המשפט, הרי כי התובע
 הוכיח את טענותיו והנתבעים לא הוכיחו את טענותיהם. בכך יצרו הנתבעים רשלנות
 חדשה, רשלנות דיגיטלית. לא רק זאת, בפרוטוקול קדם המשפט הראשון הודה זומר
 בעלת כתבי הטענות של התובע לתולעת המשפט באורח ייזום, אני מצטט את עדותו
 של זומר תחת אזהרה מיום 18/09/2020, אומר שם, "לנו היה חשוב לשקף את
 הטענות שנגדנו ומה הטענות שלנו", סוף ציטוט, אני מפנה בהקשר זה לעמוד שורות
 28 עד 30 לפרוטוקול קדם המשפט הראשון, מדובר בעוד הרחבת חזית מצידו של
 זומר ולפי גרסה זאת של זומר בקדם המשפט הראשון לאחר (ללא ברור) את כתב
 הגנתו מבהיר זומר בהרחבת חזית בעדות כבושה כדרכו בקודש כי לא מתבצעת
 שאיבה אוטומטית של המידע והמסמכים הנוגעים לתובע לתולעת המשפט, אלא כי
 זומר והעמותה מעלים אותם בכוונת מכוון כתבי טענות בכל מה שנוגע לתובע.
 לא, השאלה אם הוא לא אמר שאת ההליך הזה הוא מפרסם באופן ייזום, אבל יש
 להם תולעת המשפט יש לה, כך נדמה לי שהוא אמר בעדות שלו, יש להם מנגנון
 שעובר על כל המסך, כל המידע שגלוי לכל מי שלא מזדהה במערכת, את זה הם
 מפרסמים, וחוף מזה יש להם מנגנון של פרסום ידני.
 זאת לא הייתה העדות שלהם.
 זאת הייתה העדות שלהם, הם גם אמרו אם מישהו שולח לי כתב טענות אז אני
 אפרסם אותו או החלטה אני אפרסם.
 זאת לא הייתה העדות שלהם, אם גברתי תסתכל בסעיף 13 לתצהיר העדות הראשית
 של ברמוס הוא אומר שם ברחל בתך הקטנה כי מתבצעת שם העלאה אוטומטית גם
 בסוגיית התיקים הקשורים, וכשאני שאלתי אותו, ואני מפנה את גברתי אחרי זה
 לראות את העמודים בתמלול שאני הפניתי אותה אליה שהיא תראה שהוא מציג
 גרסה בלתי קוהרנטית לגבי האופן שמתבצעת העלאה, ואני שאול אותו יש פיקוח,
 אין פיקוח, אתה כן בודק, אתה לא בודק, והוא אומר אני לא בודק, זה עולה
 אוטומטית, ואז גברתי שואלת אותו והיא עושה לו חקירה ואז הוא אומר אה בעצם
 אני כן מפקח, אני כן בודק, הגרסה הזאת אני יצאתי ממנה ואני אומר בכנות לא
 הבנתי מה קורה שם, אני עד עכשיו לא ברור לי כיצד מאגר המידע הזה עובד, אם היה
 לי איזושהי ראייה כלשהי, עדות של מומחה וזה מה שהם היו צריכים לעשות כי זאת
 ליבת הדיון פה, איך פועל מאגר המידע, אם הייתה לי איזושהי עדות קוהרנטית של
 מומחה בתחום הזה הייתי יכול לאמת אותה, הייתי יכול אפילו להביא מומחה
 מטעמי, אבל שום דבר מהסוג הזה לא הובא אליי. אוקיי אני ממשיך, אני ממשיך
 להתייחס לעדות של זומר בקדם המשפט, יובהר כי במילים אלו הבהיר זומר כי הוא
 ועמותה פעלו תוך פגיעה בפרטיות התובע בניגוד לדין. בהתאם לדין על העמותה אבל
 זה אומר כמפעיל מאגר מידע תולעת המשפט חל עיקרון צמידות המטרה בכל הנוגע
 לפרסום המידע בנוגע לתובע ובוודאי בכל הנוגע לפיקוח אשר שמו לא ייחשף בתביעת
 אחוזי הנכות. כאמור בעניין לביא עקרון צמידות המטרה מגביל את הזכות להפיץ
 מידע הנוגע לתובע תחת התנאי הבא ואני מצטט, "עקרון צמידות המטרה ממלא את

כב' השופטת:

עו"ד בן חור :

כב' השופטת:

עו"ד בן חור :

דרישת ההסמכה בתוכן, עצם השימוש במידע למטרה שונה ופגיעה במטרה ופגיעה בפרטיות", אני מפנה לפסקה 17 באתר מרכז 4955-01-24 נבו (לא ברור) 2025, משמעות הדברים שנזכרו בעניין לביא היא כי אם התבצע פרסום אשר לכאורה מותר בדין אך הוא מפורסם למטרה שונה מזו אשר ומבוקש עבורה הדבר מהווה פגיעה בפרטיות, קביעה זו תואמת אף את הלכת (לא ברור) האגודה לזכויות האזרח אליהם אתייחס מיד. בעניין לביא עשה בית המשפט המחוזי שימוש בעיקרון צמידות המטרה כדי (לא ברור) את שמם של מחבלים עם דם על הידיים ששוחררו בעסקאות שונות כדי להגן על פרטיותם. מקל וחומר כי אם הדין מגן על תינוקות כדי להגן על פרטיותם הרי כי הדין מגן על התובע שכל פשעו במרכאות כפולות ומכופלות הוא

לפרסם בפני כולי עלמא בתביעת אחוזי הנכות. לאור זאת עולה כי זומר ועמותה סטו מעקרון צמידות המטרה, הם לא פעלו כגוף מחקרי כפי שהם הגדירו עצמם בהתחייבותם בפני הרשות להגנת הפרטיות מיום 17/02/2020, אלא כמי שבאים לחסל חשבונות עם התובע בעצם העלאת ההחלטות בכתבי טענות משתלחים לאתר תולעת המשפט המצוי בשליטתם, כפי שהעיד זומר תחת אזהרה בקדם המשפט הראשון מאגר מידע בו מתנהלים 7,000,000 מסמכים כפי שהעידה את ברמס ו- 200,000 איש ואישה משתמשים בו בחודש כפי שהעיד זומר בסעיף 3.11 לתצהיר העדות הראשית מטעמו. אני מפנה לעמוד 59 לתמלול דיון ההוכחות, יצוין כי העובדה כי מאגר מידת עולת המשפט הינו מאגר מידע בתשלום עלתה רק בחקירתו הנגדית של העד ברמס אשר הטעה את בית המשפט הנכבד בסעיף 5 לתצהיר העדות הראשית שלו וטען כי מדובר במאגר מידע חינמי. אני מפנה לעמוד 62 לתמלול דיון ההוכחות, בכל הנוגע לתביעת אחוזי הנכות עלה מתצהיר העדות הראשית של זומר ועמותה כמו בחקירתו הנגדית בהליך זה כי טענתם כי לא פגעו בפרטיות התובע הייתה כוזבת. בסעיף 4 לתצהיר העדות הראשית של זומר הוא טוען כי צו איסור הפרסום אשר קובע כי יש לפרסם את שמו של התובע רק בראשי תיבות הוצע ביום 20/12/2022 ואז ממשיך זומר להעיד בתצהירו ואני מצטט מתצהיר העדות הראשית שלו, "מרגע שהתקבלה החלטה התיק הוסר לחלוטין", טענה זו נטענה כהגירלם בקודש של כלל הנתבעים ללא כל ראיה שתוכיח כי התיק הוסר לחלוטין נטולת המשפט, על כן אחדד את הנקודה הבאה, הסרטון המצוי בנספח 17 לתצהיר העדות הראשית של התובע מתעד את שם התובע במאגר המידע תולעת המשפט בתביעת אחוזי הנכות כחסוי אך גלוי במאגר המידע תולעת המשפט בכותרת המופיעה מעל פסק הדין החסוי, אדגיש את הנקודה הזאת שוב כדי שהיא לא תלך לאיבוד בין השורות, הסרטון מתעד טענה הפוכה לחלוטין מטענת זומר והעמותה ועולה ממנה כי התיק, ודאי לא פסק הדין, לא הוסרו ממאגר המידע תולעת המשפט אף לאחר ששמו של התובע הוחסר בפסק דין זה בניגוד מוחלט של לעדותו של זומר בסעיף 4 לתצהיר העדות הראשית מטעמו.

נדמה לי שהם טוענים שלא, אם הבנתי נכון את החקירה הנגדית נדמה לי שהם טוענים שהסרטון הזה צולם או לא שמנה, הסרטון שהוצג.

כב' השופטת:

1	כבודה הסרטון צולם לפני הצו שאסר על פרסום...	עו"ד קלינגר:
2	אני מבקש לא להפריע.	עו"ד בן חור:
3	לא.	עו"ד קלינגר:
4	לא, לא להפריע, אתה לא בעדות עכשיו.	עו"ד בן חור:
5	אני לא צריכה...	כב' השופטת:
6	אתה לא בעדות עכשיו.	עו"ד בן חור:
7	נדמה לי שאתה אם הבנתי נכון את קו החקירה שלהם כאשר התובע נחקר הם, קו	כב' השופטת:
8	החקירה מרמז על כך שלא ברור מתי צולם הסרטון.	
9	אני מיד אתייחס לזה, אבל אני מענה לתשובתה של גברתי, אני כשאני ביצעתי את	עו"ד בן חור:
10	החקירה הנגדית של, אני תכף גם אביא גם מראה מקום, אני כשאני ביצעתי את	
11	החקירה הנגדית לזומר הוא התעקש שהצילום של הסרטון נעשה אחרי הוצאת צו	
12	הפרסום...	
13	לא.	עו"ד קלינגר:
14	אני לא, אני לא יודע מה אתה מפריע בכלל.	עו"ד בן חור:
15	כן, זה פריבילגיה ששמורה לי, אתה רוצה להפריע תגיש מועמדות להיות שופט, כן.	כב' השופטת:
16	הוא מציין שבוצעו עשרות, מאות ואנשים שאיכות של אותו מסמך ספציפי, אבל אני	עו"ד בן חור:
17	אומר בוא נלך לשיטתם, בוא נלך שהתאריך שכתוב שם בסדר ה-30/11/2023 בוא	
18	נגיד שזו טעות, טעות, הרי הגרסה שלהם היא כדלקמן, לפני שהיה פסק דין, לפני	
19	שהיה צו איסור פרסום השם שלו פורסם במלואו, אחרי שהיה צו איסור פרסום השם	
20	שלו (לא ברור), מה שהסרטון מתעד זה את המצב לשיטתם אחרי שצו איסור	
21	הפרסום יצא, זאת אומרת הם לא יוצאים יותר טוב מהגרסה הזאת, אם אנחנו באים	
22	ואומרים שהתובע טעה בתאריכים, טעה בתאריכים והוא לא צילם את זה ב-30/11,	
23	אלא אחרי שהוצא צו איסור הפרסום, אני אומר עוד פעם הגרסה שהם מציגים זאת	
24	גרסה ש(לא ברור) מה שמופיע שם זה רק אחרי צו איסור הפרסום, זאת הגרסה	
25	שלהם, זאת אומרת הם באים ואומרים אנחנו רושמים ארז אומן, אנחנו באים	
26	ורושמים את השם של התובע בכותרת כי ככה זה הופיע בהתחלה, אחרי זה הייתה	
27	שאיבה, והם באים ואומרים השאיבה הזאת מתבצעת אלפי פעמים, זאת הייתה	
28	עדות של זומר, ואני אלך עוד יותר לשיטתם, לשיטתם בכלל הצורה היחידה שהפסק	
29	דין הזה יכול להופיע זה רק אחרי התאריך הזה, זאת אומרת רק אחרי שהוצא צו	
30	איסור פרסום, איסור הפרסום, מסיבה מאוד פשוטה כי בנקודה הזאת נקבע	
31	שיפרסמו את השם שלו ב- א"א בראשי תיבות, אני לא מבין איך, הטיעון הזה לא	
32	מסייע להם בשום צורה שהיא, הוא רק מזיק להם. עכשיו אני אתייחס בדיוק לנקודה	
33	שהעליתי, מעבר לכך בחקירתו הנגדית בהליך זה העלה זומר טענה חדשה בעדות	
34	כבושה מהווה הרחבת חזית כמה פעמים וטען כי בניגוד מוחלט לאמור בסעיף 4	
35	לתצהיר העדות הראשית שלו כי תולעת המשפט ביצעה (לא ברור) של כמה פעמים של	
36	פסק הדין בתביעת אחוזי הנכות, זומר כפר מעל דוכן העדים בכך כי תאריך השאיבה	
37	האחרון של מאגר המידע תולעת המשפט הוא מיום 23/11/2022 כפי שניתן לראות	
38	בסרטון ועמד על דעתו כי התבצע מה שהוא הגדיר אלפי שאיבות של אותו מסמך וכי	
39	הוא כלל לא פיקח על אופן השאיבה, הדבר מהווה לא רק סתירה לאמור בכתב	

הטענות של זומר כי התיק הוסר לחלוטין דבר שלא היה ולא נברא, אלא להתחייבות
 שלו בפני הרשות להגנת הפרטיות מיום 17/02/2020 לפקח על כך שלא תהיה פגיעה
 בפרטיות, ואני מיד אתייחס לסוגיה של ההתחייבות הזאת כי חשוב להבין אותה,
 זומר התעקש כי יש לו אינטרס לפרסם את שמו של התובע בתביעת אחוזי הנכות
 אפילו כאשר בית המשפט כבר (לא ברור) כדי להציג את הדברים, ואני מצטט,
 "בצורה נאמנה ביותר למקור, לרבות אם יש פערים", והכוונה שלו אם יש פער בין
 הפסיקה של בית המשפט לצורה שהנהלת בתי המשפט מתנהלת בה, קרי לשיטתו של
 זומר אפילו אם בית המשפט מוציא צו איסור פרסום אך הנהלת בתי המשפט יוצרת
 קישור לתיק אז הוא יפרסם את שם התובע בתביעת אחוזי הנכות, אני מפנה
 לעמודים 71 עד 73 לתמלול דיון ההוכחות. זומר המשיך והגדיל לעשות בחקירתו
 הנגדית והבהיר כי מבחינתו אין פסול בכך כי שמו של התובע יישאר רשום באתר
 תולעת המשפט בתביעת אחוזי הנכות לאחר שצו האיסור הפרסום נכנס לתוקף
 לשיטתו שלו בתירוץ הרגיל שלו כך נוהגת הנהלת בתי המשפט, זאת אשמתם. יובהר
 כי פרסום תביעת אחוזי הנכות תוך הצגת שמו של התובע אף לאחר הוצאת צו איסור
 הפרסום תוך העלאת הטענה כי כך נוהגת הנהלת בתי המשפט הינה פעולה סותרת
 את הוראות סעיף 70 ד' לחוק בתי המשפט האוסרות על הצגת פרסומים אסורים על
 פי דין, אף עם הנהלת בתי המשפט או כל גורם אחר נהג ברשלנות ופרסם נתונים אלו
 בטעות או אפילו פרסם אותם בכוונת מכוון, פשוט אסור לו לעשות את זה, הדבר
 הובהר לזומר עוד בפסק הדין בעניין...

כב' השופטת:

אני לצערי אני כמה צעדים אחר כך, יש החלטה של בית הדין הארצי לעבודה שאומרת
 שמותר לפרסם שמות של אנשים בערעורים על ועדות רפואיות של הביטוח הלאומי.
 אני מיד אתייחס לזה, אני מבקש את סבלנותה של גברתי, אם היא תעניק לי את
 הסבלנות הזאת אני אודה לו.

עו"ד בן חור :

כמה שאתה רוצה.

כב' השופטת:

אגב, אבל אני אגיד דבר אחד, לגבי תביעת אחוזי הנכות אין לנו שום ספק, גם אם
 אנחנו הולכים לפי התזה הזאת שמה שאנחנו ראינו בסרטון זה את השם שלו בפסק
 הדין חסוי, זאת אומרת בראשי תיבות, זאת אומרת לא יכול להיות שום ספק לגבי
 הדבר הזה. הטענה שלהם שהחיסיון הזה נעשה רק בסוף דצמבר 2022, אני אומר
 בסדר אני מקבל את התזה, אז איך קרה באורח פלא שפסק הדין שמופיע בראשי
 תיבות מופיע כאשר אתם ממשיכים לפרסם את השם שלו, וזאת הטענה שלנו, העדר
 פיקוח, כי אם אנחנו נקבל את התזה הזאת מה שצולם על ידי התובע צולם אחרי
 הוצאת צו איסור הפרסום, הרי לשיטתם לפני זה לא הייתה בעיה לפרסם את השם
 שלו נכון?, אני חוזר על הנקודה הזאת כי היא נקודה מהותית, גם לשיטתם לא
 עומדת להם הגנה, אני אמשיך. הדבר העבר לזה מאוד, בפסק הדין בעניין ספראי
 מיום 10/08/2020, אני מפנה בהקשר זה לפסקאות 14 ו-18 לפסק הדין בעניינו, זומר
 הפר את המגבלות אשר הוטלו עליו בעניין ספראי גם אך לא רק בכך שאפשר הצלבת
 מידע בין תביעת אחוזי הנכות להליכים גלויים של התובע במאגר המידע אותו הוא
 ניהל. בהקשר זה יצוין כי בהלכת לייבל משנת 2022 הורחבה תכולת סעיף 2.1 לחוק
 הגנת הפרטיות, שם נקבע כי התיבות המופיעות בסעיף זה הטרדה אחרת יכולות

עו"ד בן חור :

1 להתקיים במגוון דרכים אשר לכאורה הן חוקיות, אולם נסיבות המקרה הופכות
 2 אותן לעוולות אזרחיות ואף לפליליות, כך הליכה מופגנת לצידו של אדם לצורכי
 3 מחאה מהווה הטרדה אחרת, כך פגיעה וירטואלית מהווה הטרדה אחרת, אף אם
 4 אותה הצגה של מסמך באורח דיגיטלי (לא ברור) דין. הלכת לייבל קובעת כי המונח
 5 הטרדה אחרת הוא בעל רקמה פתוחה וכי נוסח כללי ברחב זה מאפשר לחבוק מגוון
 6 רחב של התנהגויות, אני מפנה לפסקות 13 ו-21 לפסק דינו של כבוד השופט קרה ברב
 7 4743-20 נבו 21-07-2022, הלכת לייבל וההלכות העוקבות לה קובעות כי אופן
 8 השימוש וזכות השימוש במידע הופך אותו להפרה ולא רק עצם הצגת המידע, הלכת
 9 לייבל אשר הרחיבה את תכולת התיבות הטרדה אחרת המופיעות בסעיף 2.1 לחוק
 10 הגנת הפרטיות חלה ביתר תוקם [REDACTED]
 11 (לא ברור) כתבי טענות רבים בעניינו. בהקשר זה ראוי לציין כי המוסד לביטוח
 12 לאומי, וכאן אני מתייחס לטענות של גברתי, בהקשר זה ראוי לציין כי המוסד
 13 לביטוח לאומי אשר כלל הנתבעים כולם טענו בהקשר זה כי הוא מוסד פרוץ אשר
 14 ניתן לפרסם כל מסמך רפואי מהרגע שזה מגיע לבית הדין לעבודה וכיוצא בזה פועל
 15 בהתאם להנחיות חוק הגנת הפרטיות ואוסר פרסום חומר רפואי ואו כל נגזרת של
 16 חומר זה. טופס (לא ברור) דורש מכל מי שמגיש בקשה למל"ל שלא לחשוף ואו לגלות
 17 מידע אליו נחשף המשתתף בוועדות המל"ל, אלא בצו משפט, בהתאם לכך סעיף 42
 18 לתקנות הביטוח הלאומי קביעת דרגות נוחות לנפגעי עבודה התשמ"ד 1,984 תחת
 19 הכותרת סודיות הדיונים מורה כי המסמכים הרפואיים אשר מצויים בידי וועדות
 20 המל"ל או ועדות הערערים ונדרש טופס ויתור סודיות אשר המוטב היחיד שלו הוא
 21 המל"ל רק כך אפשר לראות את המסמכים ולהיחשף אליהם.
 22 את המסמכים עצמם, אבל לא את ההחלטות של בית המשפט.
 23 גם את כל מה שנגזר מהם, אני תקף אתייחס לזה כי זאת נקודה שחשוב להבין אותה.
 24 סעיף והפסיקה ממשיכים להבהיר כי אזכור תוך המסמכים האלו מוסב למל"ל
 25 בלבד. כך הוראת סעיף 9 לתקנות הביטוח הלאומי, ביטוח נכות, סמכויות ועדה
 26 רפואית לערערים, ועדה לערערים התשמ"ד 1,984 מכילה חובת סודיות באופן הנזכר
 27 לעיל כך הוראות 17 לתקנות הביטוח הלאומי, ביטוח נכות, קביעת אחוזי נכות
 28 רפואית, מינוי ועדות לערערים והוראות שונות התשמ"ד 1,984 קובעות חובת סודיות
 29 בנוגע למסמכים רפואיים ולדיונים ו(לא ברור) להביא את הידיעה בנוגע למסמכים
 30 אלו רק בפני אלו אשר אחראים לקביעת אחוזי הנכות. בהקשר זה אציין כי בפסיקתו
 31 של בית הדין לעבודה אותה ערכאה אליה פנה התובע באשר כתבי בית הדין שלו
 32 פורסמו על ידי הנתבעים כולם, נקבע כי ישנם 3 תנאים מצטברים...
 33 כתבי בית הדין פורסמו או ההחלטות? ההחלטות פורסמו.
 34 ההחלטות.
 35 לא כתבי בית דין.
 36 ההחלטות כן, נקבע כי ישנם, לא, אבל אני אגיד משהו, חלק מהטענות שלי, אני מיד
 37 אתייחס לזה בהמשך.
 38 לא, אני פשוט שאני לא אטעה.

כב' השופטת:

עו"ד בן חור :

כב' השופטת:

עו"ד בן חור :

כב' השופטת:

עו"ד בן חור :

כב' השופטת:

עו"ד בן חור :

1 אני מפתח את הטיעון, אנחנו, התביעה פה היא על, התביעה פה נוגעת להחלטות
2 ואנחנו נתייחס לזה. נקבע כי ישנם 3 תנאים להתרת הצגת טופס ויתור סודיות,
3 לדוגמה גורף בתביעות נזקי גוף ואו תביעות שיבוב מצד אזרח פרטי ומונה את כל
4 התנאים שם. אנחנו מדברים פה על טופס (לא ברור) קלאסי, זאת אומרת אנחנו
5 מדברים על הצגת התנאים בבית הדין לעבודה של (לא ברור) פעולה שמתרחשת כל
6 יום, והפסיקה הזאת מתייחסת ספציפית להיקף של (לא ברור), זאת אומרת דבר
7 שאנחנו רואים אותו אלפים ועשרות אלפים בבתי משפט, ומונה את התנאים שם,
8 הנתבעים לא עומדים באף אחד מן התנאים הללו מסיבה מאוד פשוטה, הם לא גורם
9 לטפל בתובע והם אינם (לא ברור) בקצבאות אשר...

כב' השופטת:

10 אתה מתפרץ לדלתי פתוחה, הם לא טוענים את זה אפילו, זה ברור שהם לא טוענים
11 שהוא באמצעות (לא ברור) הזה ויתר על סודיות רפואית.

עו"ד בן חור :

12 אני אגיד כזה דבר, אני אתן, אני בכל זאת רוצה להמשיך כי אני חושב שההמשך כן
13 ייתן את התשובה לטענות של גברתי, אני מפנה בהקשר זה לפסקה 6 לערעור אזרחי
14 לארצי בית הדין לעבודה 26828-09-13 קופת חולים כללית מרפאת שיניים נגד חנה
15 גבאי להלן עניין גבאי, אז אם נקבל את שיטת הנתבעים כולם מתקבלת את התמונה
16 הבאה, כל התביעות שניהל התובע במל"ל (לא ברור) הוועדה הראשונה והערעור
17 שהוא ניהל במל"ל בוועדות הרפואיות (לא ברור) חסויות בהתאם לדברי חקיקה
18 מפורשים באופן כזה שאפילו (לא ברור) שחתם עליו התובע על לוועדה הרפואית
19 במל"ל מוגבל בהיקפו בהיקף החשיפה שמותר לרופאים בוועדה בוועדות המל"ל
20 לחשוף, אבל באים הנתבעים וטוענים מן הרגע בו מוגשת תביעה לבית הדין לעבודה
21 כדי לערער על קביעות המל"ל כפי שהיה דבר בתביעת אחוזי נכות זכותו של התובע
22 לפרטיות הקבועה בתקנות המל"ל, שלא לומר בסעיף 7 לחוק סוד כבוד האדם
23 וחירותו לפרטיות, למעשה כל זכות של התובע לפרטיות עפה לה מן החלון ואין כל
24 בעיה לפרסם היתרים, מסקנות, ציטוטים מאותם מסמכים שדברי החיקוק הללו
25 קבעו שהם חסויים. מיותר לציין כי בכך פוגעים כלל הנתבעים כולם לא רק תובע,
26 אלא ברעיון הסודיות שהוא לב ליבה של כל ועדה רפואית במל"ל, ומאפשרים פגיעה
27 שיטתית בזכויות חולים, מטופלים ונפגעי נזקי גוף ואו נפש בעבודה. הנתבעים באים
28 לפגוע בזכות לסודיות ופרטיות אשר הוכרו בדברי חיקוק מפורשים כמו בפסיקה
29 ענפה, תקנות המל"ל כמו פסיקות מסוגן של עניין גבאי מבהירות כי אין כל בסיס
30 לטענות הנתבעים. בהתאם לכך ראוי להדגיש כי אף בית הדין לעבודה ציין כי סדרי
31 הדין המיוחדים שלו ובכך חשיפת מידע נועדו לתכליות סוציאליות של הגנה לעובד
32 ולאפשר לו למצות את זכויותיו כיצד מוחלש ביחסים מול המעביד. בהקשר זה אציין
33 את הדברים אשר נפסקו בעניין תהילה, סעיף 32 לחוק בית הדין לעבודה (לא ברור)
34 1,969 משחרר את בית הדין באופן מפורש בדיני ראיות וזאת בין היתר מתוך הכרה
35 באופיים המיוחד של דיני העבודה והתכליות הסוציאליות המזינות מעטפת המסגרת
36 הנורמטיבית הסובבת סביבם, אולם בדין זה קשור בעקרונות של צדק לעניין קבלת
37 ראיות בהליך שיפוטי תוך מיצוי הרציונליים העומדים ביסוד החסינות כפי אשר
38 באים לידי ביטוי בדין ובכללותו, אני מפנה בהקשר זה לפסקה 6 לב"ל ירושלים
39 11496-07 נבו 01/05/2008, עניין תהילה קובע כי הסטייה בבית הדין לעבודה מדיני

- 1 הראיות בסדרי הדין הינה מותרת רק כל עוד היא משרתת את התכליות הסוציאליות
2 של העובד, במקרה זה התובע.
- 3 אבל בית הדין הארצי לעבודה בעניין ברנד קבע במפורשות שאפשר, הרי גברת ברנד,
4 אבישג ברנד שאני לא מכירה אותה, אני מכירה אותה רק מפסק הדין שבית הדין
5 הארצי לעבודה ביקשה לחסות את שמה בהליך של ערעור על קביעת נכות של המוסד
6 לביטוח לאומי ובית הדין הארצי לעבודה קבע שלא, שזה לא חל.
7 וכשהוא יכסה את שמו בתביעת אחוזי הנכות הם עדיין פרסמו...
8 אז רגע...
9 לא, אני שנייה אני רוצה להתייחס...
10 לכן אני רוצה להבין, אז לכאורה עד שנקבע החלטה של חיסיון לפי פסיקת בית הדין
11 הארצי לעבודה בוודאי שלא היה חסוי, נכון?
12 לא, ואני אגיד למה.
13 אז זה מה שאני לא מבינה.
14 אני אגיד למה, ההתחייבות שזומר חתם עליה ב-2020 והוא מחויב לה זאת
15 התייחסות, איך הוא הגדיר את זה, התחייבות וולונטרית שהוא חתם עליה,
16 ההתחייבות הוולונטרית שהוא חתם עליה מטילה עליו סדרה של מגבלות חוזיות
17 שהוא לוקח מרצונו החופשי.
18 הבנתי, אז זה רק מכוח ההתחייבות הזאת, אבל...
19 גברתי...
20 אז מה, אני מנסה להבין, בגדול בית הדין הארצי לעבודה אמר שפומביות הדיון
21 גוברת על הזכות לפרטיות בתיקים שלו, לא יודעת למה, אני לא יושבת בערכאת
22 ערעור עליו, אבל זאת הפסיקה של בית הדין הארצי לעבודה, אז כשבאה הנהלת בתי
23 משפט ושואלת את עצמה האם בכל ההליכים של הערעורים על החלטות ועדות
24 רפואיות של הביטוח הלאומי, שזה לא רק התובע, יש עוד 2-3 אנשים שמערערים על
25 ההחלטות האלה, האם בכל ההליכים האלה לקבוע את שם המערער כפלוני כפי שהם
26 עושים בתיקים נזקי גוף שיש אצלנו בבתי משפט האזרחים בערכאות הכלליות, אז
27 בית הדין הארצי לעבודה מנחה את הנהלת בתי המשפט לא (לא ברור) את זה, אז לכן
28 לכאורה עד שלא הייתה החלטה ספציפית בתיק ספציפי מותר היה לפרסם את שמו
29 של התובע, אלא אם כן אני טועה.
- 30 ומהרגע שהייתה את ההחלטה האם הם כיבדו אותה? הם לא כיבדו אותה.
31 בסדר גמור, אז זאת שאלה נפרדת, אבל ככלל אם אני הולכת לפי, אם אני מנסה
32 לעשות איזשהו סדר בפסק הדין אז אני אומרת לעצמי עד השלב שבו התובע פנה
33 וביקש שההליך יהיה בדלתיים סגורות לכאורה הוא בדלתיים פתוחות ואין בעיה
34 לפרסם את פסק הדין כפי שבכל המאגרים מפורסמים שמות של המון אנשים שנפגעו
35 והם אנשים עם בעיות גופניות או [REDACTED] לא משנה, הרי הרבה הלכות ישנות גם של
36 אנשים שהם נפגעו וגם כשיש להם בעיות [REDACTED] קרויות על שם אותו אדם מסכן
37 שיש לו את הנכות הזאת, משום שפעם הנכויות התיקים האלה היו בדלתיים פתוחות
38 והשמות היו גלויים, ובית הדין הארצי לעבודה בשנת 2019 ליתר דיוק קבע
39 שההליכים בערעורים על המוסד לביטוח לאומי ככלל הם לא חסויים, אלא יש פה
- כב' השופטת:**
- עו"ד בן חור :**
- כב' השופטת:**
- עו"ד בן חור :**
- כב' השופטת:**
- עו"ד בן חור :**
- כב' השופטת:**
- עו"ד בן חור :**
- כב' השופטת:**
- עו"ד בן חור :**
- כב' השופטת:**

- פומביות הדיון, הזכות לפומביות הדיון גוברת, לא יודעת למה, אבל ככה הם קבעו
את זה, אז לכאורה עד שהוא בא וביקש שההליך שהוא ניהל יהיה בדלתיים סגורות
לא הייתה שום מניעה לקבוע, עכשיו אחרי שהוא ביקש אני צריכה לבדוק את היישוב
של הדבר הזה הן על ידי הנתבעים 1 או 2 והן על ידי הנתבעת 3, נכון? או שאני טועה.
אוקיי, אז אני בכל זאת רוצה לטעון שדברי הפסיקה וכמו הפסיקה שאני הולך
להזכיר עכשיו, הם מציגות תמונה אחרת, ואני בין השאר מתייחס לתכליות שקיימות
גם בבתי הדין לעבודה כמו שאני ציינתי עכשיו מעניין גבאי, כי המטרה של הצגת, (לא
ברור) הלכת גבאי גם הלכת ברנד הם כפופים לעקרונות שקבועים בסעיף 32 ו-33
לחוק בתי המשפט שהוא בעצמו בהתאם גם לחוק סעיף 37 לחוק בתי המשפט, לחוק
בתי הדין לעבודה מכפיף את עצמו בכפיפות נורמטיבית בסעיפים 68 ו-70 ותקנה 4
לתקנות העיון, זאת אומרת, אנחנו נמצאים פה בסיטואציה שחוק בית הדין לעבודה
הוא לא נמצא בתוך ערכאה, הוא לא בועה שפועלת לבד, הוא לא משוחרר מהקביעות
של בג"ץ, הוא לא משוחרר מהקביעות של בית המשפט העליון, זאת הטענה שלי ואני
אומר שבית הדין לעבודה אמור לשרת, הם חייבות להיות כפופות לדבר הזה.
אז הנהלת בתי המשפט הייתה צריכה לבוא ולהגיד בסדר בית הדין לעבודה פסק
ככה, אבל אני לא מיישמת את ההחלטה הזאת כי היא שגויה?
הנהלת בתי המשפט בכלל התרשלה בעבודה שלה בעצם הצגת...
בעצם זה שהיא פעלה על פי ההנחיות של בית הדין הארצי לעבודה, זאת הייתה
ההתרשלות שלה?
הנהלת בתי המשפט התרשלה בעצם זה שהיא העלתה בכלל פסק דין שהיא לא
הייתה אמורה לעלות לאתר...
למה היא לא הייתה אמורה לעלות לאתר? בית הדין הארצי לעבודה קבע שזה פסק
דין שהוא לא בדלתיים סגורות ושהוא צריך לעלות.
עו"ד גדלמן באה ואומרת לתובע ברחל בתך הקטנה היא אומרת לה זה הועלה,
הפסק דין הזה הועלה בטעות לאתר הרשות השופטת.
זה שני דברים שונים, זה שני דברים שונים, יש את קיבעת הנכות ויש את הסדר
הפישור וזה פשוט שני דברים שונים, ע"ד גדלמן אמרה שהסדר הפישור לא אמור היה
לעלות, זהו, היא לא אמרה שום דבר על תביעת הנכות, אלא אם כן אם אני טועה אז
אדוני יתקן אותי, אבל שנייה, דקה.
זה הוגש רגע לפני שהוגש ההליך הזה...
לא, אתה לא מדבר כי...
דקה.
תמשיך, כן אתה יכול להמשיך.
אוקיי, כך סעיף 33 לחוק בתי הדין לעבודה מציינת את הזכות לסטות מסדרי הדין
רק לצורך עשיית צדק פעולת עולת המשפט בתביעת אחוזי הנכות והנהלת בתי
המשפט ב(לא ברור) 9713-10-16 אינה משרתת את עשיית צדק, מדובר ברשלנות
במקרה הטוב. זכותו של התובע קבועה, התובע לפרטיות קבועה בתקנות המל"ל חוק
יסוד ודין כמו תכליות ועדות המל"ל ובתי הדין לעבודה כפי נקבעו בדברי חיקוק.
הנתבעים דרשו זכות זאת של התובע ברגל גסה. יצוין כי על ההליכים בבתי הדין
- עו"ד בן חור :
כב' השופטת :
עו"ד בן חור :
כב' השופטת :
עו"ד בן חור :
כב' השופטת :
עו"ד בן חור :
כב' השופטת :
עו"ד קלינגר :
עו"ד בן חור :
כב' השופטת :
כב' השופטת :
עו"ד בן חור :

לעבודה קיימת כפיפות נורמטיבית לסעיפים 168-70 לחוק בתי המשפט, מאחר וסעיף 39 לחוק בתי הדין לעבודה אינו קובע הסדרים מיוחדים בנוגע לבתי הדין, אלא מפנה לחוק בתי המשפט על כלל ההחלטות שלו בדרישה לשמור על פרטיותו על ענייני בריאותו של אדם. כפי שניתן לראות בעמוד 22 לכתב הגנת זומר ועמותה כאשר זומר רשם את ההתחייבות שלו בפני הרשות להגנת הפרטיות ביום 17/02/2020 הוא עונה לשאלה האם מידע במאגר מתקבל ממקור אחר, הוא השיב מנט המשפט וממקורות מידע ציבוריים נוספים, דברים הנ"ל של זומר בפני הרשות להגנת הפרטיות מיום 17/02/2020 סותרים את עדותו לאורך כל הליך זה כי החומר נשאב מנט המשפט ועל כן הוא רשאי להציגו כרצונו בתוקף חזקת תקינות המנהל טענה חסרת בסיס כך או כך. עם התירוץ הקלוש הזה של תקינות שאיבת המידע של תולעת המשפט מנט המשפט לאור חזקת תקינות המנהל של הנהלת בתי המשפט היה יכול להחזיק בצורה כלשהי, הוא נסתר על ידי הצהרתו של זומר עצמו בפני הרשות להגנת הפרטיות כי המידע הנשאב לתולעת המשפט (לא ברור) ממקורות מידע ציבוריים נוספים שאין להם כל חזקת תקינות מנהל. חוסר תום לב זה מתחזק אף מהדברים האמורים בסעיף 3.14 לתצהיר העדות הראשית של זומר ומסעיף 13 לתצהיר העדות הראשית של ברמוס על פיו תולעת המשפט מקבל מידע בדואר אלקטרוני הכולל פרוטוקולים, כתבי בית דין וכיוצא בזה, שאינם מפורטים בנט המשפט, גם כאן לא מתקיימת כל חזקת תקינות מנהל. מדובר בפעילות איסוף עצמאית ואקטיבית מצד זומר ועמותה...

כב' השופטת :

עו"ד בן חור :

אבל במקרה הזה זה לא קרה. אני אתייחס, אני אמשיך עם הדבר כי אני חושב, אני צפיתי מראש את השאלות הללו, לא שאני מחמיא לעצמי.

כב' השופטת :

עו"ד בן חור :

אז כיוונתי לדעת גדולים. גברתי הגדולה מכולם.

כב' השופטת :

עו"ד בן חור :

לא, אני לא, לא צריך להיסחף.

ולאחר מכן העלאה יזומה של כתבי טענות מצד זומר מפעיל ומנהל מאגר תולעת

המשפט כפי שהצהיר בפני הרשות להגנת הפרטיות ביום 17/02/2020. לאור עדות

זאת יובהר, התובע לא יכול לדעת האם חוות דעת רפואיות הנוגעות לו כתבי בית דין

הנוגעים לו אינם מצויים בחזקת זומר ועמותה, לאור כך כי חלק מפעולת מאגר

המידע היא קבלת מידע בדואר אלקטרוני. התובע אף לא יכול לדעת האם תביעת

אחוזי הנכות הועלתה באופן ייזום ומכוון על ידי זומר ועמותה, כפי שצינתי בקדם

המשפט הראשון העיד זומר תחת אזהרה ברחל בתך הקטנה כי הוא מעלה כתבי

טענות הנוגעים לתובע בכוונת מכוון כדי לשקף את המאבק שהוא מנהל למול התובע

אשר מטריד אותו יותר מדי, כאמור בסעיף 10.7 לתצהיר העדות הראשית של זומר,

לאור זאת נטל הראייה מתהפך לכתבי זומר ועמותה להוכיח כי הם לא השאירו את

שמו של התובע בתביעת אחוזי הנכות בכוונת מכוון. בהתאם לכך התובע לא יכול

לדעת האם זומר ועמותה העבירו מסמכים שונים הנוגעים לו לגורמים אחרים כגון

המכון הישראלי לדמוקרטיה ועם גורמים אחרים אשר אינם מבצעים הצלבת מידע

שצולם ואינם מפקחים על המידע באופן בו זומר התחייב עליו בפני הרשות להגנת

הפרטיות. להודעתו של זומר מעל דוכן העדים כי הוא העביר באורח ייזום את
 החומרים שקיבל מהנהלת בתי המשפט בעניין ספראי למכון הישראלי לדמוקרטיה
 ולא פיקח על אופן השימוש במידה זה מצד המכון הישראלי לדמוקרטיה והוא לא
 פיקח על חומרים הנוגעים לתובע אינם מצויים בו. כפי שהבהיר זומר בעדותו הוא
 מודע בהחלט כי חומר שהוא מקבל אף מהנהלת בתי המשפט יכול להפוך עם הזמן
 מסטטוס של פומבי לחסוי אך הוא מפר את ההתחייבויות שלו מול הרשות להגנת
 הפרטיות ואינו מבצע כל פעולת פיקוח בעניין זה, ולא (לא ברור) לא וידא אף בעניינו
 של התובע כי החומר לא שינה את הסטטוס שלו מפומבי לחסוי. מעבר לכך, זומר אף
 הבהיר בעדותו כי לאחר שהוא קיבל בשנת 2020 את הדיסק מהנהלת בתי המשפט
 שמכיל אינפורמציה הקשורה לתיקי בתי המשפט השונים כי לא רק שהוא לא פיקח
 כי שמו של התובע לא נזכר בהם, כי הסטטוס שבהם הוא לא שונה בפומבי לחסוי,
 אלא הוא הבהיר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים כי גם אם היה רוצה לברר האם
 התיקים שינו את הסטטוס שלהם מפומבי חסוי אין לו כל יכולת לעשות את זה. זומר
 הגדיל לעשות והבהיר כי אין לו כוונה לפקח על המידע שהוא העביר למכון הישראלי
 לדמוקרטיה ובמסגרת המחקר המשותף של העמותה המכון כדי לוודא כי אין פרטים
 של התובע המצויים בו, כמו תביעת אחוזי הנכות לדוגמה, וכי אין לו כל כוונה לפקח
 כי המכון לא מבצע הצלבת מידע אשר תאפשר את גילוי שמו של התובע לאחר
 הוצאת צו איסור הפרסום על סמך המחקר המשותף של העמותה ושל המכון, אני
 מפנה לעמודים 82-83 לתמלול דיון ההוכחות, אני מפנה לעמוד 291851884 לקובץ
 שהעלו זומר ועמותה לתיק בית המשפט ביום 13/07/2025 בעניין ספראי. בסעיף 5.28
 לכתב הגנתם טוענים זומר ועמותה כי חוק זכויות החולה אינו חל על התובע במאגרי
 מידע משפטיים ואין לתובע זכות לבקש הגנה מתוקף חוק זכויות החולה כי חוק זה
 מתפוגג באורח פלא של ממש דווקא בכל הנוגע לשמירת מידע רפואי במאגרי מידע
 משפטיים, מדובר בהטעיה בוטה וגסה של בית המשפט הנכבד, בהקשר זה יצוין כי
 בבג"ץ 7326732-20 האגודה לזכות האזרח בישראל נגד הכנסת נבו ה-01/03/2021,
 להלן בג"ץ האגודה לזכות האזרח עלתה שאלת התמודדות מול מגפת הקורונה ורצון
 השב"כ לעשות שימוש במאגר מידע רפואי ממשלתי כדי לעקוב ולפקח או להיחשף
 לחומרי מידע שונים הנוגעים לחולים כדי לסייע למדינה להתמודד עם המגפה.
 בהחלטתה של כבוד הנשיאה חיות נפסק כי הפגיעה הנ"ל בפרטיות הציבור ובכך (לא
 ברור) הציבור החולים בפרט אינה חוקתית, בהתאם לפסיקה בבג"ץ האגודה לזכויות
 האזרח משמעות הקמת מאגר מידע סוטה ממטרתו המקורית, קרי סוטה מעקרון
 צמידות המטרה, מהווה פגיעה אנושה בפרטיות, וזאת אף מתוקף סעיף 10 לחוק
 זכויות החולה אשר עומד לימינו של התובע בהליך זה, סטייה זאת מעקרון צמידות
 המטרה היא הסטייה אשר בה (לא ברור) הנתבעים כולם. כבוד הנשיאה אחרות
 מביאה (לא ברור) מקום רבים בפסקאות 4-5 ו-17 לפסק דינה בבג"ץ האגודה לזכויות
 האזרח, מפסיקה ודברי ספרות כאחד אשר מבהירים כי הזכות לפרטיות בענייני
 בריאות, מצויים בליבת זכותו של אדם לפרטיות ואוטונומיה על חייו, ויש לפרש את
 הזכות לפגיעה בפרטיות זאת בצמצום רב. אין לאפשר העברת מידע, כל זה מופיע
 בבג"ץ, אין לאפשר העברת מידע והצלבת מידע בנושאים אלו, כדי שאף לא ייוצר

אפקט מצנן כי דברי כבוד הנשיאה אשר יוביל לאנשים לחשוש להעביר פרטים
 אישיים לגופים מסמכים ובמקרה הזה של התובע הגשות תביעות למל"ל ולבתי הדין
 לעבודה. יצוין כי בפסקה 17 לפסק דינה של כבוד הנשיאה חיות בעניין האגודה
 לזכויות האזרח, היא מתייחסת לזכות לפרטיות הנובעת מסעיף 7 לחוק הגנת
 הפרטיות. בסעיף זה ישנה חשיבות מיוחדת בעניינו של זומר, כפי שניתן לראות מן
 ההתחייבות עליה חתם זומר בפני הרשות להגנת הפרטיות ביום 17/02/2020 כפי
 שמופיע בנספח 1 לכתב הגנת זומר ועמותה הוא מתחייב להיות כפוף להוראות
 סעיפים 7 ו-17 לחוק הגנת הפרטיות כמו לסעיף 19 לתקנות הגנת הפרטיות אבטחת
 מידע התשע"ז 2017 להלן תקנות התקנות (לא ברור) מידע. בהתחייבות זאת מוגדר
 זומר כמפעיל וכמנהל מאגר המידע תולעת המשפט בהתאם לאמור במסמכי תאגיד.
 בסעיף 5.11 לכתב הגנת זומר ועמותה הם טוענים כי הם מביאים התחייבות זאת
 כהוכחה לכך כי מאגר המידע תולעת המשפט מנוהל כדין, קרי התחייבות זאת מהווה
 את אחד מן היסוד המרכזיים של הגנת זומר ועמותה, וכל התכחושות לעצם קיומה
 ותוקפה מהווה הרחבת חזית פסולה וכל העדות המתכחשת לה מהווה עדות כבושה.
 מעבר לכך יובהר כי הנהלת בתי המשפט עצמה הגידרה את זמר כמפעיל מאגר המידע
 תובעת המשפט כי כאשר יועמ"ש הנהלת בתי המשפט עוה"ד ברק לייזר רצה כי
 העמותה תסיר את (לא ברור) 9713-10,16 הוא פנה לזומר וזה סירב (קטוע), הבהירה
 כי בפגישה שנערכה ביום 22/12/2021 עם הנהלת בתי המשפט, המחלקה המשפטית
 מטעם הנהלת בתי המשפט, אגף המחשוב מטעם הנהלת בתי המשפט ונציג מלשכת
 מנהל בתי המשפט, מי שנכח בפגישה הזאת היה זומר ולא העד ברמס, מאחר וזומר
 הוא בעל השליטה, הפיקוח והמפעיל של מאגר המידע תולעת המשפט ודאי בזמנים
 הרלוונטיים. כל הכחשה של עובדה זאת נובעת מרצונו של זומר להתחמק (לא ברור)
 הדין וכל שמץ של אחריות, אני מפנה בהקשר זה לנספחים 2 ו-9 לתצהיר העדות
 הראשית של הנהלת בתי המשפט, אני מפנה לנספח 15 לתצהיר העדות הראשית של
 התובע. בעדותו בדיון הוכחות בהליך זה לאחר שאומת זומר עם נספח 1 לכתב הגנתו
 העיד זומר בעל כורחו כי הוא לקח על עצמו התחייבות זאת מרצונו החופשי באופן
 וולונטרי כדבריו בעדותו והעיד כי התחייבות זאת נכנסת לתוקף באורח אוטומטי
 תוך 90 יום מן הרגע בו היא נשלחת, וכך אישר כי התחייבות זאת תקפה כלפיו, אני
 מפנה בהקשר זה לעמוד 65-66 לתמלול דיון ההוכחות. חשוב בהקשר זה להבהיר
 כמה זומר ועמותה סטו מן ההתחייבות שלהם בהתאם לחובות שנטלו על עצמם זאת
 בפני הרשות להגנת הפרטיות. סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות המצוין בהתחייבות עליה
 חתום זומר מגדיר את חובתו של זומר כמפעיל ומנהל מאגר המידע תולעת המשפט
 לשמור על כבודו של התובע ולוודא כי לא יפורסם (לא ברור) סעיף 7 לחוק מגדיר
 כמידע רגיש. מידע רגיש בהתאם לסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות מוגדר כנתונים ואני
 מצטט, "נתונים על אישיותו של אדם, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי,
 דעותיו ואמונתו", יצוין כי בחקירתו הנגדית בהליך זה העיד זומר כדרכו בקודש
 עדות כבושה וסותרת וטען כי כאשר בא לפנינו עניינו של פג [REDACTED] אחר הוא הסכים
 להסיר את פרטיו לאור רגישות העניין, קרי הוא דווקא כן הסיר מסמכים בניגוד
 לטענתו כי הוא מסרב להסירם ובניגוד לעדותו בסעיף 10.7 לתצהיר העדות הראשית

מטעמו, אני מפנה לעמוד 88 שורות 28 עד 32 לתמלול דיון ההוכחות, הדבר סותר את
 טענות זמר ועמותה כפי שעלו בסעיף 1.5 לבקשתם בסילוק על הסף כי מעלים כל
 מסמך שהוא מנט המשפט ומסרבים לאסור, כמו סותר את הדברים שזה אומר עצמו
 העיד שניות ספורות קודם לכן בדיון הוכחות בהליך זה לגבי מדינות ההסרה של
 העמותה כי הם אינם מסירים מסמכים בכל צורה ואופן מתולעת המשפט ומדובר
 בכלל ברזל. במקרה הוא של התובע [REDACTED] בעצמו זומר סירב להסיר את
 המסמכים הנוגעים לתובע מבלי להריץ את התובע לבתי משפט ושיוציא צו איסור
 פרסום בנוגע לפרטים שהוא כלל לא היה צריך לפרסם על פי התחייבותו בפני הרשות
 להגנת הפרטיות, בכך הוכיחו זומר והעמותה כי לא רק שהם סוטים מק(לא ברור)
 צמידות המטרה, אלא כי מדינות העבודה שלהם אינה אחידה והם עושים לעצמם דין
 בניגוד לחוק ומסירים מסמכים [REDACTED] ולפעמים הם לא מסירים. העמותה וזומר
 (לא ברור) אפליה ממוסדת זו כנגד התובע [REDACTED] אחר מאחר
 והתובע הטריד אותם יותר מדי ועל כן הם החליטו להתנקם בו, שלחו אותו לדיונים
 להוצאת צווי איסור פרסום וכלל לא טרחו להתייבב בהם. מעבר לכך, בעדותו מעל
 דוכן העדים הבהיר זומר כי בדיקה של פניותיו של התובע וגורמים אחרים גוזלת
 כדבריו משאבים רבים שאין לו ואין לו יכולת לוודא אם החומרים שפרסם בתולעת
 המשפט בנוגע לתובע אינם חסויים. בכך הודה זומר כי הוא מודה ברשלנות בהפעלת
 מאגר מידע משפטי דיגיטלי ואת חוסר שירותו וחוסר כשירות העמותה להפעיל מאגר
 מידע דיגיטלי זה, אני מפנה לעמוד 89 עד 90 לתמלול דיון ההוכחות. כאמור לעיל
 התחייבותו של זומר מול הרשות להגנת הפרטיות דורשת בדיוק השקעת המשאבים
 הרבים כדי לפקח שהתובע לא ייפגע, לא ייפגע. כהרגלו בקודש זומר הפר התחייבות
 זאת ויתגאה בכך. הוזכר כי זומר שטען כי פניות אלו של התובע גוזלות ממנו
 והעמותה משאבים רבים הוא אותו זומר שניהל תביעה בעניין ספראי במשך שנתיים
 מול הנהלת בתי המשפט, דרש מסמכים בהיקפים אדירים, כפי שנראה ניתן לראות
 בקובץ שהעלו זומר ועמותה לתיק בית המשפט ביום 13/07/2025 וזהותו זומר
 ועמותה שניהלו 11 עתירות לפחות בהם הם הטרידו את רשויות המדינה בבקשת
 מידע כל זאת מסיבות אידאולוגיות, אני מפנה בהקשר זה לסעיפים 77-79 לתצהיר
 העדות הראשית של התובע. משמעות הדברים היא כי זומר דורש את רמת ההשקעה
 והמשאבים והבקשות שלו מול רשויות אחרות והוא דרש אותה ודורש אותה במשך
 שנים רבות, אך לא מוכן להפעיל את אותה רמת פיקוח ואותה רמת השקעה
 במשאבים שהוא דורש מגורמים אחרים. מדובר בחוסר ניקיון כפיים מוחלט ויש
 להבהיר את הדברים, אם זומר ועמותה לא יכולים לפקח על כך שכתבי הטענות של
 התובע לא יופיעו אף לאחר שעברו מסטטוס של פומבי לחסוי שלא יפעילו מאגר מידע
 משפטי, ודאי לא מסיבות אידאולוגיות עליהן הצהיר זומר בעדותו הנזכרת בעמודים
 89-90 לתמלול דיון הוכחות. התובע לא צריך לסבול בגין (לא ברור) של זומר, אני
 מפנה בהקשר זה לנספחים 32 עד 33 לתצהיר העדות הראשית של התובע. אמשיך
 לציין כי סעיפים 19 א' ו-19 ב' לתקנות אבטחת מידע הנזכרות בהתחייבות עליה
 זומר בפני הרשות להגנת הפרטיות מכילות על זומר חובת אבטחת מידע כמנהל
 ומפעיל מאגר מידע ומבהירות כי דינו לא רק לפקח כי לא תתבצע פגיעה בפרטיות

1 התובע, אלא עליו אף לתעד באילו אמצעים פיקוח זה נעשה, כל תיעוד לפיקוח זה לא
 2 הוצג על ידי זומר והעמותה. משמעות הדבר היא כי זומר היה צריך לפקח כי הפגיעה
 3 בפרטיות התובע ודאי כפי שהיא התרחשה בתביעת אחוזי הנכות לא תתרחש
 4 מלכתחילה, הוא היה צריך לתעד את הסרת הפגיעה בפרטיות התובע ומעבר לכך
 5 ואדגיש זאת על מנת שיהיה ברור לאור טענות הנתבעים כולם במשך שנתיים, התובע
 6 כלל לא היה צריך לפנות לזומר והעמותה כדי שיפסיקו את הפגיעה הזאת בתביעת
 7 אחוזי הנכות ובכלל, ההתחייבות שנטל על עצמו זומר ביום 17/02/2020 מול הרשות
 8 להגנת הפרטיות חייבה אותו לבצע פיקוח זה באורח עצמאי ולוודא כי כל פגיעה
 9 בפרטיות התובע לא תתקיים. במהלך הליך זה לעגו זומר והעמותה לסוגיית הצלבת
 10 הנתונים אשר פגע בפרטיות התובע באמצעות קישור תביעת אחוזי הנכות לתיקים
 11 פומביים אחרים, כפי שניתן לראות בנספח 17 לתצהיר העדות הראשית של התובע.
 12 יש להבהיר בהקשר זה כי חובת הפיקוח בסוגיית הצלבת הנתונים של זומר והעמותה
 13 עולה מכתב הגנתם שלהם. כפי שניתן לראות מעמוד 20 לכתב הגנת זמר והעמותה
 14 הם הגדירו בהתחייבות שלהם בפני הרשות להגנת הפרטיות מיום 17/02/2020 את
 15 פעילות מאגר המידע תולעת המשפט כטיוב נתונים המוגדר בטופס של הרשות להגנת
 16 הפרטיות אף כי הצלבת נתונים ממקורות מידע שונים, ובהתאם לכך וכפי שניתן
 17 לראות באותו עמוד 20 לכתב הגנת זמר והעמותה באותה התחייבות לרשות להגנת
 18 הפרטיות זומר והעמותה מבהירים בהתאם לסעיף 9 ב' 3 לחוק הגנת הפרטיות איזה
 19 מידע מועלה לאתר תולעת המשפט, וזהו המידע מועלה לאתר תולעת המשפט לשיטת
 20 זומר והעמותה כפי שדווח לרשות להגנת הפרטיות ביום 17/02/2020, א' מידע
 21 דמוגרפי, ב' מידע כלכלי, חובות, ג' מידע רפואי, ד' מידע [REDACTED] ה' מידע הנוגע לעבר
 22 פלילי, ו' קשרים משפחתיים. החובה על זומר ועמותה לפקח על נושאים אלו הנוגעים
 23 לליבת הפרטיות של התובע כגון מידע רפואי, [REDACTED] וכיוצא בזה, הוא לא רק מן
 24 העובדה כי התובע, כי זכותו של התובע לפרטיות, היא זכות חוקתית המנויה בסעיף 7
 25 א' לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, אלא מכך שזומר והעמותה לקחו על עצמם ביום
 26 17/02/2020 את חובת הפיקוח בנושאים אלו בדיוק בהתחייבותם בפני הרשות להגנת
 27 הפרטיות. יובהר כי התחייבות זאת מצד זומר והעמותה (לא ברור) את הטענה להגנה
 28 מתוקף סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, מאחר וכפי שהוכח בתביעת אחוזי הנכות
 29 ולשיטת זומר והעמותה עצמם הם המשיכו לפגוע בפרטיות התובע לאחר שהוצא צו
 30 איסור לפרסום בתביעת אחוזי הנכות, בפסק הדין בתביעת אחוזי הנכות (לא ברור),
 31 הפך לחסוי, כך שעומד לנתבעים כולם השתק שיפוטי לטעון כי הפגיעה בוצעה במהלך
 32 הליך שיפוטי. מעבר לכך סעיף 18.2 לחוק הגנת הפרטיות מתנה את ההגנות הקבועות
 33 בחוק בכך שמעשיהם התבצעו בתום לב. אין כל תום לב בהתנהלות הנתבעים. חוסר
 34 תום לב זה נלמד מן העובדה כי או בשנת 2020 עמד זומר בפני בית המשפט המחוזי
 35 בעניין ספראי וטען כי הנהלת בתי המשפט פועלת בניגוד לחוק בשיטתיות, אני מפנה
 36 בהקשר זה לעמוד 83 לתמלול דיון ההוכחות. זומר אשר טען בפני בית המשפט
 37 המחוזי בשנת 2020 כי הנהלת בתי המשפט היא גוף עברייני, המילים שלו, לא
 38 המילים שלי, לא הטענה שלי, העיד בדיון ההוכחות בהליך זה כי הוא נסמך על גוף
 39 עברייני זה לשיטתו שלו, שוב לא שלי, לקביעת קנה מידה לניהול מאגר מידע אשר

בשליטתו, בחזקתו, והפעלתו, וטען בדיון ההוכחות בהליך זה כי הוא מסתמך על
 חזקת תקינות המנהל של גוף אשר בהתאם להצהרתו בשנת 2020 בפני בית המשפט,
 אדם בעניין ספראי פועל בעבריינות סדרתית ופוגע בפרטיות בעלי דין. (לא ברור)
 טענה זו כנגד הנהלת בתי המשפט בשנת 2020 בעניין ספראי בעתירה שזומר עצמה
 (לא ברור) הבהיר זומר כי הוא פועל על פי קנה מידע עבריינים של הנהלת בתי
 המשפט, ואני חוזר ואומר המילים שלו, לא המילים שלי, אין לי שום, אני לא טוען
 טענות מהסוג הזה כלפי הנהלת בית המשפט, (לא ברור) החוקי והמוסרי שלו ומכן
 המסקנה הבלתי נמנעת כי זומר פועל כמסייע, משדל ומאשר לפעילות עבריינית אשר
 הביאה לפגיעה בפרטיות התובע, גם אך לא רק בתביעת אחוזי נכות, כל זאת בהתאם
 לשיתו של זומר עצמו. התנהלות זאת (לא ברור) זומר שוללת את דרישת תום הלב
 הקבועה בסעיף 18 ב' לחוק הגנת הפרטיות, מאחר ואדם לא יכול לטעון כי הוא
 מפעיל מאגר מידע בתום לב ולטעון כי תום לב זה נסמך על חזקת תקינות המנהל
 שגוף שהוא עצמו מגדיר כגוף שעובר הלכות בשיטתיות. הדברים נכונים גם בנוגע
 לרצונו של התובע לשמור על עצמו מפני גניבת זהות באמצעות אי פרסום מספרי
 תעודת זהות. בהקשר זה אציין כי בהלכה נקבע כי לתובעת עומדת הזכות לשמור על
 כך שלא תתבצע גניבת זהות באמצעות תעודות זהות, ואני אטען שבהתאם להלכת
 לייבל הדבר הזה מהווה גם הטרדה אחרת בנוגע לחתימות שלו בהתאם לסעיף 2.1
 לחוק, בהתאם לסעיף 2.9 לחוק חובה המוטלת על הנתבעים כולם מתוקף סעיף 3
 לחוק הגנת הפרטיות ומתוקף ההתחייבות שזומר חתם בפני הרשות להגנת הפרטיות,
 כמו מתוקף חובתה של הנהלת בתי המשפט להגן על המשתמשים במאגר המידע נט
 המשפט, כמו מחובת תום הלב בה חייב לשאת מפעיל בעל שליטה וחזקה במאגר
 משפט דיגיטלי, אני מפנה בהקשר זה לפסקה 42 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן
 בבג"ץ 6824-07 נבו 20/12/2010. לאור העובדה כי הנתבעים נמנעו מהצגת חוות דעת
 בתחום המדיה הדיגיטלית לאופן פעולות מאגרי המידע אשר בשליטתם, הרי כי
 התובע אינו יכול לדעת האם מספרי תעודת הזהות שלו מאפשרים הצלבת מידע בין
 תביעת אחוזי הנכות, שם שמו הוחסר, לתביעות אחרות של התובע, שם פרטיו
 הוחסרו, עם תיקים פומביים וגלויים אחרים באורח המאפשרת גילוי פרטיו, מאחר
 ולא הוצגה כל חוות דעת בתחום המדיה הדיגיטלית הרי שהנתבעים לא הצליחו
 לעמוד בנטל ההוכחה אשר התהפך על כתפיהם ולהוכיח כי לא נהגו ברשלנות בעניין
 זה. זומר טען בסעיף 9 לעיקרי הטיעון שלו בעניין ספראי כי הנהלת בתי המשפט
 מטילה חיסיון על מסמכים שונים, אך מעבירה את אותם מסמכים אשר היא הטילה
 עליהם חיסיון ממאגרי מידע מסחריים שם הם גלויים לחלוטין, אני מפנה בהקשר זה
 לעמוד 14 לקובץ שהעלו זומר והעמותה לתיק בית המשפט מיום 13/07/2025. לאור
 טענתו זאת של זומר ולאור העובדה כי כל הנתבעים כולם לא הציגו חוות דעת בתחום
 המדיה הדיגיטלית שתסתור טענה זאת ולאור העובדה כי הנהלת בתי המשפט מעולם
 לא סתרה טענה זאת, הרי כי חל נטל היפוך הראייה על הנהלת בתי המשפט להוכיח
 כי היא לא אפשרה את חשיפת תביעת אחוזי הנכות ואו מסמכים אחרים הנוגעים
 לתובע, היא לא עמדה בנטל זה. מעבר לכך, לאור טענה זאת של זומר אין לתובע כל
 יכול לדעת האם תביעת אחוזי הנכות ותביעות אחרות של התובע אשר עברו חיסיון

1 לא הועברו למאגרי המידע המסחרית (לא ברור) על ידי הנהלת בתי המשפט, ואני
 2 רוצה, זה חשוב להדגיש את הנקודה הזאת, התובע נמצא פה בעמדה, זה לא סתם
 3 שאני מזכיר את הדבר מדבר בעד עצמו, כי התובע נמצא פה בעמדת חולשה מהותית
 4 לגבי ידע, ידיעת התנהלות של מאגרי מידע שאין לו שום דרך לדעת כיצד הם פועלים,
 5 וזה ממש כמו בתביעות רשלנות רפואית, אשר באים לבתי חולים ומבקשים מהם
 6 בהתאם לחוק זכויות החולה למשל לראות איך הם שומרים את המסמכים שלהם,
 7 כיצד המסמך נשמר באופן דיגיטלי, ואני אגיד יותר מזה, גם הדבר הזה עולה פשוט
 8 בהליכים מקדמיים מול מוסדיים כמו למשל בנקים, בנקים מתנגדים באופן תדיר
 9 לחשיפת האופן עובר ושב, ואופן שבו הם שומרים נתונים במחשבים שלהם, ובתי
 10 משפט קובעים באופן עקבי שהם צריכים לגלות את זה מסיבה מאוד פשוטה, לקוח
 11 למול בנק כמו חולה למול מוסדר רפואי אין לו דרך לדעת כיצד פועל המאגר הרפואי,
 12 לצורך כך בעצם יש לנו את הדבר מדבר בעד עצמו, הוא נועד לאזן את החולשה של
 13 האדם בתנאים האלה. על הנתבעים כולם מוטלת חובת זהירות מוגברת לשמור על
 14 פרטיותו של התובע. חובת זהירות מושגית זאת חלה לאור העובדה כי הנתבעים כולם
 15 ידעו כי התובע הוא אדם החרד באורח קיצוני לפרטיותו כפי שהעידו הנתבעים כולם,
 16 חובת זהירות קונקרטית קיימת מאחר והנתבעים צפו ואו היו צריכים לצפות פגיעה
 17 זאת אף בהעדר פיקוח, לא רק מתוקף תפקידם, הכשרתם וידיעתם את אופן מאגרי
 18 המידע הדיגיטליים לעומק, אלא לאור העובדה כי התובע התריע על פגיעה זאת
 19 במשך עשור. לאור התחייבותו של זומר מול הרשות להגנת הפרטיות מיום
 20 17/02/2020 ולאור חובתה של הנהלת בתי המשפט לפעול כגוף אשר שומר על פרטיות
 21 המשתמשים במאגר המידע המפלט נט המשפט מתוקף היותה גוף ממשלתי מובהק.
 22 מתקיים קשר סיבתי בין נזקו של התובע להתנהלות הנתבעים. חובה להתייחס
 23 בהקשר זה להתנהלות חסרת תום הלב של הנהלת בתי המשפט אשר במהלך כל
 24 הליך זה לא הוכיחה את טענותיה בשום אמצעי שהוא, לדעתי הדבר לא נעשה בטעות.
 25 מפאת כבודה של עוה"ד גנדלמן ישקול את מילותיי בזהירות ואומר אותן בזהירות
 26 רבה עוד יותר, לא ראוי כי עו"ד מכובדת, רהוטה ובעלת תבונה רבה תענה לשאלות
 27 ששאלתי אותה בדיון ההוכחות באורח עקבי בתשובה החוזרת על עצמה, אני לא
 28 מבינה את השאלה, העדה היחידה שחזרה במהלך עדותה למלי על המילים אני לא
 29 מבינה הייתה עוה"ד גנדלמן שאני מעריך את תבונתה כרבה, הערכה רבה מאוד, אשר
 30 קשורה להפעלת מאגר המידע הרגיש ביותר במדינת ישראל. אומר כדי לשמור על
 31 כבודה של עוה"ד גנדלמן ואני מקווה שהיא תיתן לי את האפשרות להטיל את הספק
 32 הזה, כי אני מטיל ספק רב כי היא לא הבינה את שאלותיי, ולדעתי היא נמנעה
 33 מהצגת עובדות בסיסיות אשר העידה עליהם בתצהיר העדות הראשית מטעמה, כך
 34 כאשר נשאלה אלו גופים מצויים בהסדר עם הנהלת בתי המשפט היא השיבה כי היא
 35 לא מבינה את השאלה וכי היא לא זוכרת את שמות מאגרי המידע מאחר וגופים
 36 מסחריים אלו משנים את שמם כל הזמן, טענה זאת נסרת על ידי מבחן השכל הישר.
 37 גוף מסחרי כגון נבו לא ירצה לשנות את שמו כל הזמן כדברי עוה"ד גנדלמן, שאני
 38 חוזר ומביע את הערכתי אליה, מאחר והדבר יגרום לכך שאנשים לא ידעו היכן לקנות
 39 את המנוי של האתר. הטענה של עוה"ד גנדלמן כי לא הבינה את שאלותיי סותרת אף

את מכתב התשובה שלה מיום 28/09/2022 לזומר, העמותה, יוע"ש העמותה, (לא ברור), ארגון העיתונאים והתנועה לחופש המידע כי אין להתיר עיון כולל בתיקי בית המשפט וכי היתר עיון אין משמעו זכות לפרסם מסמכים זאת תוך שהיא מסתמכת על עניין (לא ברור) אפילו, מילים כדורבנות אני מאמץ כל מילה שהיא אמרה שם. במכתב זה מביעה עוה"ד גנדלמן את העמדה של התובע בהליך זה כי זכותו לפרטיות היא זכות חוקתית, טענה אותה ניסתה הנהלת בתי המשפט באורח פלא וממש בלתי מובן לחלוטין לסתור בכתבי טענותיה בהליך זה, מדובר בחוסר תום לב קיצוני, אני מפנה לנספח 13 לתצהיר העדות הראשית של התובע. דבר מכל הבהירות המחשבתית המרשימה, המדהימה ויוצאת הדופן הזאת של עוה"ד גנדלמן במכתבה זה ובתשובתה לתובע מופיע בנספח 9 לתצהיר העדות הראשית של הנהלת בתי המשפט לא נלה בזמן תשובותיה, אלא בדיון ההוכחות. לאור זאת, גם בעניין זה של אופי ותנאי ההסדרים עם מאגרי המידע השונים לא יתאפשר לתובע לבצע השוואה בין אופן פעולת הנהלת בתי המשפט למול מאגרים כגון נבו לאופן פעולתה למול תולעת המשפט, לאור התשובות המתחמקות של הנהלת בתי המשפט הרי כי הנהלת בית המשפט לא הוכיחה כי לא נהגה ברשלנות בהתאם להוראות סעיף 41 (לא ברור) אף בנוגע למדיניות ההסדרים שלה מול מאגרי מידע כגון נבו מול תולעת המשפט, ולא הוכיחה כי רשלנות זאת לא הובילה לפגיעה בתובע. החומרה שם בדברים נובעת מכך כי עוד בעניין ספראי גילתה הנהלת בתי המשפט שניהלה הליכים מול מר זומר בין השנים 2019-2021 כי זומר כמנהל ומפעיל מאגר המידע תולעת המשפט לא רק שואב באורח פסיבי לכאורה טענה מוכחשת על הסף מידע ממאגר נט המשפט ובכך מידע הנוגע לתובע, את זה היא גילתה בתביעה הזאת, לא רק כי הוא מבצע הצלבת מידע יזומה בתולעת המשפט, אלא כי הוא מתרוצץ בבתי המשפט, הוא מצלם מספרי תיקים חסויים כדי לבצע הצלבת מידע הזאת, כמו מעביר חומרים בסיטונאות למכון הישראלי לדמוקרטי לגורמים אחרים, לגבי האובססיה זומר לביצוע הצלבות מידע באופן שהביא אותו אף לשתף באולמות דיונים ולצלם מספרי תיקים חסויים, ראה עמוד 190 עד 194 למסמכים שהעלו זומר והעמותה לתיק בית המשפט מיום 13/07/2025. אין אדם שמחייב פיקוח יותר מזומר בהיותו חסר רסן. הנהלת בתי המשפט גילתה עובדות עליה בין השנים 2019-2021 בעניין סופראי, ולמרות זאת פיקוח זה מצד הנהלת בתי המשפט לא נעשה. אני ישבתי, עמדתי מול עוה"ד גנדלמן שהערכתי אליה כי רבה, ושאלתי את השאלות לא רק כעו"ד, אלא כבעל דין, כי רציתי להבין, השאלות לא נועדו רק בשביל, השאלות היו פתוחות, אני ניסיתי להבין, תסבירי לי את ההסדרים, תסבירי לי את צורת הפיקוח, תסבירי לי באיזה אופן בא כאשר אתם רואים מחדל מהסוג הזה שבתביעת אחוזי הנכות מה זה אומר שאין לכם אחריות, תשובה לא קיבלתי. הדבר היחידי שניתן להסיק ההתנהלות זאת של הנהלת בתי המשפט היא כי כדאי למאגר מידע לא להיכנס להסדר עם הנהלת בתי המשפט, יהיה אופיו...

אני חושבת שהם מקבלים פחות מידע מהתיקים כשהם לא נכנסים להסדר, כשהם נכנסים להסדר אז הנהלת בית המשפט שולחת להם כל יום בקובץ את כל ההחלטות

כב' השופטת :

- 1 שאנחנו נותנים, את כל התוכן התור הזה שאנחנו מפיקים הם מקבלים בחינם
2 מההנהלה, לכן כדאי להם להיכנס איתם להסדר.
- 3 עו"ד בן חור : אני אגיד לגברתי דבר כזה, קודם כל הטענות של זומר במהלך הטענות שלו בעניין
4 ספראי שם הוא מספר על הצלבות שהוא ביצע בין ועדת הסינון, (לא ברור) לתיקים
5 חסויים וגוגל שהוא עשה שבעצם אין פה שום, מנקודת מבטו אין פה שום הבדל כי
6 הוא מקבל את האינפורמציה הזאת על ידי הצלבות מידע שהוא עושה.
- 7 כב' השופטת : הוא צריך לטרוח ולעשות כל מיני הצלבות מידע ולבנות (לא ברור) וכולה וכולה, נבו
8 לא צריכים לטרוח בכלל, הם מקבלים דיסק או לא דיסק, אני היום מניחה שזה
9 תקשורת נתונים עכשיו שהיום בענן הם מקבלים כל יום את כל התוכן שאנחנו
10 יוצרים בלי לטרוח בכלל, הם לא צריכים לבנות שום תוכנה בשביל זה.
11 אני יכול...
- 12 עו"ד בן חור : לכן כדאי להם להיכנס להסדר הזה ולכן הם כנראה עשו את השיקול ונכנסו להסדר.
13 כב' השופטת : אני יכול להעיר הערה...
- 14 עו"ד בן חור : ככה הם...
15 עו"ד בן חור : אני יכול להעיר הערה לגברתי? ואני מבקש שגברתי לא תכעס עלי.
16 כב' השופטת : נהפוך הוא.
- 17 עו"ד בן חור : אבל גברתי עכשיו מעלה הנחה לגבי דברים שמצויים בתחום ידיעתה של הנהלת בתי
18 המשפט והמחלקה הדיגיטלית שלו, והם לא...
19 כב' השופטת : לא, מה שהעיד זומר.
20 עו"ד בן חור : זה יפה שהוא אומר את זה.
- 21 כב' השופטת : לא, תאמין לי שאין לי שום מושג איך הדברים האלה עובדים, לא היה לי ואני גם לא
22 מבינה גדולה במחשוב, אבל זה מה שהוא העיד, אני אין לי את ההפניה בגלל
23 שהתמליל הגיע כל כך מאוחר אין לי את ההפניה לעמוד הרלוונטי בתמליל, אבל זה
24 מה שהוא הסביר.
- 25 עו"ד בן חור : אוקיי ההסברים של זומר, אגב על פעולת הנהלת בתי המשפט, הוא לא גורם ממקור
26 ראשון, הוא לא נמצא באגף המחשוב של הנהלת בתי המשפט.
27 כב' השופטת : אוקיי.
- 28 עו"ד בן חור : זאת אומרת אם יש גורם שצריך לבוא ולהעיד על הדברים הללו זה גורם מאגף
29 המחשוב, ואני שאלתי את...
30 כב' השופטת : לא, הוא מסביר לך על מה היתרונות של להיכנס, הוא כגוף שמפעיל את תולעת
31 המשפט או כאדם שמפעיל את תולעת המשפט אמר שהיו לו שתי אפשרויות, הוא
32 יכול להיכנס להסדר עם ההנהלה ולקבל ממנה את המידע והוא יכול היה להימנע
33 מלהיכנס להסדר עם ההנהלה וזאת הדרך שהוא בחר, ככה הוא העיד וזה מקור
34 המידע שלו וזה המהימנות של מקור המידע שלו. יכול להיות שאני אקבל את הטענה
35 של אדוני שמר זומר פיו וליבו אינם שווים והוא מעיד עדות שקר והכל וזה וזה וזה,
36 אבל אם אני לא אקבל את הגרסה הזאתי אז לכאורה יש פה בן אדם אחד שהעיד איך
37 הדבר הזה עובד ולכאורה מבין בזה, למרות שאני מסכימה איתך שראוי היה שיעמוד
38 פה מישהו, לא עו"ד גנדלמן כי היא אמרה שהיא לא מתעסקת בדברים האלה. אני
39 מקבלת את הטענה שלך.

עו"ד בן חור :

כב' השופטת :

עו"ד בן חור :

כב' השופטת :

עו"ד בן חור :

1 אני חוזר על העמדה שלי שהיה צריך לעמוד פה מומחה מטעם...

2 היה עדיף לכולנו אם זה מה שהיה קורה, אני מסכימה, אני צודק.

3 בתחום המדיה הדיגיטלית כי עם כל הכבוד לכבוד שאני רוכש למר זומר, יש לו

4 אינטרס בעדות שלו.

5 אין ספק, כן תמשיך בבקשה, אני מצטערת שהפרעתי לך.

6 בהתאם לכך אציין כי להנהלת בתי המשפט עומד השתק שיפוטי לטעון כי ניתן

7 לפרסם את כתבי הטענות של התובע, לבצע שאיבת מידע והצלבת מידע עם תיקים

8 אחרים כמו במקרה של תביעת אחוזי הנכות למול תיקים אחרים בתולעת המשפט

9 וכי עקרון פומביות הדיון גובר על כלל זכויותיו החוקתיות של התובע מאחר ובעניין

10 ספראי טענה הנהלת בתי המשפט ההפך מכך, זאת בהליך שהתנהל בין השנים 2019-

11 2021, אני מפנה בהקשר זה לעמודים הבאים מהקובץ שהעלו זומר והעמותה ביום

12 13/07/2025 לתיק בית המשפט בעניין ספראי 4 עד 11, 20 עד 31, 68 עד 79, 92 עד

13 117, 157 עד 166, 170 עד 189, 213 עד 221 ו-225. בהתאם לכך הנהלת בתי המשפט

14 נהגה ברשלנות באי קביעת נהלים אחידים, כך שבשנת 2017 טענה על מחלקה

15 משפטית של הנהלת בתי המשפט כי על התובע לפנות באורח ייזום לאחר קביעת צו

16 איסור הפרסום על תיקו לכלל מאגרי המידע המשפטי במדינת ישראל, טענה אורה

17 סתרה באורח בלתי מוסבר עו"ד גנדלמן, אני מפנה בהקשר זה לראייה הרביעית

18 בבקשה להבאת ראיות סותרות מיום 13/10/2025 מטעם התובע למול עדותה של

19 עו"ד גנדלמן בסעיף 6 לתצהיר העדות הראשית מטעמה. לסיום התייחס לטענת סף

20 שאעלה זומר כי (לא ברור) מאחר ומאגר המידע תולעת המשפט עבר לשליטת החברה

21 (לא ברור) יודעת ביום 01/01/2023, הטענה הזאת לא הוכחה במשך שנתיים של הליך,

22 לא הובא כל הסכם שאשר הוכיח (לא ברור) נטענת זו המוכחת על הסף ואת אופי

23 (חא ברור) הזאת, מדובר במגמה עקבית של הנתבעים כולם אשר טוענים טענות רבות

24 אבל לא מוכיחים אותם. מעבר לכך, זומר והעמותה הסתירו את העובדה כי מקים

25 חברת התולעת יודעת הינו חבר העמותה ברמס. כאשר נשאל ברמס בדיון הוכחות

26 מדוע הוא לא ציין כי הוא מקים החברה התולעת יודעת תשובתו הייתה כי זה ניתן

27 להזמין את תיק החברה, אני מפנה לעמוד 63 לתמלול דיון ההוכחות. יובהר כי זומר

28 נתבע לא רק מתוקף סעיפים 6 א' 1, 53 ב' ו- 54 לחוק החברות בסעיף 2 לחוק

29 השליחות בהיותו אורגן של עמותה, עמותה הרמת מסך ובגין האחריות השילוחית

30 הקבועה על פי דין, אלא בגין עוולות ישירות שביצע מול התובע אף היותו בעל

31 השליטה במאגר המידע תולעת המשפט. כפי שניתן לראות מן ההתכתבות בין עו"ד

32 ברק לייזר לזומר מיום 16/01/2022 ומין ההתחייבות שלו בפני הרשות להגנת

33 הפרטיות מיום 17/02/2020, אני מפנה בהקשר זה לנספחים 5, 15 ו-19 לתצהיר

34 העדות הראשית. מעבר לנדרש אציין כי אף אם תתקבל שיטתו של זומר והעמותה

35 שכלל ההוכחה העבירה את פעילותה לחברה ביום 01/01/2023 הרי כי אין לכך כל

36 נפקות, לאור העובדה כי העולה האחרונה בגינה הנתבעים זומר והעמותה היא מיום

37 26/10/2022 בעניין ציפורי, קרי 3 חודשים טרם בוצע לשיטת זמר והעמותה העברה

38 בלתי מוכחת לחברת התולעת יודעת המצויה בשליטת העד ברמס. כך אף לפי לוח

39 הזמנים שבנו זומר והעמותה עצמה בכתב הגנתם לא עומדת לזומר כל הגנה שהיא.

הנתבעים כולם לא גילו ראיות בהיקף אדיר כפי שלא גילו את המסמכים בעניין ספראי, עניין המכיל למעלה מ-9,000 עמודים כפי שניתן לראות בקובץ שהעלו זומר והעמותה ביום 13/07/2025 לתיק בית המשפט, ואני אציין כשאני פניתי לזומר ועמותה וביקשתי, אמרתי להם לא העברתם לי החלטות, הם אמרו אנחנו לא מחויבים להעביר החלטות כי זה לא ניתן בהחלטה, ואני אגיד כזה דבר, כן ניתן בהחלטה, לא ניתן בהחלטה, אנחנו עומדים פה מול גוף שכל המהות שלו היא שקיפות מול בתי משפט, ובאורח פלא כשאני ביקשתי את השקיפות הזאת אני לא קיבלתי אותה. ייתכן והגוף הזה שפועל עבור שקיפות הבין שהשקיפות הזאת יכולה לפגוע באינטרסים שלו ולפתע זנח אותם, אני רק מעלה השערה. בהתאם לתקנה 60 א' לתקנות החדשות רק בגין אי השלמת הליכים מקדמיים דין כתבי הטענות הנתבעים כולם מחיקה או לחילופין, יש להשית עליהם הוצאות משפט מוגברות. בהתאם להלכה היה לנתבעים כולם לחשוף את המסמכים המזיקים להם באופן אוטומטי, הם לא נהגו כך, אני מפנה בהקשר זה לפסקה 25 (לא ברור) 5391-23 נבו 31/12/2023 הידוע כהלכת סלקום. התובע ישוב יציין כי הוא תובע מתוקף חוק הגנת הפרטיות, חוק זכויות החולה ולחילופין מתוקף עוולת הרשלנות יש לראות את הנתבעים כמסייעים ואו משדלים ואו מאשררים. התובע מבקש פיצויים ללא הוכחת נזק מתוקף חוק הגנת הפרטיות ללא יסוד כוונה כדי לפשט הליכים. התובע יבקש לקבל את תביעתו במלואה כולל הפרשי הצמדה וריבית מיום ביצוע עוולות, כמו שכר טרחה עו"ד ומע"מ כדין, וסיימתי, ואני אבקש מגברתי, זה כבר לא חייבים להקלית את זה.

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר:

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר:

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר:

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר:

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר:

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר:

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר:

עו"ד בן חור :

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

1 בהצלחה.
2 ניסינו לתרגל, הגענו ל- 20 ומשהו דקות, אני מקווה שאחרי העריכות וההתייחסויות
3 לחברי אני אעמוד בחצי שעה שכבודה קצבה, אבל גם אם לא אני אעמוד במסגרת של
4 חברי. התיק הזה הוא לא תיק נזיקי רגיל שבו אדם טוען למעשה בניגוד לדין, קשר
5 סיבתי ונזק, וזו בעיה רצינית. קודם כל נראה שאין לנו מעשים שהנתבעים ביצעו
6 בניגוד לדין, למה? כי כפי שאפשר לראות את סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות לא יפגע
7 בפרטיותו של אדם בפרטיותו של זולתו ללא הסכמתו, הסכמה מסעיף 3 נלמדת
8 מדעת מפורשת או מכללה. התובע הסכים לכל הפרסומים, זאת לפני שבוחנים בכלל
9 את טענות ההגנה. מדוע? הוא הסכים כי הוא יזם את ההליכים השיפוטיים ויודע כי
10 אלה הכללים של ההליכים המשפטיים, הוא היה מיוצג בכל אחת מהתביעות האלה
11 והתובע העיד על כך. סעיף 3 לחוק (לא ברור) קובע הדיונים יהיו בפומבי. הוא לא
12 ביקש, הוא לא ביקש איסורי פרסום על הפומביות הזו, למרות שהיה מיוצג במקרים
13 וכשהוא כן ביקש זה היה בתאריכים מאוחרים, אנחנו נתייחס לתאריכים עוד מעט.
14 הסכמה עוד נמדדת בשיטת ביטול התביעה. התובע הכין ותכנן את התביעה, הוא
15 הגיש מסמכים כדי שהם יתפרסמו, הוא תיעד פרסומים כדי להכין את התביעה, לא
16 כדי שהפרסומים יוסרו, שלח את עורך דינו להגיש מסמכים בתיקים לא רלוונטיים,
17 השתהה עם בקשות איסור פרסום במשך חודשים ולפעמים שנים, אם לתובע היה
18 מפריע שחומר באוויר אז שנייה אחרי שיוצא צו איסור פרסום הוא היה שולח אותם
19 לנתבעים, אז מה הוא עושה כאן? שולח במקרה אחד בדואר רשום, במקרה אחר
20 מחכה, ובמקרה אחר בכלל לא ממציא את צו איסור הפרסום.
21 כן.

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

22 אבל זה לא רק הסכמה, יש עוד הגנות בחוק, המסמכים מותרים בפרסום כפי
23 שכבודה דיברה על הלכת (לא ברור) ויש עוד החלטות שנדבר עליהם שכן הם הוגשו
24 לבית המשפט או שהן החלטות שיפוטיות בעצמם. התובע לא הצליח להוכיח
25 שהפרטיות שלו נפגעה שלא כדין, התובע לא הציג נזקים, הוא הציג תיאוריות
26 מעניינות שאפשר היה לבחון אם הוא היה מביא ראיות אליהם. גם העד ציפורי בדיוק
27 כמו עוה"ד של התובע טוענים בקשר לדיפ סטייט, פרקליטות, הנהלת בתי המשפט,
28 המכון לדמוקרטיה, גיא זומר, משפט נתניהו, הכל קשור איכשהו, אבל כמובן גם
29 קשר סיבתי, וקשר סיבתי בניזיקין זה עניין משמעותי, אנחנו נגיע אליו. אז בואי
30 נתחיל אחד אחד, אני אתחיל עם ביטול התביעה, ככה התחלנו את כתב ההגנה וככה
31 אני רוצה להביא את הראיות להסכמה וידיעה. כתב ההגנה שלנו התחיל עם הטענה
32 שהתובע ביטל את תביעתו, עם התפתחות התיק אפשר לראות שהרמה של ההוכחה
33 היא מעל למאזן ההסתברויות. התובע העיד שחצי שנה לפני הגשת התביעה הוא
34 התחיל להעביר חומרים לעוה"ד כדי להגיש תביעה, עמוד 16 שורה 12. הוא אישר
35 שחתם על יפוי הכוח בספטמבר 3 חודשים לפני הגשת התביעה, עמוד 16 שורה 34.
36 הוא אישר שאחרי שהוא ביקש ייצוג מעוה"ד בן חור לגבי התיק הוא הציע להגיש
37 תצהיר בתיק של ציפורי כדי לעזור לציפורי, עמוד 32 שורה 9. הוא לא דיבר, לא שאל
38 על חיסיון, לא כלום. כאן דווקא עדות ציפורי מחזקת את הנושא של הביטול. ציפורי
39 שאלנו אותו שאלות והוא אומר חיסיון עו"ד לקוח, הוא לא אומר למה התצהיר הזה

1 הופיע, הוא לא אומר מה הקשר והכל כדי לא להפיל את הקשר שהוא עשה טובה
 2 לעוה"ד בשביל התיק של התובע פה. ציפורי לא הסכים לענות כיצד הגיע התצהיר,
 3 עמוד 7 שורה 18, והוא אומר סמכתי על הייעוץ המשפטי שקיבלתי, עמוד 9 שורה 12.
 4 הוא לא ידע להגיד אם התיק הזה אמור היה להתפרסם, לא אמור, הוא לא ידע,
 5 עוה"ד עשה את זה, ואז ציפורי אישר שאין קשר אמיתי בין התצהיר של אומן התובע
 6 לתיק שלו, הוא אישר את זה בעמוד 10, ומה שמאשר את המסקנה שהתצהיר הזה
 7 הוכנס לתיק כדי שאחר כך יוכלו לתבוע על עצם קיומו. התובע העיד שמי שהכין את
 8 הנספחים לתצהיר שלו זה עוה"ד שלו, עמוד 17 שורה 24, הצדדים יושבים מתעדים
 9 פגיעות לכאוריות ובמקום לפנות לנתבעים באותו יום שהם רואים את הפגיעה
 10 ולהגיד חברים יש פה איזושהי הפרה לקבל תשובה עניינית, הולכים לבית משפט
 11 ומחכים שתהיה המצאה, מחכים שהנתבעים יגלו על עצם קיום הצו מכתב התביעה
 12 ורק אחר כך שהם יורידו, ואם לתובע כל כך הייתה חשובה פרטיות שלו אפשר
 13 להסתכל בדיוק אז על מה שנקרא תביעת בית הדין הרביעית בסעיף 206 לתצהיר
 14 התובע כותב שהוא פנה לנתבעים בחודש מרץ 2021, אבל מתי הוא פונה לקבל צו
 15 איסור פרסום באותו תיק כשהוא מיוצג בתיק הזה? הוא פונה רק בחודש ספטמבר,
 16 חצי שנה, הוא יודע שהוא צריך להביא צו איסור פרסום והוא לא פונה לקבל את הצו
 17 עד חודש ספטמבר כי הוא יודע שזה לא באמת גורם לו נזק הפרסום הזה, אלא שהכל
 18 צריך להיות בישול, אותו בישול לכאורי, הוא ידע על הפרסומים והוא לא עשה שום
 19 דבר עוד משנת 2017. אמרו לו אדוני רוצה להוריד פרסומים אדוני יביא צווי איסור
 20 פרסום והכל ירד. הוא קיבל ייעוץ משפטי והוא העיד שאם קיבלו צו הטקסט ירד וגם
 21 לזה אנחנו נגיע. התובע אחרי שהוא מיוצג בכל אחד מהתיקים לא רץ, לא אומר רגע
 22 המידע שלי באינטרנט, זה מעיד כבר על כל הבישולים מסביב, על הרצון שלו לעשות
 23 הכל בגלל הפיצוי ללא הוכחת נזק, בגלל הבלאגן, בגלל שאפשר לזרוק הרבה דברים
 24 לכיוון של בית המשפט ולקוות שמשוהו יתפס, בגלל זה גם התובע סירב להתייחס
 25 לפסק הדין בעניין הונגרפלד שהוא חד משמעי. התובע קיבל ייעוץ משפטי בכל אחד
 26 מהתיקים שהוא טוען שהם אסורים בפרסום, עמוד 14 שורה 29, וכל אחד מעוה"ד
 27 היה צריך להגיד לתובע שהתיקים פומביים ואם הוא רוצה איסור פרסום הוא צריך
 28 ללכת ולבקש, ואנחנו נפנה כי זה הלכת ברנד שבית הדין הארצי אומרת במפורש,
 29 בתיק אחוזי הנכות, התיק שבו א"א מופיע והשם שלו מופיע, התובע אישר שהוא
 30 קיבל צו איסור פרסום שבוע לפני הגשת התביעה הזאת, עמוד 22 שורה 23, הוא לא
 31 שלח את הצו, הוא אישר שהוא לא שלח את הצו לנתבעת, אלא שהנתבעת גילתה על
 32 איסור הפרסום עם קבלת התביעה, כל זה חלק מאותו עניין של בישול, למה? כי אם
 33 הוא היה רוצה פרסום שפוגע בו פרטיותי בצורה חמורה ירד ולא רק להגיש תביעה
 34 מנופחת כדי לקבל כסף, זה הדבר הראשון שהוא היה עושה. נמשיך בכך שהנתבעים
 35 לא הפרו בשום נקודה צו שיפוטי לאיסור פרסום. אני חוקר את התובע בעמוד 33 ואני
 36 שואל אותו, השאלה האחרונה שלי כבודה, אני רוצה רק לוודא שעקב כך אני לא
 37 צריך לחזור על משהו שדילגתי עליו קודם, מר אומן תאשר לי בבקשה אחרונה שאין
 38 בתיק הזה אפילו מקום אחד, פעם אחת, ראיה אחת שקיבלת איסור פרסום מבית
 39 משפט והלקוחות שלי הפרו אותו, והוא עונה שברגע ששלחתי אליכם או יידעתי

אתכם גם התכתבתי איתכם במסג'ר של הפייסבוק שלי אני זוכר ברגע שקיבלתם
הסרתם, כלומר כל הטענות היפות של חברי לגבי המועדים אנחנו נגיע אליהם, אבל
התובע עצמו מאשר בעדות, היה צו, התוכן ירד, חקרנו את התובע פעם אחר פעם,
עברנו לראות ראייה ראייה אם יש משהו שפספסנו, האם הטבלה שהכנו בכתב הגנה
שמפרטת את התיקים ואת התאריכים לא מדויקת לגבי מועד ההסרה, מועד העלייה
לאוויר, שאלנו, התובע לא הראה אפילו ראייה אחת שזה לא קרה, הפוך, הוא אישר
שמה שכתבנו זה מה שנכון. בא כוח התובע לא חקר על הטבלה הזאת את הנתבעים,
את הנתבע ואת העד (לא ברור), ולמה הוא לא חקר? כי כל החקירה שלו לא הייתה
קשורה לנושא הזה כי הוא לא רצה להתמקד בעובדות הקלות והעובדות הפשוטות
להוכחה, יש צו, טקסט יורד, נגמר, אין עילת תביעה יותר. הנתבעת העידה שכל פעם
שבאו אליה עם צו הייתה הסרה מיידית, עמוד 25 לפרוטוקול, עמוד 33 לפרוטוקול,
עמוד 72 לפרוטוקול, עמוד 77 לפרוטוקול.

כב' השופטת :

הסיבה שהוא לא התמקד בזה היא שהוא טוען שגם בלי קשר לצווי איסור פרסום
אסור לעשות את הלינקג' הזה בין שם של אחד הצדדים.

עו"ד קלינגר :

כבודה, ולכן קשה לי שלא כאן, כי הוא אמר גם בהתחשב בתביעה הזאת של אחוזי
הנכות הוא אמר כי לא ירדה אחרי שהמציאו לו צו, הוא אמר את זה כמה פעמים,
ועזבו שהתובע אמר אחרת, זה שחברי אומר את זה אני חייב להתייחס. עכשיו התובע
אישר שחלק מהתיקים שהוא תובע עליהם בכלל אף פעם לא התפרסמו על ידי
הנתבעים, עמוד 21 שורה 32. גם לגבי תביעת בית הדין הראשונה אני עוקב אחרי
ההגדרות בכתב התביעה כבודה כדי להיצמד לאותה מערך של הגדרות. עמוד 28
שורה 12, תביעת בית הדין השנייה גם לא פורסמה, עמוד 28, תביעת בית הדין
השלישית, התובע מאשר שאחרי הצגת הצו הוסר הפרסום. עמוד 30 שורה 4, כמו
שהוא אומר בעמוד 30 ברגע ששלחתי להם הם הסירו את זה. התובע אישר שבתיק
של ציפורי הוא לא ביקש איסור פרסום ושהוא היה כבר מיוצג, עמוד 32. התובע
אישר שלא הייתה פעם שהוא שלח צו ולא קיבל הסרה, עמוד 31. כלומר כל הטענות
של התובע שהיו מסמכים בניגוד לאיסור פרסום פשוט לא עומדים בקנה אחד עם מה
שהודה התובע. די בזה כדי לסלק את התביעה, נגמר. התובע הציג תיק בפסק הדין
שבו בפסק הדין כתוב א"א, בנט המשפט היה את שם התובע וכך התפרסם התיק
באתר תולעת המשפט. למרות זאת התובע הטעה את הנתבעת, ניסה להטעות פה גם
את בית המשפט, צו איסור הפרסום יצא ב-20/12/2022, פסק הדין בתיק שפורסם
עם א"א ניתן ביום 03/11/2022 חודש וחצי לפני כן, צילום המסך בוצע באמצע בין
שני הצדדים, בא כוח התובעים, התובע שביצע את הצילום הוא זה שהעיד. אגב
ראיות שלו שם עורכם וכדומה התובע לא מפריע לו (לא ברור) על הראש בדברים
האלה. לא רק זאת, בגלל שמדובר על תיק ביטוח לאומי, תיק שמטבעו לא אסור
בפרסום אלא אם מתבקש אחרת, שהתובע היה מיוצג בו מהיום הראשון ולא טרח
לבקש איסור פרסום ואישר שקיבל ייעוץ משפטי מהסיוע המשפטי היה צריך לדעת
על עצם פומביות ההליך ולהגיש בקשה כמו שכתוב בהליך ברנד בתחילת ההליך ולא
בסופו, חברי התמקד על הנושא הזה וזה בדיוק העניין.

כב' השופטת :

1 אבל בית הדין לא יודעת אם לבקשת אחד הצדדים או מיוזמתו, בחר לחסות פרט את
2 שמו של התובע לא באופן פורמלי אלא באופן מעשי באמצעות זה שהוא כתב רק
3 א"א, ונשאלת השאלה האם רשאית הנתבעת לחבר נתון ממסך א' בנט המשפט לפסק
4 הדין במה שנמצא במסך ב'?

עו"ד קלינגר :

5 אז גם בהחלטה שניתנה ביום 20 בדצמבר בית הדין עצמו קובע, אגב שוב אני לא
6 ערכאת ערעור על בית הדין בוודאות, הוא קובע רק בפסק הדין יופיעו האותיות א"א,
7 הוא לא נתן חיסיון על התיק, אם כבודה תסתכל על ההחלטה אז גם שם, אבל בואי
8 נשים את זה בצד, כבודה הדרך שבה החיסיון באותו תיק היה צריך לבוא...
9 כן אבל אדוני מציג את זה בצורה קצת חסרה.

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

10 אני באתי לענות אבל על השאלה של כבודה לפני זה, אמרתי זה אגב, איסור פרסום
11 הוא איסור פלילי לכל דבר ועניין, וכמו כל איסור פלילי שפוגע בביטוי צריך לפרש
12 אותו בפרשנות מצרה. איסורי פרסום תמיד בדין חייבים להיות מפורשים בהחלטה.
13 העובדה ששופט כתב בתיק הזה בפרוטוקול של הדיון הקודם שמי כתוב יונתן ולא
14 יהונתן קורה, למה? חברת התמלול החליטה לעשות זאת, העובדה ששם תובע מסוים
15 מופיע בשם מסוים זו לא החלטה על איסור פרסום שהיא החלטה בעלת תוקף פלילי,
16 בעלת משמעות משפטית שצריך לכבד אותה, ולכן גם אנחנו מתמקדים על זה. גם פה
17 התובע בסיכומים אמר הצילומי מסך שעשיתי היו אחרי איסור הפרסום, שיקר בלי
18 למצמץ אפילו, הוא התובע עצמו נתן תאריך אחד, בסרטון מופיע אותו תאריך 30
19 בנובמבר, תאריך שמוקדם לאיסור הפרסום, הם מאשרים שהם לא הביאו את איסור
20 הפרסום והם ידעו, ואנחנו נלך עוד פעם לברנד. עכשיו מר זומר נחקר שעה וחצי, הוא
21 לא נשאל אפילו טיפה על מקרה שבו הציגו לו צו איסור פרסום והפרסום לא ירד,
22 הוא לא נשאל על התובע, כל מה שהוא נשאל זה שאלות אווירה, ספראי, עתירות
23 אחרות שהגשת, דברים שפשוט לא רלוונטיים לתיק הזה. התובע אישר שהנתבעים
24 לא פרסמו בשום מקום מסמך בניגוד לצו שיפוטי. הוא אישר שכל מה שפורסם לא
25 היה אסור בפרסום עם החלטה בדין, ובחקירה הוא אישר שהמידע יורד, הוא אישר
26 שהוא לא הביא חלק מהצווים לנתבעת עליו, והוא אישר שהתיעוד שהתיקים פורסמו
27 בתאריכים לא היה מאוחר לצווים, הוא אישר שגם חלק מהתיקים לא פורסמו בכלל,
28 אז מה נותר? התובע לא הוכיח שיש לו זכות להסתרת חתימתו על פי דין, וכמובן
29 החתימה גם לא חתימתו, כל פעם הוא מציג חתימה אחרת, התובע אישר שהוא
30 חותם כל פעם בצורה שונה, ולכן גם הטענה הזאת שגויה, עמוד 32 לפרטיות, הוא לא
31 הוכיח שיש לו זכות קנויה להסתרת מספר הזהות שלו, חברי נפנף בפסק דין כללי
32 שמדבר על זכות לפרטיות, הוא גם דיבר עליה בהיבט של מידע רפואי וכדומה, אנחנו
33 נגיע לזה עוד דקה, אבל החלטה קונקרטית שאומרת פרסום מספר זהותו של אדם
34 מתוך הליך שיפוטי מהווה הפרה של פרטיותו, אגב פרסומה בתוך ההליך ע' ומדוע?
35 בדיוק מאותו רציונל שיש בהונגרפלד. גם הטענות של התובע לגבי הביקורת של
36 הנתבעים על הנהלת בתי המשפט לא רלוונטיות פה, הן פשוט הרבה אווירה כדי
37 להוציא רפש על גיא כי מוציאים מספיק רפש על גיא משהו יידבק וזה יהיה קל לתת
38 סימפתיה לתובע שהוא באמת בן אדם שעבר חיים קשים, אני מבין אותו, אבל שום
39 דבר מזה לא קשור לדין. עכשיו פיקוח, חברי טוען פיקוח, חובות פיקוח, העדר פיקוח,

- בסופו של דבר יש לנו שני עדים גיא ואנדי, שניהם מעידים שהפיקוח הוא פשוט, יש
 צו איסור פרסום, תוכן יורד, מידע מגיע מנט המשפט או מגיע באמצעות נט המשפט
 על ידי שליחה במייל, ככה שניהם הודיעו, זה נקרא אותו תוכן גולשים, וכל טענה
 אחרת שהביאו מסמכים מכל מיני מקומות או שהוציאו מסמכים פשוט חוטאת
 למציאות למה שקרה בפועל, ויותר מזה טענה שלא מתייחסת למסמכים של התובע,
 זה לא שהיה איזשהו מסמך שהראו לנו ואמרו זה פורסם בתולעת המשפט ואנחנו לא
 יודעים איך זה הגיע, כל אחד מהמסמכים שפורסמו ובגלל זה גם כל ההיפוך נטל לא
 רלוונטי, הנטל הוא פשוט, המסמכים האלה פורסמו בנט המשפט, עלו לנט המשפט,
 אין הכחשה שהם עלו לנט המשפט כדין, נמשכו מתולעת המשפט בדיוק באותם כלים
 וכשקיבלו צו איסור פרסום הם ירדו.
- כב' השופטת :**
 אני אשאל את אדוני וזה בעצם זה לב התיק אם אני מבינה אותו אחרי שניסיתי
 להבין אותו זמן רב, הטענה היא, אני לא יודעת אם יש פועל כזה בעברית, האינדוקס
 לעשות אינדוקס של אתר נט המשפט זאת פגיעה בפרטיות?
 זאת לא טענה שהתובע טען בכתב התביעה.
- עו"ד קלינגר :**
 זאת הטענה שהוא טען, הוא קרא לזה הצלת מידע, אבל בוא...
 שוב הוא לא טען אותה בכתב התביעה, והוא טען שהנתבעים פרסמו את שמו, מספר
 זהות ופרטים רפואיים שלא כדין, לא אמר אינדוקס, לא אמר...
כב' השופטת :
 נכון, אבל איך הם פרסמו את זה? הם לקחו, הוא קורא לזה הצלבה, שוב אני אומרת
 זה לא בדיוק הצלבה, אלא זה אינדוקס.
 זה בכלל לא הצלבה כבודה.
- עו"ד קלינגר :**
כב' השופטת :
 בסדר, זה לא הצלבה, זה אינדוקס, הוא לקח, רגע, אתם לקחתם, אתם לקחתם
 ממסך אחד מסך שבו כתוב שמות הצדדים ולקחתם את השם המלא שלו, ממסך
 אחר שזה פסק הדין שכתוב א"א אתם לקחתם את הפרטים...
 שהיה מותר בפרסום.
- עו"ד קלינגר :**
כב' השופטת :
 שהיה מותר בפרסום הכל טוב, לקחתם את הפרטים הרפואיים שלו ושמעתם אחד
 ועוד אחד ועכשיו מי שישלם לכם כסף או אפילו מי שלא, מי שגולש באתר תולעת
 המשפט יכול לראות שא"א מפסק הדין זה ארז אומן, זאת הטענה של התובע אם
 הבנתי אותה נכון.
- עו"ד קלינגר :**
 אז כבודה הטענה הזאת אם היא הייתה נטענת היינו מתמודדים איתה בצורה
 מסוימת.
- כב' השופטת :**
 אז הנה עכשיו אני טענתי אותה ועכשיו תנסה לראות אם אתה יכול להתמודד בהנחה
 שזו הטענה.
- עו"ד קלינגר :**
 בהנחה שזו הטענה אז קודם כל מאגר מידע משפטי אותה פעולה היא פעולה
 מותרת חוקית בגלל אותם סעיפים של פומביות הדיון, אין פה פגיעה עודפת
 בפרטיות, זו הוכרעגם בפסק הדין חשבים, אבל גם בעניינים כמו הונגרפלד, ואם זו
 הפגיעה אזי כל המאגרים המשפטיים בישראל לא היו יכולים לפעול בדיוק עקב כך כי
 כל אדם יכול להיכנס לכל מאגר משפטי בין אם בתשלום בין אם בחינם ולבצע את
 אותה הצלבה על תיקים פתוחים שאין עליהם איסורי פרסום. לו הייתה דרך
 באמצעות אותה טכנולוגיה ייחודית פטנט מדהים של עמותה שהיא בוחרת לא

- 1 למסחר אותו, לאתר תיקים חסויים על אדם באמצעות התיקים הפתוחים הייתי
2 אומר כבודה אנחנו בדיון אחר.
- 3 **כב' השופטת :** אני מנסה להבין עוד פעם לדיק לראות אם אני מבינה את הטענה של אדוני, במאגר
4 נבו, לדוגמה, לא יודעת למה בחרנו דווקא את המאגר הזה.
- 5 **עו"ד קלינגר :** הפופולרי ביותר בישראל.
- 6 **כב' השופטת :** הפופולרי ביותר בישראל, אם ניתן פסק דין או החלטה, לא משנה, בתיק שהוא לא
7 חסוי שהשופט באופן ידני מחק את שם התובע וכתב א"א לדוגמא...
8 ומספר...
- 9 **כב' השופטת :** ומספר ההליך כן, מספר ההליך גלוי בו, אז נדמה לי, אני לא ניסיתי את זה, אבל
10 נדמה לי שלא ניתן יהיה להגיע לשם המלא של...
11 **עו"ד קלינגר :** אז אני אתקן את כבודה, כי תיאורטית בהליך שבו בהחלטות ביניים השם לא היה
12 חסוי והחלטות הביניים מתפרסמות כדין לצד אותה החלטת ביניים בתיק יש את
13 השם המלא ואת מספר התיק, נכון? ואז עם השם המלא יגיעו להחלטת ביניים
14 אחרת, זה בדיוק מה שקרה בתיק הזה, יש החלטות אחרות בתיק שבהם השם לא
15 היה חסוי והופיע במלואו ויש את ההחלטה את פסק הדין שבו השם מופיע בראשי
16 תיבות. עכשיו אם הטענה היא שכללית בכל, על כל אדם ניתן לפנות ולאתר מידע
17 מוצלב צריך להוכיח גם בצד השני את החובה שלא לפרסם את המידע הזה, וזה
18 התובע לא יראה. מכאן כבודה אני רוצה לעבור לחלק המשפטי, להביא את כל הרקע
19 האקדמי.
- 20 **כב' השופטת :** שנייה לפני שאתה עובר לחלק המשפטי, אני רוצה לחדד את הנקודה הזאת שהיא מה
21 שמטרידה אותי. אם אני אכנס לתקדין, לנבו או לפדאור, אני לא יודעת איזה עוד
22 מאגרים יש היום, ואני אכתוב שם של תובע או נתבע, לא משנה, והשם הזה מופיע
23 בהחלטת ביניים אחת הוא לא יקפיץ לי באופן אוטומטי את כל ההחלטות האחרות
24 באותו תיק.
- 25 **עו"ד קלינגר :** אבל הוא כן יקפיץ לך את החלטת הביניים ואת מספר התיק.
- 26 **כב' השופטת :** נכון, אז...
- 27 **עו"ד קלינגר :** ואז תעשי קליק על מספר התיק.
- 28 **כב' השופטת :** מצוין, אז בשתי פעולות חיפוש אני אגיע למספר...
- 29 **עו"ד קלינגר :** לפסק הדין, אבל ההחלטה...
- 30 **כב' השופטת :** ואצלכם זה בקליק אחד, אוקיי נכון הבנתי זה הבדל באמת קטן, אבל הבדל.
- 31 **עו"ד קלינגר :** זה לא הבדל כבודה, אם לצורך העניין לצד ההחלטות יהיה לך את יתר, בנבו את יתר
32 ההחלטות בתיק באותו עמוד וזה לא כזה הבדל אם לצורך העניין נתבע מסוים נמחק
33 והוא לא מופיע בהחלטה מסוימת אבל לפני המחיקה הוא כן מופיע בהחלטות אחרות
34 ולכן העניין...
- 35 **כב' השופטת :** טוב הגענו למסגרת...
- 36 **עו"ד קלינגר :** נתקדם לרקע המשפטי, כבודה...
- 37 **כב' השופטת :** אני מקשיבה.
- 38 **עו"ד קלינגר :** כשאני מצטט ארוך מידי תעצרי אותי, אני אנסה, כי בחזרות אני שלחתי את נופר
39 לדלג מדי פעם גם כן כש...

1	אתה יכול לדלג כי, אני חיית לקרוא את פסק הדין שאתה מפנה אליו ולו בשביל	כב' השופטת :
2	לעשות את הפעולה הזאת...	
3	שאני לא הטעיתי אותך (לא ברור)	עו"ד קלינגר :
4	לא, ולו בשביל לעשות את הפעולה של (לא ברור).	כב' השופטת :
5	אני מבין, ולכן אני הולך לתת לך לא פסקאות, פסאות, אלא את משפטי המחץ מכל	עו"ד קלינגר :
6	אחד.	
7	בסדר.	כב' השופטת :
8	סעיף 3 לחוק יסוד השפיטה קובע בית המשפט ידון בפומבי זולת אם נקבע אחרת	עו"ד קלינגר :
9	בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת על פי חוק טוב, נלך על א"א, אלה המקרים	
10	הורה אחרת על פי חוק, כלומר הנחת המוצא היא כי הדיון פומבי, אלא אם יש	
11	הוראה אחרת. התובע קם והתעצבן שהסברנו בכתב ההגנה שאיסורי הפרסום שהוא	
12	קיבל הם בניגוד לדין, ואנחנו נתמקד בזה בסוף כבודה, אבל זה בדיוק המצב, זה לא	
13	אומר שהנתבעת לא צייתה לכל אחד מאיסורי הפרסום האלה, אלא שהתובע ניסה	
14	לקבל דין פרטי, הוא ניסה לקבל תוכנית כבקשתך, אני מגיש תביעה, אני מקבל	
15	חיסיון, הרבה פעמים הוא קיבל את צווי האסור האלה בהסכמה, בהעדר מענה מהצד	
16	השני, אבל לא נכנסו בכל אחת מההחלטות לשיקול האם באמת פרטיותו נפגעה כן או	
17	לא, אני גם לא מערער עליהם. המצב המשפטי היום דיונים הם פומביים, ופתח	
18	ציטוט, "ללא שינוי חקיקתי אין מקום כי נשנה מהאיזון הקיים כיום בסעיף 70 ד'	
19	לחוק בתי המשפט איזון זה הוא ניטרלי לטכנולוגיה", סגור ציטוט, רשות ערעור	
20	פלילי, 12-01-12 (לא ברור) נגד מדינת ישראל. גם בראשית תביעות קטנות הונגרפלד	
21	שכבודה הזכירה, בית המשפט פוסק רשות ערעור תביעות קטנות 48346-10-25,	
22	פרסום העתק של כתב טענות על ידי אדם הגם שמכיל מידע אישי, רפואי, מספר זהות	
23	וכדומה חוסה תחת החסינות המוחלטת בהיותה דיווח נכון והוגן על שהתרחש, פסק	
24	הדין של הונגרפלד מקנה שם חסינות מוחלטת גם כשהיא איזשהו זדון קטן של	
25	התובע ורצון להתנקם בפרסום, כלומר כשיש נייטרליות ברור שיש את החסינות אם	
26	כשהיה את אותו רצון לפגוע נתנו אותה. בקשות שונות פלילי בעליון 10-39-19	
27	הוצאת עיתון הארץ נגד שופטת אלמונית, בית המשפט העליון פוסק עיקרון פומביות	
28	הדיון נתפס כמשתרע לא רק על ההליך גופו ועל תוכן הדברים בהליך, אלא גם על	
29	זהותם של הצדדים המעורבים...	
30	גם על זהותה של השופטת.	כב' השופטת :
31	באותו מקרה אגב חסו את הזהות של השופטת הספציפית הזאת ולא את של יתר	עו"ד קלינגר :
32	הצדדים...	
33	סקרנת, עוד פעם תחזור לי על השם.	כב' השופטת :
34	לא.	עו"ד קלינגר :
35	לא, על המספר הליך.	כב' השופטת :
36	10-39-19 הוצאת עיתון הארץ נגד שופטת אלמונית, אחר כך בהתקדמות החקירה	עו"ד קלינגר :
37	אותה שופטת אלמונית כבר לא הייתה אלמונית.	
38	אה הבנתי.	כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

זה לא, ואנשים אחרים באותו מקרה כן (לא ברור) בפרסום, אבל בית המשפט קובע
 חשוד, ושוב חשוד המבקש איסור פרסום שמו מוטל נטל כבד להוכחת שני תנאים
 מצטברים, נזק חמור החורג מהנזק הרגיל הנגרם לכל חשוד עקב הפרסום וכי ראוי
 להעדיף את עניינו על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו, ונמשיך גם לתביעה נגד
 חשבים שהייתה על איזשהו פגיעה בפרטיות שם, שם נפסק כי לחשבים, סליחה,
 נפסק כי להנהלת בתי המשפט שנתבעה ביחד לצד החשבים על פרסום של פסקי דין
 יש חסינות מוחלטת על פרסום מסמכים למרות שיש נהלים של מתי תיק מסוים
 מוגדר חסוי, אנחנו מדברים על תיק אזרחי 43352-06-20 הוא אושר גם אחר כך
 בערעור, אבל הצוותים המעניינים הם דווקא מהשלום שבית המשפט אומר הנוגע
 לנזקי גוף מנחה הנוהל הרלוונטי שלא להוסיף את שמות התובעים בפסק הדין ולא
 לעדכן את שמם ברשימת הנוכחים בפרוטוקול דיון, הנהלים האלה מיועדים לגורמים
 המנהליים. מקובל עליי כי מדובר בנהלים שנועדו בין היתר למנוע תקלות הקשורות
 לפרטים שהופיעו בפסק הדין עם פרסומם, אלא שבכך אין לומר כי נושא הפרסום של
 פסק הדין בכללותו הוא מנהלי גרידא, ולכן נתן חסינות לכתיבה כשהוא קובע כל עוד
 מדובר בפעולה שיפוטית אף בביצוע פעולות הנמצאות בליבה של העשייה השיפוטית
 כדוגמת כתיבת פסק דין עשוי השופט להיעזר בגורם שאינו שיפוטי (לא ברור) משפטי
 ומקנה חסינות לתביעה להנהלת בתי המשפט על פרסום פסקי הדין.

כב' השופטת :

עוד פעם, אתה יכול לחזור עוד פעם על המספר?

עו"ד קלינגר :

כן, 433-06-20 חשבים.

כב' השופטת :

אוקיי.

עו"ד קלינגר :

אוקיי, ואחר כך...

כב' השופטת :

לא, יצא קבוצה ריקה.

עו"ד קלינגר :

...43353

כב' השופטת :

45306?

עו"ד קלינגר :

לא, 43353-06-20 חשבים מדינת ישראל, אפלוני.

כב' השופטת :

אוקיי.

נכון,

עו"ד קלינגר :

כן מספר נכון כבודה? בנוגע לערעורי ביטוח לאומי, לפני שאני מגיע לברנד, אני רוצה
 דווקא להתמקד בהחלטה, ואני להבדיל מחברי לא הולך להשתמש במילה הלכה
 בנדיבות יתרה. ההחלטה שניתנה בבית הדין הארצי ב-58944-09-20 המוסד לביטוח
 לאומי נגד פלונית, באותו תיק בית המשפט, בית דין מחליף את שם המשיבה
 לפלונית, קובע אבל שאין בסעיף זה, כלומר בהחלטה שהוא נתן סמכות לאסור
 פרסום במטרה לשעצמה למנוע בפגיעה בשם הטוב או בפרנסה וכי, סוגר ציטוט, וכי
 על המשיבה אותה פלונית לפנות לבית הדין קמ"א לקבל איסור פרסום בנפרד, כלומר
 החלטה שחוסה את הפרסום בארצי לא חסתה את הפרסום באזורי והיה צריך לקבל
 החלטה בנפרד, והוא קובע שלא כל דיון אוטומטי (לא ברור) תחת איסור פרסום,
 ובסעיף 9 לאותה החלטה בית הדין אומר למשיבה גברת את צריכה לפנות למאגרים
 אחד אחד, אין על הנהלת בתי המשפט חובה לעשות את הפניה הזאת, אבל גם ברנד
 ערעור ביטוח לאומי 64316-12-18 ברנד נגד המוסד לביטוח לאומי, בית הדין הארצי

לעבודה פוסק חד משמעית כי לא יחולו איסורי פרסום על תיקי ב"ל, והוא פוסק בעל
 דין הסבור כי עניינו חוסה תחת איזה מהחריגים לעיקרון פומביות הדיון ומבקש
 להנות ממנו עליו להגיש בקשה בעניין מבעוד מועד ולא בשלבים מאוחרים יותר של
 ההליך, הוא מוסיף בית הדין הארצי עמדתו כי המילים פיצויים בשל נזקי גוף
 במובן הרגיל והטבעי ובמיוחד בהקשרן המשפטי (לא ברור) אינן מביאות לגדרן
 תביעות לגמלה המוגשת נגד המוסד לביטוח לאומי. ומכאן לעקרון צמידות המטרה
 שחברי דיבר עליו. העיקרון הזה נועד למנוע שימוש במידע שלא למטרה לשמה הוא
 נמסר. המידע נדרש במקרה הזה לצורך הפעלת מאגר מידע משפטי, הוא נמסר לצורך
 הפעלת מידע...

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

לא, לא, לא, המידע נמסר לתיק כדי לנהל את הערעור שלו.
 לא כבודה, אם תקראי את חוק הגנת הפרטיות אחרי תיקון 13 לכל מאגר יש מטרות
 מאגר...

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

כן, אבל מי מסר את המידע?
 בדיוק ההבדל בין מידע שנמסר על ידי נושא המידע לבין מידע שנאסף ממאגרים
 פומביים. לכל מאגר מגדירים את מטרות המאגר, במקרה שלנו הפעלת מאגר מידע
 משפטי, והמאגר רשאי לפעול בהתאם למטרות כל עוד הן עומדות בחוק, ובמקרה
 שלנו המטרות עומדות בחוק, זה בדיוק העניין. נתקדם. התובע לא הוכיח נזק וגם לא
 טען לנזק. אני לא הייתי צריך לחקור את התובע על זה, בתצהיר שלו אין שום עדות
 לנזק, התצהיר שלו שותק, וכאן אני רוצה להפנות לתיק אזרחי אילוז נגד אברמוביץ',
 אנחנו נגיע אליו עוד בהמשך בנושא גובה הפיצוי, 17-08-40540 שבית המשפט קובע
 שאי אפשר להכשיל תביעה ללא הוכחת נזק רק כי התובע לא טען לנזק, אבל העדרה
 של תשתית ראייתית תבוא לידי ביטוי בשורת הפיצוי, כלומר עצם העובדה שהתובע
 נמנע הוא לא יכול לטוען לנזקים אסטרונומיים כי הוא היה יכול להביא אותם. פה
 אנחנו מדברים (לא ברור) חצי מיליון שקל תביעה, סטודנט למשפטים, עמותה בלי
 חשבון בנק, לא משהו אחר. נתקדם להסכמה של התובע, לא פוגעים בפרטיותו, זולת
 הסכמתו, התובע אישר בחקירה שלפחות 3 מצווי איסור הפרסום מאוחרים לחתימה
 על יפוי הכוח, כלומר לתאריך שבו הוא החליט שהוא רוצה לתבוע את הנתבעים,
 הוא אישר שהוא פעל אקטיבית לייצר מסמכים שהוא לא המציא, כל מה שהוא עשה
 נועד לדבר אחד לבשל את התביעה הזו. הוא מוציא את פרסום ב-20 לדצמבר, מגיש
 את התביעה ב-27, באמצע בין תאריכים האלה כבודה חג החנוכה. התביעה מוגשת
 בדיוק שבוע אחרי שהתביעה נגד ציפורי מסולקת, הכל פה בושל ביחד. התובע אישר
 שאחרי שהוא למד על התביעה של ציפורי הוא בא לעורך דינו, זה כמובן מביא את
 התצהיר לתיק פתוח שהוא יודע שמתנהל כי הוא למד על התיק הזה מהתקשורת.
 בהסכמתו של התובע מסמכים מוגשים שהוא יודע שהחומר יתפרסם כי הוא למד על
 הפרסום מהפרסום בתקשורת, זה הסכמה לכל דבר. כך גם בתיק הביטוח הלאומי,
 אם אנחנו נחזור להלכת ברנד מבעוד מועד ולא בשלב מאוחר התובע היה צריך להגיש
 את בקשתו לאיסור פרסום, הוא הסכים לשחק לפי כללי המשחק, כללי המשחק
 דלתיים פתוחות אלא אם נאמר אחרת, התובע בפועל אישר את כל הבישול פה, למה?
 כדי לנפח את התביעה, כי אם היה רק את הפרסומים לפני כן לא היינו מנהלים בכלל

את הדיון, אם הוא היה מביא את הצו על תביעת הביטוח הלאומי ביום שהוא קיבל
 וזה היה יורד עוד פעם לא היינו, לא היינו נמצאים פה, אז בדיוק לזה אני רוצה
 להפנות להלכה מעולם התביעות הייצוגיות שנפסקה בעליון שנקראת שלמה נגד
 שאמגר, שזה ש', א', מ', ג', ר', רשות ערעור אזרחי 3698, באותו מקרה הייתה קבוצה
 של אנשים, מה לעשות...

לדעתי חסר שמה איזה מספר, 369?

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

11-3698 רשות ערעור אזרחי, הייתה קבוצה של אנשים שהייתה, ששכרה רכב וגילתה
 שכשהיא מחזירה את הרכב גובים ממנה תעריף קצת גבוה למלא את המיכל אם היא
 לא מילאה את המיכל, אז קרה לה פעם אחת והיא הגישה תביעה ייצוגית, ואז יום
 למחרת היא שכרה מחברה אחרת רכב וגם משם עשו לה את זה, ואז עוד פעם מחברת
 השכרת רכב שלישית, ובית המשפט העליון אומר בעדינות אף עם ראשיתן של תובנות
 בעילת תביעה אותנטית היינו כנזק אמיתי שנגרם למן חברי הקבוצה ואיני קובע כי
 כך היה ברי כי המשכן של התביעות בפעולות יזומות שננקטו על ידי מי מהתובעים
 המייצגים כדי לבסס את עילות התובנה כך למשל אין חולק, יוליה גלייזר המבקשת
 לשמש כתובעת מייצגת בשתי התובנות וכן בשלישית שכרה ברכב מחברת אלדן ביום
 28/10/2008 והחזירתו למחרת או אז מצאה לשכור רכב מחברת בג'ט שאף אותו
 החזירה למחרת, מספר ימים לאחר מכן ביום 05/11/2008 שכרה רכב מחברת שלמה
 סיקסט וזה הוחזר למחרת היום וכן שכרה באותו, פעולות דומות ננקטו גם על ידי
 עו"ד אלמוג בן חמו אשר גם הוא כאמור מבקש לשמש תובע מייצג בשתי התובנות
 וכן הלאה וכן הלאה, ואז בית המשפט אומר אף אם אין בייזום הפעולות כדי להביא
 לדחיית התובענה בעיקרה הנה בהעדר גילוי (לא ברור) בתצהירים וכן בצירוף נסיבות
 חשודות נוספות אלה כאמור קיימות בעינינו למכביר, יש לבחון את סוגיית הייזום
 בקפידה יתרה. נתקדם. סכום התביעה, התובע הוא זה שסיבך את ההליך ואני אפנה
 את כבודה להחלטה מיום 18/09, התובע ביקש 4 פעמים נפרדות לתקן את תיק
 הראיות שלו, הוא ניפח את התביעה שלו לחצי מיליון שקל, סכום שמייצג אובדן
 הכנסה של כמה שנים במשכורת של התובע בגלל פרסום שהוא לא הוכיח שאדם אחד
 נחשף אליו מלבד הצדדים פה, סכום שמייצג פיצויים בגובה של נכות ממשית
 שנפסקת לו, ונגיע לגובה שבית המשפט פוסק במקרים דומים בהמשך, אבל עצם
 התביעה על סכום מוגזם היא ראייה לכך שלתובע אין אלא מניע של להכביד, לתבוע
 כדי להציק, לא כדי להגיע להסדר אמיתי, ולא לפצות על נזק, איך הוא אומר? נגרם
 לי נזק מעצם הפרסום, למה לא ביקשת להוריד? למה לא פנית? למה לא צוויים? חצי
 מיליון שקל נגד עמותה עם תקציב של אפס שקלים שהתובע הרי יכול לברר את זה כי
 תיקי העמותה פתוחים באתר רשם העמותות לכולם, נגד מי שהיה סטודנט
 למשפטים באותו יום, לא האנשים הכי עשירים, למה הוא עשה את זה? רק כי הוא
 חשב שהאיום על הגשת תביעה בסכום כזה יגרום לשינוי התנהגות שמותרת, רק
 מהפחד של האיום, וזה בדיוק פסק הדין ניר דוד בעליון שמדבר על תביעות השתקה.
 הגשת תביעה מתוך מניע להשתיק, לעצור פעילות ציבורית היא לכשעצמה (לא ברור)
 לדחות את התביעה, אני אפנה גם לעניין...

רגע חצי דקה.

כב' השופטת :

כב' השופטת:

עו"ד קלינגר:

כן.

אני אמשיך עם עניין (לא ברור) תיק שבו אני ייצגתי, אבל אני רוצה שבית המשפט
 יסתכל רק על השורה התחתונה, שם יש תובע שהגיש שתי תביעות, אחת על לשון
 הרע, אחת על זכויות יוצרים. התביעה הוגשה על בסך הכל חצי מיליון שקלים, בית
 המשפט דוחה את תביעת לשון הרע, מקבל את תביעת זכויות היוצרים, מחייב את
 הנתבעים ב-20,000 שקלים על הפרת זכויות יוצרים ומחייב את התובע מנגד ב-
 50,000 שקלים הוצאות על הגשת תביעה על סכום מופרז ומקזז את הסכומים אחד
 מהשני כך שבסופו של דבר 30,000 שקלים עברו לזכות הנתבעים, ולמה? בדיוק בגלל
 ההרתעה והפרופורציה, תביעה צריכה להיות פרופורציונלית. יכול להיות שהייתה
 לתובע עילת תביעה בחלקים מסוימים שלא (לא ברור) מופרכת לחלוטין, היה ממקד
 אותה, עושה אותה כירורגית, היינו נפגשים בתביעות קטנות בלעדדי, עם הצדדים
 התיק יכול היה להימשך הרבה פחות, להסתיים אחרת ולהסתיים עם קביעות. (לא
 ברור) הטענות לאחריות אישית של גיא, התובע לא הביא ראיות במקרה הקונקרטי
 להעיד על לאחריות אישית של גיא, הוא סתם בחר לתבוע אותו בגלל רצון להפחיד, לא
 סתם בייפוי הכוח גיא לא מופיע, אני לא חקרתי את זה כבודה כי כבודה כמו
 שאמרה, היא יודעת לקרוא, היא יודעת מה שיש, יודעת מה שאין, עכשיו הגיע
 הסיכומים אני יכול להזכיר את זה, למה הוא לא מופיע? כי בין לבין הם עשו את
 החישוב שלהם ואמרו אם נתבע גם (לא ברור) אישית אולי יהיה לנו יכולת להפחיד,
 הוא לא הסביר למה גיא ולא אנדי, איך הוא מבדיל בין ההתנהגויות של שניהם?
 למה? הוא לא הצליח להראות שהפעולה הייתה בזדון מצד גיא במקרים הקונקרטיים
 האלה, הוא הצליח להראות איזושהו ריב בין גיא להנהלת בתי המשפט, אוקיי, הם לא
 חברים הכי טובים, הם לא יושבים לבירה, בסדר, הם לא אוהבים את הגישות אחת
 של השנייה, יש להם ביקורת על ההתנהגות אחת של השנייה, שום דבר מהדברים
 האלה לא קשור לתובע שלנו. התובע שלנו היה צריך להראות חובה, הפרה, נזק, קשר
 סיבתי, אין, מה הוא עושה? הוא טוען לקנוניות, גיא והתמנון זה אותו בן אדם,
 והתמנון ועמותת העין השביעית ציפורי העיד זה אותו גוף, בגלל זה הם הגישו את
 התביעות האלה, וגם עמותת הצלחה שביקשה את ההיתר עיון גם מאותו גוף, אני
 מדבר מהר בכוונה כבודה כדי שתביני איך השרשר הזה הולך, וגם המכון
 לדמוקרטיה זה הכל אותו גוף, והפרקליטות והנהלת בתי המשפט גיא ואפילו אני
 זכיתי קצת למילים שאומרות, שאני חלק מכל אותה קנוניה כשאני מה לעשות אני
 פה כדי לייצג, לא מפעיל את האתר הזה לא לטוב ולא לרע. אז איזה הוכחה יש לכל
 הטענות האלה? לתמנון הענק שיושב מלמעלה ואומר אנחנו שולטים במערכת
 המשפט, אנחנו מחליטים לפגוע בארז ספציפית, אין ראיות, למה? כי זה הכל בא
 מהבישול הזה, היה את התיק של ציפורי, כבודו של ציפורי נפגע, כבודו של עוה"ד
 נפגע, הם היו צריכים לחזור עוד פעם עם תיק נוסף עם מקצה שיפורים וכל זה קרה
 רק, רק, רק כי התובע הוא באמת בן אדם מסכן ואני לא מבין ברגע שהוא ראה את
 התאריכים הוא המשיך עם זה, אבל נעצור, חברי בא כוח התובע יריב על חוק זכויות
 החולה, בואי נקרא את חוק זכויות החולה, סעיף 19 סודיות רפואית, מטפל או עובד
 מוסד רפואי ישמרו בסוד כל מידע הנוגע למטופל, החובות האלה חלות על מטפל ועל

1 משרד רפואי ועל מי שמקבל את המידע מהם, לא חלות על אדם שמגיש מסמכים
 2 לבתי משפט, מה לעשות? כשהוא ציטט את בג"ץ האגודה לזכויות אזרח אמירות
 3 נהדרות לזכות לפרטיות, למה? כי שם מוסדות רפואיים היו אמורים להעביר לשב"כ
 4 מידע הגיוני שצריך לאסור את זה. פה אדם מוסר להנהלת בתי המשפט מידע, לא
 5 הרופאים שלו מסרו את המידע, הוא מסר את המידע, ואם נמשיך חקרת את התובע,
 6 אם פורסם מסמך רפואי אחד שלו, אחד שהוא לא שורה בפסק הדין, והוא אמר לא,
 7 אז איזה מידע רפואי פורסם? אבל, אני עוד שנייה מסיים כי אנחנו כבר בשלב של
 8 נזקים ופיצויים כבודה. בוא נניח לרגע שהתובענה תתקבל, כבודה תמצא משהו מתוך
 9 סימפתיה על התובע ואני מבין אותה, בוא נסתכל על המקרים שבהם נפסק כנגד אדם
 10 על פרסום של מספר זהות או פרטי אשראי או משהו שלא במסגרת הליך שיפוטי,
 11 למה? כי במסגרת הליך שיפוטי כמו שראינו בהוגרפלד המידע הזה חסוי, ולמה אני
 12 מביא את זה? כי המידע שהתובע טוען בפרטיותו כבר בחוץ על ידי גורמים אחרים,
 13 במקרים אחרים, הוא חצי שנה חיכה אם להוריד את זה, אז זה לא שבאמת נגרם לו
 14 נזק שהוא יכול להצביע בגלל שלא הורדתם את זה בספטמבר כשהפרסום היה במרץ
 15 אני קיבלתי צו בספטמבר הנזק נגרם לי רק מהפרסומים בחודש אוקטובר וכדומה
 16 כשזה ירד ולא בתקופה בין א' ל- ב', בואי נניח שהוא עושה את זה, בסדר. אז
 17 כשהתובע מודה, עמוד 31-32, שאין נזק קונקרטי ואין דרך לחשב את הנזק יפנה
 18 לדוגמה לפסק דין עמית נגד נבעה 17-05-27243, בית המשפט פוסק פיצוי של 1,500
 19 שקל על פרסום של מספר זהות לא במסגרת פסק דין. בפסק דין אילוז שהזכרתי שוב,
 20 לא בפסק דין, 7,500 שקלים, אלה הסכומים כבודה, אז אם ניקח את תביעת בית
 21 הדין הרביעי שהתובע אמר והעיד נגרם לי נזק, המידע היה באוויר, הוא רמז שהוא
 22 לא התקבל לעבודה בחברת החשמל כתוצאה מאותו הפרסום. התובע יודע חצי שנה
 23 שיש מידע באוויר מהיום שהתביעה מוגשת עד היום של חודש אחרי פסק הדין. בכל
 24 התקופה הזאת הוא לא פועל להסיר כי זה כבר התפרסם. הוא לא יכול להוכיח
 25 שביום לפני אחרי צו איסור פרסום, הוא לא יכול להוכיח מתי נגרם לו הנזק, הוא לא
 26 יכול להוכיח מה הנזק, עכשיו נכון יש פיצוי בלי הוכחת נזק, אבל הפיצוי הזה כפוף
 27 לשיקול דעת של בית המשפט, כפוף לנסיבות (לא ברור), לא אותו דבר בין אדם
 28 שפרסמו מספר זהות שלו לבין אדם שפרסמו לצורך העניין שלא כדין, שהוא חולה
 29 באיידס לבין אדם שפרסמו שלא כדין שהוא בוגד באשתו, (לא ברור) פה התובע לא
 30 הביא ראיות לדברים האלה. עכשיו לפני שאני מגיע לפרק האחרון, כדי שאני לא אגיד
 31 לכבודה ויתרתי, אני רק רוצה גיא בוא שנייה רק תגיד לי אם לטעון את זה או
 32 שסיימנו? אז לא לטעון את זה?

גיא זומר :

עו"ד קלינגר :

33 לטעון, אין לי בעיה, שהשם לא יתפרסם, (לא ברור).
 34 ואחרון זה להוריד את הסטטוס בתיק הזה של איסור פרסום גם אם שמו של התובע
 35 ממשיך להיות אסור לפרסום בכתובת פסק הדין. בהחלטתך כבודה מיום 18/09/2024
 36 פסקת עד למתן פסק הדין יישאר תיק הפרסום. אני רוצה להביא שני מקרים שבהם
 37 העמותה הייתה מעורבת שבהם היו עניינים דומים מאוד של אדם שלא היה לו זכות
 38 לקבל איסורי פרסום, והיה הולך, באותו מקרה אותה גברת הייתה הולכת לבתי
 39 משפט מקבלת בהסכמת הצד השני איסור פרסום ואחרי זה הייתה מגיעה ומבקשת

את ההסרה ומסתבר שבכל מיני מקרים החלטה לכסות את פרטי הצדדים, אבל לא	
לאסור את התיק וכדומה, ולכן כל כך חשוב ואני מפנה באותו תיק, אני מקווה שהוא	
כבר פתוח בנט כי כבוד השופטת פינשטיין ביקשה שהוא יהיה פתוח, החלטה מיום,	
רגע, מספר הליך הוא 62532, בוא נראה אם פתוח לכבודה בנט.	
לא, הנט לא, אני לא מסתכלת בנט, אני מסתכלת בנבו.	כב' השופטת:
אה, אני לא בטוח שזה יופי בנבו.	עו"ד קלינגר:
62	כב' השופטת:
532.	עו"ד קלינגר:
24-05-532, החלטת בית המשפט מיום 26/10, סליחה, פרוטוקול מיום...	כב' השופטת:
26/10 הוא נמצא פה בנבו.	עו"ד קלינגר:
נמצא?	כב' השופטת:
החלטה זו עוסקת בשתי שאלות, הראשונה אם יש מקום כי צו איסור הפרסום בתיק זה יימשך גם לאחר	
שניתן פסק דין לפיו נמחקה התביעה, זה?	
רגע, ויש עוד החלטה באותו תיק מיום 25/05, שם כבוד השופטת אומרת עיינתי	עו"ד קלינגר:
בתיקים שבהם ניתן, ניתנו צווי איסור פרסום לרבות בתיקים שהתנהלו, בתיק	
שהתנהל בפניי, ולמדתי מכך כי יש להיזהר במתן צו איסור פרסום לפני משורת	
הדין ולדקדק בכך שהצו יעמוד בכל הוראות הדין, אני פונה גם לחבריי השופטים	
מכלל הערכאות להיזהר בעניין זה.	
זה אתה מצטט מההחלטה של...	כב' השופטת:
מההחלטה של השופטת מיום 25/05, כן, נראה כי קל להתחשב בבקשה של צד...	עו"ד קלינגר:
להחלטה מיום 25/05...	כב' השופטת:
2025, נראה כי קל להתחשב בבקשה של צד להפוך את ההליך לחסוי ולהתעלם	עו"ד קלינגר:
מהאינטרס הציבורי הקובע שככלל ההליך יהיה פומבי. אני אפנה גם את כבודה, אני	
לא אצטט את העמוד השלם, לערעור משטרת ישראל 13477...	
רגע, בוא נראה, כן.	כב' השופטת:
22-08-13477 אריינך נגד מדינת ישראל, שם באותו מקרה דובר על איסור פרסום	עו"ד קלינגר:
של חשוד, לא מופיע לכבודה? ישבתי בבית המשפט...	
133, בוא ננסה עוד פעם.	כב' השופטת:
133477...	עו"ד קלינגר:
08-22.	כב' השופטת:
טוב אז אני לא אפנה אם הוא לא בנבו, אני עמדתי בבית המשפט המחוזי כשהכתיבו	עו"ד קלינגר:
את פסק הדין, אני יכול להראות לכבודה את הגרסה שסרקתי, אבל זה לא משנה,	
ועוד עניין לאותה גברת רחבי זה עפ"י, שם דווקא לא נגד התולעת, אלא נגד מדינת	
ישראל, עפ"י 12-02-5993 החלטה מאני חושב 2023 שהיא ביקשה, לא מופיע בנבו כל	
התיקים שלה.	
5993...	כב' השופטת:
בנט היא מופיעה.	עו"ד קלינגר:
כן, כן, אבל אנחנו לא מעיינים בתיקים שלא שלנו, 12-02-5993.	כב' השופטת:
לא, פומבי בנט. לא לצדדים...	אולם :

עו"ד קלינגר:

כב' השופטת:

עו"ד קלינגר:

כן, כן.

אה הבנתי.

כבודה מבינה בדיוק את ההבדלים, אני, שם בית המשפט דוחה בקשה לאיסור פרסום של אותה גברת בתיק של נסיעה עם טלפון סלולרי ומסביר שבהעדר יכולת להציג לבית המשפט מה הם הנזקים שנגרמים למבקשת מלבד פגיעה בדימוי העצמי אין מקום לקבל את הבקשה. גם פה אני מבקש שכבודה תייצר גם אם היא ממשיכה את החיסיון על שמו של התובע, גרסה שניתן להעלות אחר כך למאגרים ולפרסם, כדי לייצר, גם אם כבודה תפסוק שלא לטובתנו כדי לייצר הלכה משפטית ידועה כי לעמותה שכבר לא מפעילה, את יודעת מה אני גם אתייחס לזה, עמותה שכבר לא מפעילה את המאגר אין שום מצב להפר על החוק, והחוק צריך להיות (לא ברור). עכשיו הטענות של חברי לגבי מי מפרסם, מי לא מפרסם, העברה לחברת תולעת יודעת בע"מ פשוט לא רלוונטיות. הוא תבע אחורה, הוא תבע על פעולות שבוצעו לפני, זה שהפעילות עברה לחברה אחרת לא מעניינת כי הוא תבע גוף, הגוף אומר אני הייתי אחראי באותם תאריכים, אחרי אותם תאריכים יש מישהו אחר, אם יש לך טענות לגבי אותו גוף על פרסומים שמאחרים לתאריך תפנה לאותו גוף, אם יש לך טענות כלפי הפעילות לפני תפנה אלינו כעמותה, וכך היה, ולכן כל הגרירה שלו של גופים פנימה פשוט כל דיון על עניין ספראי המציאו, לא המציאו, חברי אמר לא המצאתם לי החלטות, כבודה הסיבה שהגשנו לבית המשפט את סט ניירות של הגילוי הייתה פשוטה, כדי להראות כמה עבודה היא מחזור קודם של סטודנטים עשו בשביל לאתר את כל החומר הזה שמה לעשות לא רלוונטי לתיק בשום צורה (קטוע), רק בגלל רצון לשאול את גיא, גיא האם יש לך ביקורת על הנהלת בתי המשפט כן או לא?, כן יש לי ביקורת, האם אתה חושב שהם טועים?, לפעמים כן, מאוד פשוט, האם הם טעו במקרה של ארז אומן?, לא, נגמר, נגמרה כל החקירה, כל המאות עמודים האלה, והסיבוך הזה של ההליך כמו שכתוב בתקנות החדשות בעל דין שסיבך שלא לצורך את ההליך בלי קשר לתוצאות ההליך יחויב בהוצאות, ובזה אני מסיים את סיכומי כבודה, ואני משאיר לחברי להיות מעניין יותר ממני.

עו"ד בן עמי:

אין לי הרבה מה להגיד אחרי הסיכומים של עו"ד קלינגר, אבל אני אתמקד בדברים שקשורים להנהלת בתי המשפט, הורדתי את הדברים המשותפים לנו. חשוב לי לפתוח את הסיכומים האלה מטעם הנהלת בתי המשפט בהחלטה לא בלתי מעניינת שניתנה בבית המשפט העליון ביום שני האחרון בהרכב מורחב של 7 שופטים, אני מדבר על בג"ץ 18225-06-25, זה כמה בג"צים שאוחדו, בעניין ההחלטה שמאפשרת לא להכניס קהל לאולמות בתי המשפט, אני לא מביא את ההחלטה הזאת בגלל השורה התחתונה שלה, אלא בגלל נקודת הפתיחה של ההחלטה הזאת, ובעצם נקודת הפתיחה היא משותפת ללא מעט החלטות שנוגעות לפתיחת דלתיים, לסגירת דלתיים. הנקודת הפתיחה היא שעקרון פומביות הדיון הוא עיקרון חוקתי, הוא קבוע בסעיף 3 לחוק יסוד השפיטה ממנו גם נגזר סעיף 68 לחוק בתי המשפט שקובע שבית המשפט ידון בפומבי, ויש לכך גם רציונליים שהם עוברים מאותה החלטה ובהחלטות אחרות של בית המשפט העליון נכתב ככה, הרציונל שעומד בבסיס עיקרון זה הוא קידום שקיפותו של ההליך השיפוטי באופן שמאפשר בתורו קיום בקרה וביקורת על

1 דרך זה יכול כלל הציבור לדעת אם מתנהלים ההליכים המשפטיים באורך תקין, ויש
 2 לא מעט רציונליים שמסבירים את העיקרון הזה שבדבר חשיבות פומביות הדיון, שזו
 3 בעצם נקודת המוצא שלנו, זו ברירת המחל, ברירת המחל היא שדיונים יהיו
 4 פומביים, כאשר דיונים נעשים לא פומביים יש החלטה ברורה של המוטב השיפוטי
 5 שיושב בדן (לא ברור) את ההליך, שסוגר דלתיים, שנותן החלטה כזאת או אחרת,
 6 אבל זה החרגי, זה החרגי. וזה חשוב להגיד את זה שבעצם בכל החלטה כזו, גם
 7 שגברתי נותנת החלטה על סגירת דלתיים היא פוגעת באינטרס של הציבור, פוגעת
 8 באינטרס של הציבור כמובן הציבור הוא לא נמצא באולם, הוא לא יכול לבוא ולהביע
 9 את דעתו בקשר לאותו דבר ויש פה פגיעה אינהרנטית, כמובן שאת הפגיעה
 10 האינהרנטית הזאת צריך לאזן עם הזכויות של בעלי הדין ועל כך יש גם בחוק בתי
 11 המשפט גם פסיקה רחבה שעסקה בנושא הזה. ועוד דבר שהוא נובע ממה שאמרת,
 12 ברירת המחל היא בעצם דיון בדלתיים פתוחות הוא ככה שבעצם הפגיעה בפרטיות,
 13 כך נקבע בפסיקה, של המתדיינים בהליך שיפוטי היא לא טעם כשלעצמו לסגור
 14 דלתיים, יש לנו, אני אפנה בעניין הזה לפסק דין יואב יצחק רשות ערעור אזרחי
 15 3007-02 שם נקבע כי פומביות הדיון פוגעת במהותה בפרטיות המתדיינים ולעיתים
 16 קרובות בפרטיות העדים, אך ככלל הזכות לפרטיות הגם שהיא זכות יסוד נסוגה מפני
 17 עיקרון הפומביות, זאת אומרת עד כדי כך בית המשפט העליון היה לו חשוב להדגיש
 18 את העניין הזה של עיקרון הפומביות וכמה שהוא חשוב כדי שהציבור יוכל לממש את
 19 האינטרסים שלו.

כב' השופטת :

20 אז מה שאדוני אומר זה ככה, אדם בשביל להגיש תביעה צריך לציין את מספר
 21 תעודת הזהות שלו, הוא לא יכול להגיש תביעה בלי זה, לא יפתחו לו את התיק, ואז
 22 מכוח פומביות הדיון בעצם אנחנו מחויבים לאפשר לציבור לדעת מה מספר תעודת
 23 הזהות של כל אדם, אגב הוא גם צריך לציין את מספר תעודת הזהות של הנתבע, אז
 24 כל תובע או נתבע שבא בשערי של בית המשפט הציבור רשאי לדעת את מספר
 25 התעודת זהות שלו.

עו"ד בן עמי :

26 לא, זה לא מה...
 27 לא, כי אני...

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

28 אני יכול שנייה לתת לכבודה דוגמה חיצונית לתיק הזה? בואי נניח שאני רואה את
 29 כבודה יוצאת מהאולם ונכנסת לרכב, אני יכול לקחת את אותו רכב ללכת לרשם
 30 המשכונות לתקתק את מספר הרכב ברשם המשכונות לשלם 10 שקלים בדיוק, לדעת
 31 כמה הלוואה לקחת על הרכב הזה, לדעת מה מספר הזהות שלך, איפה את גרה, כל
 32 הדברים האלה מופיעים כבודה בהליכים פומביים כי זה מאגרים שמתנהלים על פי
 33 חוק. בשביל שיהיה אדם ייחודי צריך מספר זהות, אין...

כב' השופטת :

34 בסדר, אז (לא ברור), אומר חברך את אותו דבר, אבל אני שואלת עכשיו את הנהלת
 35 בתי המשפט אם זאת העמדה שלכם, כי אני אגיד לך למה אני שואלת את זה, כי פעם
 36 או אולי גם היום, אני לא יודעת, אני צריכה להסתכל, באופן אוטומטי כשפותחים
 37 פרוטוקול כן הנה יש את מספר תעודת הזהות, אז כל פרוטוקול שאתם מפרסמים כל
 38 החלטה זה מפורסם עם מספר התעודת זהות של התובע, של הנתבע.

1	לא, היום פסקי דין ממה שאני מכיר פסקי דין היום לא מתפרסמים עם תעודת	עו"ד בן עמי :
2	הזהות.	
3	למה?	כב' השופטת :
4	למה הם לא מתפרסמים? יכול להיות שזה לא, שתעודת זהות זה לא דווקא משהו	עו"ד בן עמי :
5	שנדרש.	
6	הו עכשיו אומרת, לא הוא לא משהו שנדרש.	כב' השופטת :
7	רגע, אבל השלב הנוסף האם יש פה עילה בנזיקין, זה שאלה אחרת לחלוטין.	עו"ד בן עמי :
8	לא אני הולכת כמו, חברך הציע שאנחנו נעשה נלך עקב בצד אגודל, נתחיל בחובה,	כב' השופטת :
9	בהפרת החובה ונמשיך משם הלאה.	
10	כן.	עו"ד בן עמי :
11	אז אני שואלת שוב, לשיטת הנתבעת 1 מספר תעודת הזהות שנמצא בשדה גורמים...	כב' השופטת :
12	3.	עו"ד בן עמי :
13	1.	כב' השופטת :
14	אנחנו.	עו"ד בן עמי :
15	הם, השדה גורמים באתר נט המשפט הוא פתוח לכל, בשדה גורמים...	כב' השופטת :
16	לא, כבודה הוא לא פתוח לכל, רק בהחלטות שמתפרסמות עם מספר זהות...	עו"ד קלינגר :
17	לא, לא, לא.	כב' השופטת :
18	לא, לא.	עו"ד בן עמי :
19	זומר אמר שזה לי שזה פתוח לכל.	כב' השופטת :
20	בתיקיית הגורמים.	עו"ד בן עמי :
21	בתיקיית הגורמים היא פתוחה לכל? לא מופיע מספר זהות.	עו"ד קלינגר :
22	אני, אני, תיקיית הגורמים פתוחה בלי מספר תעודת זהות, זה הטענה?	כב' השופטת :
23	תיקיית הגורמים מי שלא מזוהה פתוחה כמו שהיא רק בשם ו...	עו"ד קלינגר :
24	הבנתי, ולכן אתם טוענים, אני לא יודעת, אני מקווה שהמתמלל יעמוד פה על ההבדל	כב' השופטת :
25	ביניכם, מה, פומביות הדיון עיקרון חשוב היא נקודת המוצא ברמת הסיסמה אני	
26	מבינה, אני מנסה לרדת לרזולוציות.	
27	אני אראה למה זה חשוב, זה חשוב לכל מה שאני אטען עכשיו בעצם זה בעצם נקודת	עו"ד בן עמי :
28	הבסיס לכל מה שאני אטען.	
29	מה? פומביות הדיון?	כב' השופטת :
30	פומביות הדיון בוודאי.	עו"ד בן עמי :
31	לא, אני בעד פומביות הדיון, אני מבינה, אני כפופה לחוק.	כב' השופטת :
32	גברתי למה אני אומר את זה? כי נעשה פה ניסיון בעצם להפוך את היוצרות.	עו"ד בן עמי :
33	לא, לא.	כב' השופטת :
34	להפוך את היוצרות גם מבחינה ראייתית וגם מבחינה מתודית, כלומר ברירת המחדל	עו"ד בן עמי :
35	מה שאני אומר זה פומביות הדיון כדי שתיק...	
36	מה זה כולל פומביות הדיון? האם זה כולל את מספרי הזיהוי של הצדדים?	כב' השופטת :
37	רגע, כדי שתיק לא יהיה פומבי, כדי שתינתן איזה חיסיון, כדי שתיק יתנהל בדלתיים	עו"ד בן עמי :
38	סגורות נצרכת לכך החלטה שיפוטית של גורם שיפוטי, המזכירות של בית המשפט	

- 1 לא יכולה לקחת על עצמה את האחריות לבוא ולעשות את זה בלי החלטה שיפוטית,
 2 זה מה שאני אומר וזה מה שהוביל אותי עכשיו...
- 3 **כב' השופטת :** אבל אני שואלת שוב על מה היא מתפרשת פומביות הדיון? על מה היא מתפרשת?
 4 היא מתפרשת על שם? היא מתפרשת על מספר תעודת זהות? היא מתפרשת, על מה
 5 היא מתפרשת?
- 6 **עו"ד בן עמי :** היא מתפרשת על כל מה ששופט מפרסם בהליך.
 7 **כב' השופטת :** לא, פומביות הדיון על מה היא מתפרשת, מה זה כל מה ששופט מפרסם? אני שואלת
 8 מה אתם מפרסמים, שופטים לא מפרסמים כלום, שופטים כותבים החלטות
 9 וחוקמים אותם בנט, אתם מפרסמים אותם, אנחנו לא מפרסמים כלום.
- 10 **עו"ד בן עמי :** נכון, זה מה שאני אומר, זה מה שאני אומר גברתי.
 11 **כב' השופטת :** נכון אז אני שואלת מה אתם מפרסמים במסגרת פומביות הדיון?
 12 **עו"ד בן עמי :** אנחנו מפרסמים, הנהלת בתי המשפט מפרסמת מה שפתוח לציבור הזה את
 13 ההחלטות שניתנות בתיק, שכאשר התיק מוגדר כפתוח לציבור מפורסמות החלטות
 14 ופסקי דין כמובן.
- 15 **כב' השופטת :** תראה...
 16 **עו"ד בן עמי :** פעם הייתה החלטות שמתנהלות כפתקית גם היו פתוחות והיום ההחלטות, זאת
 17 אומרת זה לא מפורסם כפתקית, זה מפורסם כהחלטה נפרדת וזה מה שהציבור
 18 רואה.
- 19 **כב' השופטת :** טוב אני אבדוק בעצמי מה רואים, טוב כן תמשיך.
 20 **עו"ד בן עמי :** הנהלת בתי המשפט פועלת בנוגע לפרסום המידע באתר נט המשפט בהתאם להוראות
 21 הדין ורק בכפוף להחלטות פוזיטיביות של שופטים בתיקים שונים, ככל שהתיק
 22 מוגדר בסטטוס של פתוח לציבור מתפרסמים בו גם תיקיית גורמים, תיקיית פסקי
 23 דין, תיקיית החלטות. הנתבעת 3 פועלת כל העת על מנת לתקן ולשפר את ההנחיות
 24 וההוראות שעל פיהן היא פועלת, היא מנחה את המזכירות של בתי המשפט וזאת
 25 על מנת בין היתר בהתאם להתוויה שניתנה בפסק דין חשבים, בג"ץ חשבים, זה לא
 26 אותו פסק דין שחברי הזכיר, בג"ץ חשבים זה 5870-14 חשבים נגד הנהלת בתי
 27 המשפט, שאני אזכיר...
- 28 **כב' השופטת :** רגע 5870?
 29 **עו"ד בן עמי :** 70-14 פסק הדין עסק בעניין האינדוקס של אותם חברות, ושם אני אזכיר וחשוב
 30 להבהיר את זה, ששמה עמדת הנהלת בתי המשפט לא התקבלה, זאת אומרת מה
 31 שגברתי שאלה קודם את חברי לעניין האינדוקס זו בדיוק הייתה העמדה של הנהלת
 32 בתי המשפט באותו הליך. בית המשפט העליון לא קיבל את עמדת הנהלת בתי
 33 המשפט ואפשרה את אותו אינדוקס, זה הבסיס פסק דין חשבים. עכשיו אני רוצה
 34 רגע שכדאי לחזור לבסיס של ההליך שנמצא בפנינו ולעילות התביעה שנוסחו בכתב
 35 התביעה כי זה בעצם הבסיס שממנו אנחנו יוצאים, נכון מעבר לכל זה שעניין ספראי
 36 הוא עניין מאוד חשוב, חשוב לדעת מה כתוב בכתב התביעה, בסעיף 14 לכתב
 37 התביעה בעצם התובע טען כל מיני דברים, אבל בסעיף 14 הוא מיקד את הטענות שלו
 38 נגד הנהלת בתי המשפט והוא טען שתי טענות, שתי עילות תביעה נגד הנהלת בתי
 39 המשפט. טענה ראשונה הוא טוען הנהלת בתי המשפט אפשרה לנתבעים 1 ו-2 לעלות

1 חומרים שלא היו צריכים להיות מפורסמים, אפשרה. טענה שנייה זה הנהלת בתי
2 המשפט לא פיקחה ולא פעלה בשקידה סבירה ומתבקשת להורדת אותם חומרים
3 מאתר נט המשפט. אני רוצה לגעת בכל אחד מהעילות האלה ולהראות שהם באמת
4 חסרות בסיס לחלוטין, אבל העילות התביעה נגד הנהלת בתי המשפט גם לפיה התובע
5 עצמו הם תלויים בהתקיימות שליליות תביעה נגד הנתבעים 1 ו-2, זאת אומרת אם
6 אין עילה נגד הנתבעים 1 ו-2 גם אין עילה נגד הנהלת בתי המשפט כי הנהלת בתי
7 המשפט היא לא זה שיצרה את הפרסומים, אולי היא אפשרה, היא אולי היא לא
8 פיקחה אחר כך, אבל עילת התביעה היא תלויה בהתקיימות עילת התביעה נגד
9 הנתבעים 1 ו-2. מרגע שעילות התביעה נגד הנתבעים 1 ו-2 נופלות אין כל עילה נגד
10 הנהלת בתי המשפט, ואני אמשיך ואני יותר אחזק את הדברים האלו עוד רגע. אני
11 אומר בשלבים מאוחרים של ההליך נטען, זאת אומרת שוב התובע התפרס על כל
12 מיני...

כב' השופטת :

13 לא, לא, לא, לא, סליחה, סליחה, אדוני מקריא לי באופן מאוד מגמתי וחסר את
14 סעיף 14 לכתב התביעה.

עו"ד בן עמי :

15 זה לא באופן מגמתי וחסר, גברתי לא נכתב פה באופן...

כב' השופטת :

16 הנהלת בתי המשפט נהגה ברשלנות כפולה והודתה בכך, אחת, היא העלתה כתבי בית
17 דין הנוגעים לתובע שלא הייתה אמורה להעלות לאתר הרשות השופטת.

עו"ד בן עמי :

18 גברתי זה לא העילה, העילה זה שהיא אפשרה, זה המשך המשפט, היא אפשרה
19 למאגרי, למאגרי, הרי...

עו"ד קלינגר :

20 כבודה גם איך שאני רואה את זה היא לא נתבעת מפרסומים באתר של הנהלת בתי
21 המשפט.

כב' השופטת :

22 סליחה, אני אי אפשר לסכם בדין כי גם המתמלל לא יצליח, כן.

עו"ד בן עמי :

23 אפשר להמשיך גברתי?

כב' השופטת :

24 כן.

עו"ד בן עמי :

25 גברתי רוצה לשאול משהו?

כב' השופטת :

26 לא, אני אומרת לך אני שומעת את הטענה ויש...

עו"ד בן עמי :

27 עצם הפרסום גברתי זה הפרסום מה שהוא הציג בגוגל, זה הפרסום, זו העילה,

28 הטענה שנגדנו זה שאפשרנו את אותו דבר, לא שהפרסום, הפרסום עצמו הוא פרסום

29 שיפוטי, והוא מוגן על ידי חסינות שיפוטית ואנחנו גם ניגע בזה עוד רגע, אבל באמת

30 גברתי צודקת שבאמת היה קשה להבין מה בדיוק טוען פה התובע ומאיזה טענה

31 אנחנו צריכים להתגונן, זה כמובן נכון. עכשיו גם אם בשלבים המאוחרים עלתה

32 טענה כזאת נגד הנהלת בתי המשפט על כך שהיא פרסמה פסקי דין שהיו באיסור

33 פרסום אנחנו כמובן אני רק אומר אנחנו התנגדנו לזה משום שזו הייתה הרחבת

34 חזית, אבל בעיקר לא הובאה לטענה הזאת שום ראיה, זאת אומרת התובע אכן טען

35 שהנהלת בתי המשפט פרסמה, (לא ברור) פרסמה בנט המשפט שהיה פתוח פסקי דין

36 שהיו באיסור פרסום, אבל זה לא היה מבוסס על שום דבר, זה הייתה עדות יחידה

37 של בעל דין וכמו שאנחנו יודעים וראינו את עדות התובע באמת שאי אפשר, זאת

38 אומרת העדות שלו נסתרה בכל מקרה ואי אפשר לתת בה אמון, כן. טוב עכשיו בקשר

39 לטענה שהנהלת בתי המשפט אפשרה להעלות חומרים, זו הטענה, הטענה הראשונה,

1 כפי שניתן להיווכח וכפי שנטען באריכות על ידי חברי בסיכומי התובע ביקש את
 2 האיסורי פרסום רק במועד מאוחר לפסק הדין, הוא לא טען, לא ביקש איסור פרסום
 3 במהלך ההתדיינות, מה שהוא בהחלט יכל לעשות, ולפעמים בחלק מפסקי הדין
 4 שהוא טוען להם הוא הגיש שנים קדימה, לפעמים 4 שנים קדימה את איסור
 5 הפרסום, לא אפנה לפרוטוקול, זה חברי עשה באופן מקיף, ואני אומר אכן בעת
 6 שההליכים היו פתוחים לציבור כל אדם היה יכול להיכנס לנט המשפט ולראות
 7 מסמכים שבתיק. ואני אזכיר שהתובע בעניינינו הוא תובע מיומן, הוא הגיש הרבה
 8 תביעות, הוא היום מיוצג לפחות על ידי 4 עו"ד כפי שהובא על ידו בפרוטוקול, אני
 9 אפנה לעמוד 14 לשורות 29 עד 39 ולעמוד 15 בשורות 20 עד 23, ואף על פי כן הוא לא
 10 מצא לנכון לבקש את חיסיון התיקים במלואם מראש עם פתיחת ההליך או במהלך
 11 ההליך, הוא פשוט התמהמה עם הבקשות האלה, (לא ברור) התנהלות שלו הוא
 12 מבקש להטיל אחריות על הנתבעת 3 באמצעות טענות משולות יסוד. אני רוצה
 13 להתמקד בטענה שלו לגבי תביעת אחוזי הנכות. נראה גם בסיכומי התובע וגם כפי
 14 שעלה בתצהיר התובע נראה שהתובע, כתב התביעה הרי הוגש על 8 הליכים, 8
 15 הליכים שונים, אבל באמת נראה שהוא זנח את התביעה שנוגעת למרבית התיקים
 16 שלו ומיקד את הטענות בקשר לתביעת אחוזי הנכות, אני אפנה ל-8 התיקים
 17 שמופיעים בסעיף 17 לכתב התביעה של התובע, שם היה מרכז הכובד של התביעה. זה
 18 למעשה התביעה היחידה שאמנם אין מחלוקת שפסק הדין מופיע מידע פרטי על
 19 התובע, זאת אומרת, ואני לא חושב שיש עוד הליך שאפשר לומר שפורסם עליו (לא
 20 ברור) אולי תעודת זהות אם אנחנו מגדירים כפרטי, אולי דוגמת החתימה שלו
 21 ששונתה עם הזמן, אבל באמת אני לא חושב שיש חולק שבאותו פסק דין שפורסם עם
 22 ראשי תיבות א"א באמת היה מידע פרטי, אבל אין בפי התובע בעצם טענה על כך
 23 שהנהלת בתי המשפט בעצמה פרסמה בגוגל את אותו מידע שנוגע לפרטיות התובע,
 24 טענתו היא כמו שהתחלתי מזה, שהנהלת בתי המשפט אפשרה לנתבעת 2 לשאוב את
 25 שמו מנט המשפט בחיבור שבין שמו של התובע למספר ההליך היה יכול לגרום לכך
 26 שאדם המחפש את שמו בגוגל ייכנס לתיק הספציפי הזה וכך יבין כי מדובר בארז
 27 אומן, זו בעצם הטענה גברתי, זאת אומרת זו הטענה שהיא מלאה בהנחות יסוד
 28 שלדעתי נסתרו כולם. העילה שהופנתה כלפי תולעת המשפט גם לשיטת התובע עצמו
 29 שהנהלת בתי המשפט היא רחוקה מאוד מלהיות מזיק ישיר, זה נראה לי שלא יכול
 30 להיות חולק על זה, אולי הטענה...
 31 עוד פעם, הנהלת בתי המשפט במסגרת פומביות הדיון מפרסמת את כתבי הטענות?
 32 יש מקרים שכן כבודה, ייצוגיות.
 33 לא בייצוגיות, ייצוגיות זה משהו אחר, (לא ברור) תיק רגיל, בתיק הזה, לא, התיק
 34 הזה הוא חסוי, תיק אחר.
 35 ממה שאני מכיר גברתי, הנהלת בתי המשפט לא מפרסמת, אם אנחנו נכנסים לנט
 36 אנחנו לא נראה שם כתבי טענות חוץ מייצוגיות כמובן, שזה בדיוק...
 37 נעזוב בצד את הייצוגיות.
 38 זה עניין אחר, החלטות ופסקי דין. בקשר לאחריות למזיק עקיף והוא מזיק מאוד
 39 מאוד עקיף ובמיוחד שמדובר במדינה, אני לא אצטט, אני אפנה את גברתי לקושי

כב' השופטת :

עו"ד קלינגר :

כב' השופטת :

עו"ד בן עמי :

כב' השופטת :

עו"ד בן עמי :

1 האינהרנטי בחיוב שכזה של מזיק שהוא לא ישיר, לערעור אזרחי 19-6313 רשות
 2 ניירות ערך נגד רותם שמואל, ולערעור אזרחי 96-8526 מדינת ישראל נגד פלוני. חשוב
 3 להבין שהליך אחוזי הנכות התנהל כהליך פתוח לציבור, כפי שהובהר אל התובע יכול
 4 להתעלות בהוראת סעיף 70 סוגריים ג' 1 לחוק בתי המשפט הקובע איסור על פרסום
 5 שמו ומספר תעודת זהות של התובע בתביעות לנזקי גוף. כפי שגברתי גם הכירה
 6 ואמרה בצדק בהתאם להחלטת בית הדין הארצי לעבודה על ערעורים ועל החלטת
 7 המוסד לביטוח לאומי מוגשות לבית הדין לעבודה לא חל סעיף 70 ג' 1 לחוק בתי
 8 המשפט, על (לא ברור) זה עמדה נשיאת בית הדין לעבודה בעב"ל 18-12-64316 בעניין
 9 (לא ברור). בענייננו השופט שדן בתיק בתביעת אחוזי הנכות הוא ראה לנכון לכתוב
 10 את שמו של התובע בראשי תיבות, לא נלוותה לכך החלטה נפרדת, לא ניתנה החלטה
 11 פוזיטיבית של השופט למזכירות לחסות את ההחלטה את פסק הדין שבתיק, במקרה
 12 שכזה לא ניתן למזכירות בית המשפט הסמכות על דעת עצמה להפוך תיקים
 13 לחסויים, זאת בהינתן הכללים המחמירים הנוגעים לעיקרון פומביות הדין שאני
 14 חוזר אחורה. עכשיו אני רוצה כפי שגברתי ראתה את ההחלטה, גם ההחלטה עצמה
 15 שניתנה מאוחר לפסק הדין מיום ה-20/12 היא לא עסקה בסגירת דלתיים ובחיסיון,
 16 היא עסקה בהוראה שיפוטית (לא ברור) לנתבעים 1 ו-2 שלא לפרסם את שמו של
 17 התובע, זה מה שהיה גברתי, זאת אומרת כל התביעה הזאת נתלית בהחלטה שלא
 18 אמור בה את מה שהתובעים רוצים להתבסס עליהם, להתבסס עליה, ובוודאי שאין
 19 פה טענה שהנהלת בתי המשפט באה ופרסמה הליך אחרי שהוא היה באיסור פרסום.
 20 כראייה לטענה לפגיעה בפרטיות בקשר לתביעת אחוזי הנכות התובע צירף צילום
 21 מסך של גוגל, שם לא מופיע תביעת אחוזי הנכות, ואני אפנה לעמוד 165 לתצהיר
 22 שלו, התובע הוא אמנם צירף ובנוסף לכך רשימת תיקים מאתר תולעת המשפט שם
 23 אמנם הופיע שמו של התובע, כן אך אותו צילום מסך גם לשיטת התובע הוא מיום ה-
 24 30/11 עוד לפני שניתנה אותה הוראה שעליה נתלה התובע שהוא רואה בה כאיסור
 25 פרסום, שההחלטה הזאת היא כאמור מיום ה-20/12/2022. אני כן אבהיר, אם גברתי
 26 רצתה, גברתי שאלה על זה קודם, והבאנו את זה גם בכתב ההגנה שלנו וגם
 27 מהתצהיר של הנהלת בתי המשפט הדבר הזה עלה, שב-03/11/2022 ניתן פסק הדין
 28 שהוזכר שמו של התובע כ-א"א ונוכח העובדה כי מדובר בתיק שהוא ברמת חיסיון
 29 שהוא פתוח לציבור הפרטים הכלליים בתיק לרבות תיקיית הגורמים באתר נט
 30 המשפט היו חשופים לציבור הרחב, אמרנו את זה כבר בכתב ההגנה שלנו. בתיקייה
 31 זו מצויים שמם המלא, ללא תעודת הזהות של המעורבים בתיק לרבות צדדים ועו"ד
 32 המייצגים אותם, בתיקים בהם רמת החיסיון היא פתוח לציבור ניתן דרך תיקיית
 33 גורמים לראות את שמם של המעורבים בתיק וכך לשייך את שם התובע לפסק הדין
 34 המפורסם וכמובן שזה צריך נדרשת לכך עוד עבודה רק ביום ה-29/11/2022 הגיש
 35 התובע באמצעות נט המשפט בקשה לצו איסור פרסום וזו בעצם ההחלטה שניתנה
 36 בעקבותיו. אחרי שניתנה לתולעת המשפט הזכות להגיב לאותה בקשה של התובע.
 37 אני רק אומר במאמר מוסגר שהטענה של התובע שהוא נפגע עד עמקי נשמתו בכל מה
 38 שתולעת המשפט עשתה לו זה לא מתיישב עם ההתנהלות שלו שהוא יכול לבקש
 39 איסור פרסום הרבה לפני, במיוחד שהוא הודה שהוא ידע שפסק הדין הזה לא

באיסור פרסום עוד זמן קודם לכן. עכשיו בבחינת למעלה מן הצורך אני חייב לציין כי
 ככל שטענת התובע היא כלפי הגורם השיפוטי שפרסם את ההליך בראשי תיבות מבלי
 שתינתן החלטה מפורשת על חיסיון התיק, הרי שהטענה הזאתי יש לדחות, סעיף 19
 א' לחוק הגנת הפרטיות מורה כי לא יישא אדם באחריות לפי חוק זה על מעשה
 שהוסמך לעשותו לפי דין, השופט הוא בוודאי הגורם המוסמך לקבוע את רמת
 החיסיון, ובוודאי שלא יכולה לעמוד עילה בנוגע להחלטתו (לא ברור) במחדל, זה
 הסדר שהוא דומה לחסינות שיפוטית, גם סעיף 18.1 לחוק הגנת הפרטיות מופנה
 להגנה מוחלטת שמצויה בסעיף 13.9 לחוק איסור לשון הרע קובע כי לא ישמש עילה
 למשפט פלילי או אזרחי, פרסום שהמפרסם חייב לעשות לו על פי דין או על פי הוראה
 של רשות מוסמכת לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי היתר של רשות כאמור,
 וזה נכון גם לשופט שהעלה את אותה החלטה אם במעשה או במחדל שלא נתן
 החלטה נוספת (לא ברור) עם פרסום פסק הדין, אבל זה גם נכון למזכירות בית
 המשפט שהיא לא חורגת מהכלל הקבוע לפומביות הדיון על דעת עצמה ולא חוסה
 דברים בגלל שהיא סבורה, היא צריכה החלטה ברורה ומפורשת לחיסיון התיק מתוך
 עיקרון פומביות הדיון. אוקיי עכשיו הטענה להעדר פיקוח שנטענה. התובע טוען, אני
 אזכיר הוא טוען כי הנהלת בתי המשפט לא פעלה בשקידה סבירה. עכשיו מעבר
 לסיסמה הכללית הזאת התובע לא נתן כל מענה בחקירתו איזה פעולות הוא סבר
 שהנהלת בתי המשפט צריכה לפעול. עכשיו בתצהיר התובע אנחנו רואים איזשהם
 רמזים למה הוא חושב שהנהלת בתי המשפט אולי הייתה צריכה לעשות, אבל הוא
 לא הפנה לאיזשהו מקור סמכות, איזשהו מקור שמחייב את הנהלת בתי המשפט
 לפעול כפי שהיא פעלה. אני אפנה לפסיקה לפיה רק בהינתן סמכות פיקוח עשויה
 לקום חובת זהירות על המדינה בנוגע לתחום נושא הפיקוח, אני אפנה לערעור אזרחי
 2055-99 שזה פלוני נגד הרב זאב, גם בעיקרון זה שולל את חובת הזהירות של
 המדינה ביחס לחלק מההסדרים הרגולטוריים הנתקפים במסגרת תביעה זו, מקום
 שלא קיימת למדינה סמכות להתערב ולפקח. כמו שטענו לאורך ההליך אין בעצם
 להנהלת בתי המשפט סמכות לפעול להסרת פרסומים, אין לה לא את היכולת וגם לא
 את הסמכות, היא אינה מוסמכת לדרוש את הסרת הפרסומים מגורם שאינו קשור
 עימה בהסכם, ויש לציין כי גם בנוגע למי שקשור עימה בהסכם החיסיון הוא רק
 בהתאם לנהלי הנהלת בתי המשפט ובהתאם להחלטות שיפוטיות הנוגעות לעניין
 הפרסום. המקרה דנן אינו מן המקרים שהיה צורך בהטלת חיסיון על תיקיית
 הגורמים בתיק. הדרישה שמוציאה הנהלת בתי המשפט לגורמים שאיתה בהסכם
 נעשית ממקור חוזי ולא מסמכות מנהלית פיקוחי. אני אזכיר שגם בתצהירו של
 התובע הוא בקשר לחובת הפיקוח הוא גם טען דבר והיפוכו בקשר לחובת הפיקוח
 האם היא פיקחה או לא, מחד הוא טען שרק לאחר שהגשתי את התביעה החלה
 הנהלת בתי המשפט לפקח על פעילות של הנתבעים ואילו בהמשך התצהיר, ואני
 אפנה לסעיף 21 לתצהיר, ואילו בהמשך התצהיר הוא טען כי הנהלת בתי המשפט לא
 נכנסה להסדר עם זומר והעניקה להם תחושה כי הם יכולים לפרסם, זה בסעיף 161,
 ככה שגם התובע לא היה עקבי בקשר לאיזה פעולות פיקוח הוא בדיוק מתכוון
 אליהם (לא ברור) טען דבר והיפוכו. מלבד זה שטענותיו של התובע נטענו בעלמא (לא

ברור) זה את זה גם מבחינה נורמטיבית אין מקום לחייב את הנהלת בתי המשפט
ושל טענה להעדר פיקוח בנסיבות התיק. גם אם הייתה קמה על הנהלת בתי המשפט
איזושהי חובת זהירות על מעשה של התובע ואנחנו פשוט חושבים שזה לא המקרה
הנכון, אני אזכיר את המכתבים שהוציאו מהנהלת בתי המשפט גם של עוה"ד
גנדלמן, גם של עוה"ד לייזר שניסו לעזור לתובע, אין להם חובה, אין להם סמכות,
אבל בכל זאת ניסו לעזור לו, ככה שגם אם הייתה איזושהי חובה אני להבנתנו הם
יצאו ידי חובה במכתבים האלה שניסו לעזור לו וזה רק אם יש פה איזושהי עילה
כלפי אחד הצדדים, כלומר כל מה שאני אומר הוא הרבה מעבר לצורך. בקשר ליתר
התביעות, אני רק אגע בזה ממש בקצרה, בקשר להעלאת הסכמי הפשרה של תביעת
הספרייה הלאומית ושתי התביעות הנוספות אני אומר שלא הופיע שם שום מידע
שעשוי לפגוע בפרטיות התובע.

כב' השופטת :

עו"ד בן עמי :

חוץ ממספר תעודת זהות.
מספר תעודת זהות וחתימה כמו שהתובע אומר. בקשר למספר תעודת זהות אז אני
אחזור על האמור בהחלטה שגברתי, לפסק הדין שגברתי הפנתה אליו מהמחוזי
שניתן ממש לאחרונה, יש עוד פסיקה של שלום שניקול אספה לקראת הדיון הזה,
אבל נראה לי שנסתפק בהחלטה של בית המשפט המחוזי בכל זאת. כן אז הוא טען
שבקשר להסכמי הפשרה האלה אז העילה שלו נובעת מכך שפרסמו את תעודת
הזהות שלו וחתימתו. ביחס לחתימתו אז כמובן שהטענה הזאת נסתרה לחלוטין
כשהוא בעצמו הודה, ואני אפנה לעמוד 52 ולעמוד 32 שהוא בעצמו הודה על כך שיש
לו לפחות 4 חתימות במהלך הדיון, אז לא ברור איזה חתימה אפשר לגנוב ממשהו
שיש לו, שמחליף את החתימה שלו כל פעם. הטענות שלו שגם הורחבו בשלבים
מאוחרים יותר של ההליך בדבר גניבת זהות והצלבת מידע הם טענות
קונספירטיביות שלא הובאה כל ראשית ראיה לביסוסן. התובע טען, הטענה היחידה
שלו למעשה, בחקירה הנגדית שלו הוא טען שהוא לא התקבל לעבודה בגלל
שפורסמה תביעת אחוזי הנכות אם אני זוכר נכון, לטענה הזאת לא הובאה כל
ראשית ראיה, היא נטענה באופן סתמי וגם התובע לא ידע להגיד שזה בהכרח בגלל
אותו פרסום נטען שגם הוא אין כל עילה נגד הנהלת בתי המשפט. ואני אומר אני
מתחבר להתחלת הסיכומים שלנו ואני אומר שמספר תעודת זהות וחתימה הם לא
יותר פוגעניים מכל פרט אחר שמפורסם בהליכים פומביים, (לא ברור) צריך ללא
ברור) משוכה ראשונה שהתיק הזה הוא אסור לפרסום ואחרי זה אולי אנחנו יכולים
לדון בקשר לאותם תעודת זהות או משהו אחר, אבל בפסקי דין שמפורסמים יש
המון מידע פרטי על צדדים ועדיין לפי פסיקת בית המשפט העליון זה לא סיבה
לכסות אותם וזו לא סיבה לסגור דלתיים, אבל אני אומר בקשר להסכמי הפישור
לצד האמור כבר כי לאור בחינה מחודשת שערכה הנהלת בתי המשפט הגיעה
למסקנה שלא יהיו להסכמי פשרה לאתר נט המשפט ומכאן גם המכתבים של עוה"ד
דנלמן...

אבל למה?

כב' השופטת :

עו"ד בן עמי :

הם חשבו שלמרות שיש לנו פסיקה של בית הדין הארצי שמאפשרת את אותם
חומרים, אה אוקיי, כי מדובר בעצם בפסק דין ולא בהסכם פישור.

1	נו להפך, אה להפך אז צריך לעלות את זה.	כב' השופטת :
2	לא, לא.	עו"ד בן עמי :
3	לא הבנתי, אתם אומרים, הגישה שלכם זה שפסקי דין וההחלטות צריכים להיות	כב' השופטת :
4	פומביים, פה יש פסק דין, למה שהוא לא יהיה פומבי?	
5	לא, הטענה שמה שהיה שם היה פסק דין כי ניתנה החלטה על גבי אותו...	אולם :
6	נכון.	כב' השופטת :
7	פרוטוקול או מסמך.	אולם :
8	נכון ולכן כן צריך היה לעלות את זה, אבל אתם טוענים שלא, לכן זה מבלבל. הסכם	כב' השופטת :
9	הפישור קיבל תוקף של פסק דין על אותו טופס.	
10	בתוך הסכם הפישור יש (לא ברור) של פסק דין שבית המשפט (לא ברור)...	אולם :
11	נכון.	כב' השופטת :
12	ולכן זה פסק דין.	אולם :
13	נכון ולכן כן צריך לעלות את זה.	כב' השופטת :
14	חד משמעית, אבל...	אולם :
15	לא, אבל יש שם עוד דברים שהצדדים כותבים, לכן זה הסיבה.	עו"ד בן עמי :
16	עלה כדין.	אולם :
17	הסיבה היא שיש שם בתוך הסכמי הפישור גם דברים שכותבים בכתב יד ולכן חשבו	עו"ד בן עמי :
18	שלמרות שזה אפשרי יש פה...	
19	שינו את הטופס.	אולם :
20	כן בדיוק שינו את הטופס והטמיעו אותו והחליטו שלא לעלות מסמכים כאלה,	עו"ד בן עמי :
21	ומכאן גם כמובן המכתבים שעו"ד גנדלמן שולחת לו שהמסמכים האלה לא היו	
22	צריכים לעלות זה כמובן לא הודעה באיזושהי נזק שנגרם לו, אלא רק, זה רק מכתב	
23	שמראה שנעשתה חשיבה מחודשת בקשר לאותם מסמכי פישור שהחליטו לעלות	
24	אותם בצורה אחרת, זה מה שזה אומר, אין פה כל הודעה בנזק, אין פה כל הודעה	
25	בכך שנגרם איזושהי עוול לתובע וכאמור באותם...	
26	לא, הוא טען שהייתה בזה הודעה בזה שזה תקלה.	כב' השופטת :
27	באותם, לא, זה לא הודעה בתקלה גברתי, כל רשות מנהלית יכולה לחשוב מחדש על	עו"ד בן עמי :
28	מה שהיא עושה, לתת נהלים חדשים, וזה גם נעשה פה ואמרנו את זה כבר בכתב	
29	ההגנה, אבל מכאן ואז שתקום לו עילה בנזיקין על דברים שבאמת לא היו פרטיים	
30	בשום צורה המרחק רב מאוד.	
31	(דיבור שלא למיקרופון).	אולם :
32	בסדר אבל גם הסכם הפישור פורסם וגם פסק הדין.	כב' השופטת :
33	זה כמו שניתנו החלטות בפסקי דין בפתקית על מסמכים ואז החליטו...	אולם :
34	באותם שנים פתקיות לא היו מתפרסמות במסמך נפרד ולכן כששופט רצה לפרסם	אולם 2 :
35	החלטה בפתקית זו הייתה הפרקטיקה.	
36	החליטו להפריד את זה...	אולם :
37	מאז שינו טכנולוגית את נט המשפט והחלטות פתקית מתפרסמות בנפרד.	אולם 2 :
38	בדיוק בשביל זה, בדיוק בשביל זה.	כב' השופטת :
39	בסדר גמור, אבל באותם ימים ככה ניתנה החלטה פתקית ששופט רוצה שתתפסם.	אולם 2 :

עו"ד בן עמי :

כן, כדי שלא (לא ברור) דברים שהצדדים עצמם כותבים שהצדדים עצמם כותבים
שבכדי למנוע תקלות, אבל אין פה הודעה בעילה בניזקין, זה מאוד מאוד רחוק
ההתעלות הזאת, כמו שכל גוף מנהלי יבוא ויגיד שינינו את הנהלים שלנו (לא ברור)
שאנחנו מכירים גם את הפסיקה בעניין זה לא מהווה איזושהי הודעה בכך שגמר
נזק או הודעה בעילה או כמובן.

כב' השופטת:

עו"ד בן עמי :

כן אני אומר את זה וגם אמרנו את זה בכתב ההגנה, שכל גוף מנהלי כהנהלת בתי
המשפט הוא בוחן את עצמו כל העת משתפר וקובע סטנדרטים תוך הפעלת שיקול
דעת שמעבר לאותה פסיקה של בית הדין בעניין פרן, אבל מכאן עד לחיוב הנזיקין
המרחק הוא באמת רב ומשולל יסוד. שתי נקודות אחרונות, הנהלת בית המשפט
ירצה לחזור על כך כי, היא תבקש לחזור על כך כי פעולות או מחדליה, סליחה,
הנהלת בתי המשפט תרצה לחזור על כך שפעולותיה שקדמו ליום 27/12/2020 כלומר
שנתיים לפני הגשת התביעה הם דינן להתיישן בהתאם לקבוע בסעיף 26 לחוק הגנת
הפרטיות, ונפנה בעניין הזה לנטען על ידי התובע בנוגע לתביעת הביטוח הלאומי (לא
ברור) בטענה המוכחשת כמובן לפרסום של מסמכים משנת 2009, בנוגע אליהם נטענו
כי התנהלו מגעים בינו לבין הנתבעת 1 עוד מיום 25/05/2020, ואני אומר שלאחר
ששמענו את כל הדברים בעת סיכומי התובע אני חושב שהתובע רחוק מרחק רב
מלהוכיח את תביעתו מעל מאזן ההסתברויות, אין כל בסיס לטענה שלו שבדבר
היפוך נטל הראייה, הטענות עצמם היו משוללות יסוד, במסמכים עצמם לא הובאה
כל ראיה כלשהי לחבות של מי מהנתבעים ובטח לא כלפי הנהלת בתי המשפט, ואני
אזכיר שגם להנהלת בתי המשפט יש הגנות...

כב' השופטת:

עו"ד בן עמי :

כן אנחנו טענו וממש בטענות סף, לא על כל העילות, אלא רק...

כב' השופטת:

עו"ד בן עמי :

אנחנו טענו את זה בתחילת, בפרק עילות הסף בכתב ההגנה גברתי.

כב' השופטת:

עו"ד בן עמי :

אני אומר גם שאנחנו חוזרים על ההגנות, זה גם ההגנות הם גם מעבר לצורך כי אנחנו
יודעים שאין פה כל עילה, אבל אני אומר טענה חלופית שיש להנהלת בתי המשפט את
ההגנות שבדין, אני לא אחזור על כולם, פירטנו אותם בכתב ההגנה שלנו, אני רק
אזכיר את סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות שבמשפט פלילי אזרחי או מנהלי בשל פגיעה
בפרטיות תהיה זו הגנה טובה אם התקיימה 1 מאלה ועל סעיף 1 הפגיעה נעשתה
בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, ו...

כב' השופטת:

עו"ד בן עמי :

מאיפה לחזור גברתי?

אולם :

כב' השופטת:

לא, לא, אני מצאתי את בסעיף 3 לכתב ההגנה, אבל מצד אחד הוא מראה לי שהוא
מקליט ומצד שני אני בכלל לא בטוחה שהוא מקליט, חכה רגע, טוב.

עו"ד בן עמי :

כב' השופטת:

מאיפה לחזור גברתי?

כן.

- 1 כל מה שאמרתי הוקלט? **עו"ד בן עמי :**
- 2 כתבתי שבית המשפט מודיע לצדדים שלא ברור אם ההקלטה פועלת ועל כן מנקודה **כב' השופטת:**
- 3 זו ואילך במקביל להקלטה ככל שהיא מתבצעת בית המשפט מקליד את הדברים,
- 4 הנתבעת 3 תהיה רשאית להגיש השלמה קצרה ככל שטענה כלשהי לא באה לידי
- 5 ביטוי בפרוטוקול.
- 6 אבל גברתי רואה איפה עצרתי? **עו"ד בן עמי :**
- 7 לא, תתחיל מעכשיו ואם פספסנו נוכל להשלים את זה מהכתב, אני רואה שזה כתוב **כב' השופטת:**
- 8 לך.
- 9 אני אחזור על ההגנה שקבועה בסעיף 18 חוק הגנת הפרטיות שמפנה להגנת 13, **עו"ד בן עמי :**
- 10 גברתי מקלידה? 13 לחוק איסור לשון הרע, ול- 13, אני אפנה ל-13.5 פרסום על ידי
- 11 השופט, הוא הגנה מוחלטת בעצם עילת סף. נקודה אחרונה, נקודה וחצי, אני אומר
- 12 שצר לי היה על כך שהתובע בחר לחזור על הטענות שכבר נסתרו לחלוטין אפילו
- 13 במעמד ההוכחות, ועוד יותר צר לי היה לשמוע את דברי התובע בסיכומיו בקשר
- 14 לאותה החלטה, לאותו מכתב שניתן לתובע בשנת 2017, כפי שהראינו בדיון ההוכחות
- 15 התובע בעצמו הסתיר את המענה שניתן לו שמבהיר את אותה הודעה שעליה עכשיו
- 16 הוא מתבסס בטענה שלו שכביכול עוה"ד שנתנה לו את התשובה ב-2017 סתרה את
- 17 התצהיר של עוה"ד גנדלמן, באמת לדברים האלה לא היה מקום ולא הבנתי לחלוטין
- 18 מדוע התובע בחר לחזור על הדברים האלה. לעניין ההוצאות גברתי, יחד עם
- 19 הסימפטיה למצבו של התובע ההליך הזה נוהל משנת 22 הוגשו בו מסמכים רבים,
- 20 התובע מספר פעמים ביקש להגיש ראיות, נוהלו בו דיון הוכחות ובסיכומים, ואני לא
- 21 חושב שזה ראוי להטיל על הציבור את העלויות שהתובע בעצם גרם לקופה הציבורית
- 22 ולכן אנחנו נעמוד פה על הוצאות ההליך.
- 23 תודה רבה, פסק הדין יישלח. **כב' השופטת:**
- 24 רק אני למען הזהירות אנחנו נוכל לראות את הפרוטוקול לפני כדי לראות אם חסר **עו"ד בן עמי :**
- 25 לנו משהו?
- 26 אל תדאג, יש עוד, יש כמה פסקי דין בפניכם בתור, אתם תוכלו לראות את **כב' השופטת:**
- 27 הפרוטוקול ואתם תוכלו להגיש מה שתרצו הכל טוב, שבת שלום לכולכם.
- 28 אז אני מבין מכובדה לא לפרש את הנט בשקיקה? **אולם :**
- 29 אל תרפרשו, אני... **כב' השופטת:**
- 30 אולי לקראת הפגרה. **עו"ד בן עמי :**
- 31 לא, הרבה לפני הפגרה, אהל אני יוצאת עכשיו לחופש של כמה שבועות, יגיע התמליל. **כב' השופטת:**
- 32 בסדר. **עו"ד בן עמי :**
- 33 שבועות זה יפה. **אולם :**
- 34 שבועות. **אולם :**
- 35 לא, אני יוצאת לחופש של כמה שבועות וכשאני אחזור. **כב' השופטת:**
- 36 מתנצל ששחררתי את הסטודנטים (לא ברור), השיעור שלהם מסתיים ב-15:30, ש **עו"ד בן עמי :**
- 37 הם מספיק...
- 38 איפה הם לומדים? **כב' השופטת:**
- 39 באונו בקליניקה. **עו"ד בן עמי :**

כב' השופטת:

1 באונו יפה, זהו עכשיו אני גם לא יכולה לעצור את הדיון, אני לא יכולה לחתום את
 2 הפרוטוקול, תודה רבה לכם רבותיי.
 3 אני רשמתי את כל התקנות.

אולם :

4

5

6

7

8

9

- ההקלטה הסתיימה -

10

11

12

שם מתמלל/ת: עדן בנישו.